

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

*Soma'da yüzlerce madenci
özelleştirmenin,
taşeronlaştırmanın,
köle çalışmanın kurbanı oldu!*

**İşçi katillerinden
hesap sormak için**

**MİLİTAN
DİRENİŞ!**

İşçi katillerinden hesap sormak için meşru/militan direniş!

“Ölü emek (sermaye), canlı emeğin (üretici güç, işçi sınıfı) kanyyla beslenir”

Karl Marx

Kapitalizmi tahlil ederken bu sonuca varan Marx, sermayeyi ve “kişileşmiş sermayeden başka bir şey olmayan kapitalist”i, “kan emici vampir” olarak tanımlar. Marx’ın bu saptaması, ilk baskısı 25 Temmuz 1867’de yayımlanan *Kapital*’in birinci cildinde yer alıyor. Soma’daki madenci kıyımı, aradan geçen 147 yıla rağmen, “vampir”in halen iş başında olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Tarihin en büyük işçi kıyımlarından biri

Türkiye işçi sınıfı toplu kıyımlara yabancı değil. Tek tek veya toplu işçi kıyımları, kapitalist üretimin ayrılmaz bir parçası. Madenler, tersaneler, inşaatlar başta olmak üzere, kapitalist işletmelerin çoğu, iş cinayetlerine sahne olmuştur/olmaktadır. Her işçi kıyımından sonra timsah gözyaşları döken iktidarın efendileri, ne cinayete sebep olan patronlara dokunur ne çalışma alanlarında işçilerin güvenliği için kılını kıpırdatırlar. Tersine, sömürü ve kölelik koşulları ağırlaşınca, işçilerin can güvenliği sorunu daha da boyutlanmıştır.

Bir günde yüzlerce işçiyi katleden, sermayenin vurucu gücü AKP iktidarı, 12 yıldan beri uyguladığı neoliberal politikalar ve yaygınlaştırdığı taşeronlaştırma ile işçi kıyımlarına davetiye çıkarmıştır. 21. yüzyılda bir günde yüzlerce işçiyi katleden sermaye iktidarı, ülke tarihinin en barbar işçi kıyımlarından birine imza atmıştır.

Failler mecliste...

Cumhuriyet tarihi boyunca kurulan tüm hükümetler, sermayeye hizmet etmişlerdir. Zira hükümetleri kuran partiler sermaye sınıfı adına siyaset yapıyorlar. Buna karşın hiçbir, -faşist cuntalar bile-, AKP kadar pervasız olmayı göze alamadılar. İş cinayetlerinin artmasında bu fütursuzluğun özel bir payı var. İşçilerin can güvenliğini hiçe sayan patronları koruyan dinci-gerici iktidar, her işçi kıyımının ardından, “takdiri ilahi” deyip suçu tanrının sırtına atıp işin içinden sıyrılmanın yolunu buluyorlardı.

Oysa iş cinayetlerini önlemek, teknik olarak basit bir işlemdir. Buna rağmen asalak patronlar, işçilerin toplu kıyımını “daha az masraflı” buldukları için hiçbir önlem almadan işlerine devam ediyorlar. Cinayetlerin birinci dereceden sorumlusu olan iktidarın efendileri ise, “işçi kanyıyla beslenseler de, patronlarımızı yedirtmeyiz” noktasında durarak, yeni kıyımlara davetiye çıkartıyorlar.

Soma kıyımında da olan budur.

İki hafta önce CHP milletvekillerinin, Soma’daki madenlerin denetlenmesi için komite oluşturulması talebini reddeden AKP, tarihteki en vahşi işçi kıyımlarından birine imza atmıştır. Madenlerin

denetlenmesini engelleyen AKP şefleri, şirketin reklamını yapmaktan da geri durmadılar. Ne de olsa işçi kanyıyla semiren bu şirket, “yandaş sermaye”ye aittir.

Bu işçi kıyımının failleri bellidir. Halen mecliste ve “dokunulmazlık” zırhına bürünmüş olsalar da, dünya, katilleri tanıyor ve işçi sınıfının adaleti, mutlaka yakalarına yapışacaktır.

19. yüzyılda donmuş köhne zihniyet

Suçüstü yakalanan AKP şefleri, yine utanmadan “Allah’ı katil ilan edip” paçalarını kurtarma telaşına düştüler. Dinci-gerici arsız şefler, “toplular kıyım maden işçilerinin kaderidir” türünden açıklamalar yaparak, suçlarına yenilerini eklediler. Bu işte de başı çeken, bir kez daha AKP şefi oldu.

Madenlerin denetlenmesini engelleyen icraatın başı Tayyip Erdoğan, madenci kıyımının bir numaralı sanığı olmasına rağmen utanmadan, “bunlar olağan şeylerdir” açıklaması yaptı.

“Bunlar olağan şeylerdir. Literatürde iş kazası denilen bir olay vardır. Bunun yapısında fitratında bunlar var. Hiç kaza olmayacak diye bir şey yok...” şeklinde konuşan AKP şefine göre, yüzlerce işçinin göz göre göre katledilmesi “olağan şeyler”dendir. Bu sermaye uşağının kanıtları da var.

Akıl hocalarının hazırladığı işçi kıyımları listesini gazetecilere okuyan Tayyip Erdoğan, buna dayanarak işçi kıyımının olağan bir şey olduğunu iddia etti. 1862 ila 1894 yılları arasında İngiltere’de madenlerde gerçekleşen işçi kıyımlarını örnek gösteren AKP şefi, hem ilkel hem vahşi zihniyetini arsızca sergiledi. İşçi sınıfı, vahşi kapitalizmi savunan bu zihniyetten mutlaka hesap soracaktır.

Faillerin bekçileri terör estiriyor

On binlerce kişiden oluşan polis ordusunu seferber ederek, işçi sınıfının 1 Mayıs’ta Taksim Meydanı’na girmesini engelleyen AKP, bu iktidarıyla işçi sınıfı

efendileri, işçi kıyımını protesto etmek için sokaklara çıkan işçilere, emekçilere ve ilerici-devrimci güçlere de, yine gözü dönmüş bir şekilde saldırmıştır. Hem gençleri katleden hem yolsuzluk batağına saplanmış hırsız ve rüşvetçi olan iktidarın efendileri, polis ordusunu işçi katliamını protesto edenlerin üzerine salmıştır.

Görüldüğü üzere katliamın meclisteki sorumluları, cinayetin faillerine değil, kıyımı protesto edenlerin üzerine salıyorlar bekçi köpeklerini. Polisin İstanbul, Ankara, İzmir başta olmak üzere protesto eylemlerine azgınca saldırması, sermaye iktidarının önceliği hakkında fikir veriyor. Bu kaba saldırganlık, kapsamlı soruşturma açacağını iddia eden Tayyip Erdoğan’ın maskesini düşürüyor. Zira patronlara kalkan olan iktidarın, işçi kıyımını protesto edenleri hedef alması, ek söze gerek bırakmıyor.

Haziran Direnişi’nin ruhuyla hesap sormaya!

Soma madenci kıyımına gösterilen yaygın, kitlesel, militan tepkiler, Haziran Direnişi’nde öne çıkan “artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak” şiarının bir kez daha doğrulanması oldu. Berkin Elvan cenazesine yüz binlerin katılması, yayılan ve meşrulaşan direnişçi ruhun diri olduğunu göstermişti; katliamın ardından yapılan eylemler, bunu daha da pekiştirdi.

Üç büyük kent başta olmak üzere birçok kentte gerçekleşen eylemlere, azgınca saldıran polis, katilleri korumak için pervasız bir seferberlik içinde olduğunu gözler önüne serdi.

Ancak azgın polis terörüne karşı birçok kentte gerçekleştirilen militan eylemler, Haziran Direnişi ruhunun yenilmesinin ne kadar zor olduğunu da göstermiştir. Haziran Direnişi ruhunu, Greif ve diğer mevzilerdeki işçi sınıfının direnişiyle birleştirmek ve mücadeleyi işçi katillerinden hesap sorana kadar devam ettirmek, temel alınmalıdır.

Bu mücadele, işçi katillerinden hesap sormakla kendini sınırlamamalı, bir sistem olarak kapitalizmi yıkmaya ve sosyalizmi kurma mücadelesiyle de birleştirilmelidir.

Sermaye, Zonguldak'tan sonra Soma'ya da madenci mezarlığı açıyor!

Maden ocaklarına sağlam giren işçileri kefenle çıkaranları, sahte taziye mesajları kurtaramayacak. Adları tarihe 'işçi katilleri' olarak yazılacak.

Madenci cinayetleriyle birinciliği kimseye bırakmayan sermaye devleti, Zonguldak'tan sonra Soma'da da bir madenci mezarlığı açıyor. Maden ocaklarındaki denetimsizlik yetmiyormuş gibi, taşeronlaştırmının yaygınlaşmasıyla ölümlere davetiye çıkarılıyor.

Manisa'nın Soma ilçesinde, 'en güvenilir' denilen Soma Holding'e ait kömür ocağında 13 Mayıs günü öğle saatlerinde trafo patlaması nedeniyle çıkan yangının ardından yaklaşık 500 maden işçisi hayatını kaybetti.

Oysa bu katliam beklenmeyen bir "kaza" olmadığı gibi, Soma, sermaye sınıfı ve AKP tarafından adım adım, bilerek ve isteyerek cinayete hazırlandı. Maden ocaklarıyla ünlü Soma'da sürekli iş cinayetleri yaşanırken devletin duyarsızlığı had safhadaydı.

20 gün önce denetleme TBMM'de reddedildi

2013 yılının Ekim ayında, Soma'daki madenlerde meydana gelen kazalarla ilgili olarak araştırma önermeleri hazırlanarak konu TBMM'nin gündemine taşınmıştı. Soma'da meydana gelen iş cinayetlerinin sorumluları ile nedenlerinin araştırılması amacıyla mecliste bir Araştırma Komisyonu Kurulması talebiyle verilen önermeler, ancak 29 Nisan 2014'te meclis gündemine girebildi. Ve aynı gün, yani bu katliamdan 20 gün önce TBMM'de reddedildiği ortaya çıktı.

Soma'daki madenlerle ilgili bir başka soru önermesine yanıt veren Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik ise, suçu sadece "değişen koşullara" atarak, "İşyerinde farklı tarihlerde yaşanan iş kazaları, farklı bölümlerde birbirinden bağımsız şekilde gerçekleşmiştir" demişti.

Bu duyarsızlığı anlamak zor değil. Sermaye partilerinin duyarlılığı aynı sınıfa mensup oldukları kapitalistlere karşı. Patlamanın olduğu maden ocağının sahibine, Türkiye'nin en büyük maden kapitalistleri arasında olan Soma Holding'e gösterilen ilgi gibi...

Soma halkına kanlı oldu

Gerçekleşen katliamla ilgili "sıkıntı büyük olabilir" diyen Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, geçen Temmuz ayında bölgede yeni bir ocak açılışına katılmıştı. Burada Taner Yıldız, işçi güvenliği konusunda Soma Holding'i övmekle bitirememişti. Onlarca maden işçisinin katili için Yıldız, "Soma Holding gibi köklü ve madencilikte uzman yatırımcı şirketlerin yeni yatırımlarını çok önemsiyoruz. Ülkemize ve Soma halkına hayırlı olsun" demişti.

Katliamın nedeni çalışma tarzı

Soma Holding'in sadece kendisine hayırlı olduğu ise ortada. Soma Holding'in sahibi Alp Gürkan,

Hürriyet gazetesi ile yaptığı röportajda bunu rahatça açıklamıştı. Türkiye Kömür İşletmeleri'nin (TKİ) daha önce 130-140 dolara mal ettiği kömürün tonunu 23.8 dolara düşürdüklerini anlatırken "maliyeti özel sektörün çalışma tarzıyla düşürdüklerini" söylemişti.

İşte 13 Mayıs'ta, övmekle bitirilemeyen Soma Holding'in bu başarısında binlerce maden işçisinin alinteri ve kanı olduğu ortaya çıktı. Şimdi utanmazca, burjuvalar ve düzen partileri tarafından taziye mesajları yayınlanıyor. Tüm bu acılara neden olan sermaye devletinin yaraları saracağından bahsediliyor.

Utanmazlarsa Prof. Dr. Orhan Kural'ın, Soma'da işçilerin zehirlendiği karbonmonoksit için 'tatlı bir ölümdür' demesi gibi, yine "güzel öldüler", "kaderlerinde var" diyecekler.

Maden ocaklarına sağlam giren işçileri kefenle çıkaranları, sahte taziye mesajları kurtaramayacak. Adları tarihe 'işçi katilleri' olarak yazılacak.

Yüzsüzlüğün bu kadarı!

Beyaz TV'de yayınlanan Son Söz programına katılan AKP Gaziantep Milletvekili Şamil Tayyar, Soma'da yaşanan iş cinayetine ilişkin değerlendirmelerde bulundu. Tayyar, katliamın sorumluluğunu üzerlerinden atmak için yavuz hırsızlığa soyundu. Mecliste verilen soru önermelerini görmeyen AKP'li milletvekili, düzen muhalefetine suçladı.

Şamil Tayyar'ın ibretlik konuşması şöyle: "Araştırma önermelerinin temel hedefi meclisi tıkamak. Onun araştırılması değil. O gün onunla ilgili bir gazete haberi çıktıysa muhtemelen bilemiyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Hemen onu önergeye dönüştürüp vermişler. Eğer bu konuda ciddiyseniz bu konunun hayati olduğunu düşünüyorsanız tıpkı 4+4'te olduğu gibi, içki düzenlemesinde olduğu gibi nasıl ortalığı karıştırdıysanız aynısını burada yapınız. HSYK ve MİT kanunu çıkarırken kıyamet koparsaydınız bu araştırma önergesini verirken de kıyameti koparsaydınız.

Hiç kimse sesinizi duymadı. Muhtemelen içeride ya 5 kişi vardı ya 10 kişi vardı. O da konuşan kişiler grup başkanvekilleri ve grup yönetimleri hepsi bu. Ondan sonra biz bunu vermiştik reddettiler. Sen kabul edilmesi için ne çaba harcadın? Verdikleri önergenin ciddiyetini kendileri kavramamış."

İlk madenci katliamı değil!

Ölümlü maden cinayetlerinde dünya birincisi olan Türkiye, Soma'da yaşanan katliamla bir kez daha bu gerçeği doğruladı.

Çalışma ve Sosyal güvenlik Bakanlığı'nın rakamları, katledilen işçilerin listesini gösteriyor. Buna göre 2010-2012 arasında maden cinayetlerinde 293 işçi hayatını kaybetti. Dev Maden Sen'in verilerine göre ise 2013 yılında, iş cinayetlerinde 95 madenci yaşamını yitirdi ve 191 madenci yaralı olarak hastanelere kaldırıldı.

Türkiye'de şimdiye kadar yaşanan bazı maden katliamları şöyle:

- * 7 Mart 1983: Armutçuk'ta grizu patlaması (103 ölü)
- * 10 Nisan 1983: Kozlu'da grizu patlaması (10 ölü)
- * 31 Ocak 1987: Kozlu'da göçük (8 ölü)
- * 31 Ocak 1990: Bartın'ın Amasra ilçesinde grizu patlaması (5 ölü)
- * 7 Şubat 1990: Amasya Yeni Çeltik'te grizu

patlaması (68 ölü)

- * 3 Mart 1992: Kozlu'da grizu patlaması (263 ölü)
- * 26 Mart 1995: Yozgat'ın Sorgun ilçesinde grizu patlaması (37 ölü)
- * 22 Kasım 2003: Karaman'ın Ermenek ilçesinde grizu patlaması (10 ölü)
- * 8 Eylül 2004: Kastamonu'nun Küre ilçesinde yangın (19 ölü)
- * 2 Haziran 2006: Balıkesir'in Dursunbey ilçesinde grizu patlaması (17 ölü)
- * 10 Aralık 2009: Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesinde grizu patlaması (19 ölü)
- * 17 Mayıs 2010: Zonguldak'ta grizu patlaması (30 ölü)
- * 8 Ocak 2013: Kozlu'da grizu patlaması (8 ölü)

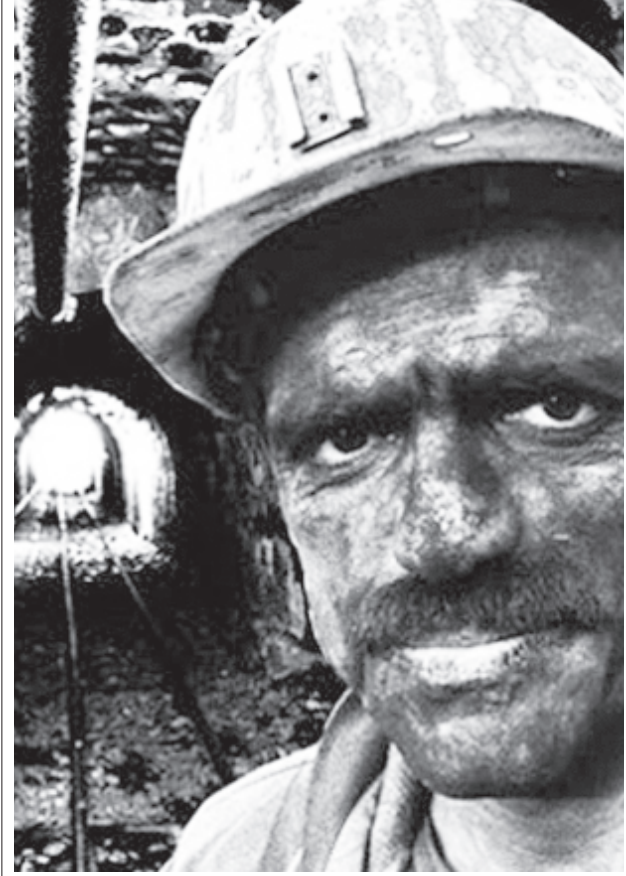
İşte AKP ile Soma Holding'in ilişkisi

Soma'da yüzlerce işçinin mahsur kaldığı patlamanın yaşandığı kömür ocağını işleten Soma Holding ile AKP'nin ilişkisi ortaya çıktı.

Soma Holding Maden İşletmeleri Genel Müdürü Ramazan Doğru'nun eşi Melike Doğru'nun 30 Mart yerel seçimlerinde AKP'den Soma Belediye Meclis üyesi seçildiği ortaya çıktı.

Soma'da 30 Mart yerel seçimlerinde AKP yüzde 43,55, MHP yüzde 28,78, CHP ise yüzde 22,3 oy almıştı. Belediye Başkanı'nın AKP'li Hasan Ergene olduğu Soma'da Belediye Meclisi'nde belediye meclis üyeliği dağılımı şöyle:

AKP'den 18, MHP'den 8, CHP'den ise 5 belediye meclis üyesi yer alıyor.

İşçiye fiyat biçildi!

Zonguldak 3. İş Mahkemesi, TTK Kozlu Müessese Müdürlüğüne bağlı maden ocağında ani metan gazı püskürmesi sonucu yaşamını yitiren Yüksel Koca'nın eşi ve yakınlarına 226 bin 991 lira, Muharrem Yapıcı'nın eşi ve yakınlarına da 175 bin 16 lira maddi ve manevi tazminat ödenmesine karar verdi.

Zonguldak 3. İş Mahkemesi'ndeki görülen duruşmalara, davalı taşeron firma ve TTK ile mağdur ailelerin avukatları katıldı. Avukatlardan son savunmalarını alan mahkeme, TTK ve taşeron firmanın iş kazasında hayatını kaybeden Yüksel Koca'nın eşi Erfe Koca için 56 bin 991 lira maddi, 45 bin lira manevi tazminat ödemesine hükmetti.

Mahkeme, madencinin iki çocuğuna 40'er bin lira, annesi Hayriye Koca'ya 20 bin lira ve 5 kardeşine de 5'er bin lira tazminat ödenmesine karar verdi.

Diğer duruşmada da mahkeme, aynı kazada ölen Muharrem Yapıcı'nın eşi Dürdane Yapıcı için 70 bin 16 lira maddi ve 45 bin lira manevi tazminat ödenmesini kararlaştırdı. Mahkeme, madencinin çocuğuna 40 bin lira, annesi Necmiye Yapıcı'ya ise 20 bin lira tazminat verilmesine hükmetti.

Yer yine Kozlu, yine taşeron

TTK Kozlu Müessese Müdürlüğü'ne bağlı maden ocağında, 7 Ocak 2013'te özel firmanın galeri açma işini yürüttüğü eksi 630 kodunda ani metan gazı püskürmesi sonucu yaşamını yitiren 5 işçinin cesedine ulaşılmış, göçük altında kalan 3 madenciden 2'sinin cesedi 11 Ocak'ta, diğerinin cesedi ise 12 Ocak'ta çıkarılmıştı.

İş cinayetlerinin ardından açıklama yapan TMMOB Maden Mühendisleri Odası, ocakta yeterli degaj sondajının yapılmadığını söylemişti.

Bu iş cinayetlerinde doğrudan sorumluluğu olan sermayedarlara hiçbir ceza verilmezken, öldürülen işçilere fiyat biçiliyor.

Kapitalizm öldürür!

Soma'da madenci katliamı: Yüzlerce ölü var!

***Soma'da yüzlerce madenci
özelleştirmenin, taşeronlaştırmanın,
kâr hırsının, kölece çalışmanın
kurbanı oldu...***

Manisa'nın Soma İlçesi'nde, Eynez mevkisindeki Soma Holding'in işlettiği kömür madeninde 13 Mayıs günü saat 15.30'da elektrik trafosu patladı. Patlamanın sonucu olarak ocakta yangın çıktı.

Arama kurtarma çalışmaları devam ederken Soma Kömür İşletmeleri yaptığı açıklamayla arama-kurtarma çalışmalarında "son teknoloji" ve "en hassas" cihazların kullanıldığını iddia ederken sermaye devleti de topyekün yaratmaya çalıştığı bilgi kirliliğiyle katliamın boyutunu gizlemeye çalıştı.

Nitekim saatler ilerledikçe ölü sayısının arttığı haberleri gelmeye devam etti. Devlet bilgi aktarımını engellemek için bölgeye kimseyi yaklaştırmazken yoğun bir kolluk yığınağı hem maden hem hastane bölgesinde görüldü. Madenden çıkan ölümlere maske takılarak katliamın boyutunun gizlenmeye çalışıldığı ifade edildi.

Propaganda için Soma'ya giden Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız tepkiyle karşılandı.

Kurtarma çalışmaları sürerken gece saat 02.00 civarı maden ocağında bir yangın daha çıktı. Yangın söndürülene kadar çalışmalara ara verildi.

İkinci günde de devam eden kurtarma çalışmalarına zaman zaman yoğun duman ve yangından dolayı ara verilmek zorunda kalındı.

Ailelere rüşvet teklifi

Yaşanan katliamı rüşvetle geçiştirmek amacıyla Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı Mustafa Kuruca "Ölen işçilerin ailelerine bin TL aylık bağlanacak" dedi.

Sermaye hükümeti AKP görüntüyü kurtarma adına yas ilan etti. Başbakanlık tarafından 13 Mayıs 2014 tarihinden itibaren "3 günlük milli yas" ilan edildiği açıklandı.

Soma'da SES yöneticilerinden Zeynel Kaplan sendika olarak kriz masası oluşturma çabalarının "ihtiyaç yok" denerek reddedildiğini ifade etti.

DİSK, KESK, TTB, TMMOB 15 Mayıs'ta tüm gün iş bırakacağını açıklarken, Türk-İş ise 1 hafta boyunca 'her gün 3 dakika iş bırakacağını' duyurdu.

Soma'ya giden Tabip Odası yetkilileri 112 ekiplerinin yoğun bir çaba harcadığını fakat Soma Kaymakamlığı'nda kurulan kriz masasında sağlık organizasyonunun yeterli olmadığı gözlemini aktardılar.

Soma'da yaşanan işçi katliamını protesto etmek ve Somalı emekçilere destek olmak için Manisa'dan yola çıkan BDSP'lileri yolda polis durdurarak GBT kontrolü yaptı. Kimlik kontrollerinde hiç bir sorun çıkmamasına rağmen polis "emir böyle" diyerek BDSP'lilerin araçlarını bağladı.

AKP Şefi Erdoğan'ın yapacağı konuşma öncesinde polis gözaltı ve yoğun bir baskı uyguladı. Buna rağmen tepkiler devam etti ve bölgeye gelen bakan araçlarının önü sloganlarla kesilerek tahrip edildi.

AKP İlçe Binası da tahrip edilirken Erdoğan'ın geçişi sırasında "Katil Erdoğan" sloganları atıldı. Protestolar esnasında Erdoğan bir markete girdi, bir süre bekledikten sonra çıktı. Erdoğan'ı protesto eden işçi yakınları gözaltına alındı.

Son gelen bilgilere göre; ölü sayısının 500'ü aştığı ve onlarca madencinin de kayıp olduğu ifade edildi.

Küba, Bolivya ve Venezuela'da maden işçilerinin 1 gün iş bırakma ve 3 gün yas kararı aldığı bildirildi.

Emekçiler işçi katliamına karşı sokaklara döküldü!

13 Mayıs günü Soma'daki madende yaşanan işçi katliamı ülkenin dört bir yanındaki emekçiler tarafından öfkeyle karşılandı. 14 Mayıs günü sokaklara dökülen emekçiler, işçilerin katillerinden hesap soracaklarını haykırdılar.

İstanbul

Yüzlerce kişi Soma Holding önünde eylem yaptı!

Plaza Eylem Platformu'nun Soma Holding'in Levent'te bulunan binası önünde gerçekleştirdiği basın açıklamasına yüzlerce kişi katıldı. Polis holdingin bulunduğu sokağı bariyerlerle kapattı ve giriş çıkışlara izin vermedi. Öğrenci Kolektifleri üyesi beş kişi ise holding önünde oturma eylemi gerçekleştirdi, holding duvarlarına kırmızı boya ile "Katiller" yazdı.

Kitle Soma Holding'i koruma altına alan polise tepki gösterdi.

Polis bariyerleri önünde Plaza Eylem Platformu adına basın açıklaması yapıldı.

Basın açıklamasının ardından Kent Savunması ve Mimar Sinan öğrencileri tarafından konuşmalar yapıldı.

Açıklamanın ardından kitlenin bir kısmı sokaktan ayrıldı. Bekleyen kitle ise polise tepki gösterdi ve bariyerleri kaldırmaya çalıştı. Polislerle yapılan görüşmeler sonucu 5 kişinin holding önüne gitmesine izin verildi. Holding binasına giden 5 kişi holdingde hiç kimsenin bulunmadığını teyit etti ve bu bilgiyi kitle ile paylaştı.

Taksim

Taksim, Soma'daki katliamın protesto merkezlerinden biri haline geldi. Arka arkaya gerçekleştirilen eylemlerle işçi ölümlerine duyulan öfke gösterildi.

İlk olarak Türk-İş üyeleri Galatasaray Lisesi önünde bir eylem gerçekleştirdi.

Ardından Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi başladı. Katliama dair dövizlerin taşındığı oturma eyleminde "Kaza değil toplu katliam!" sloganı atıldı.

Daha sonra, Dev Sağlık-İş üyeleri Şişli'den Taksim'e yürüdü. Binlerce kişi Tünel'de toplandı. DİSK üyeleri de Tünel'e yürüdü.

Saat 17.00'de "Taşeron ve özelleştirme cinayetleri son bulsun. Soma kader değil cinayettir" pankartının arkasında Taksim'e doğru yürüyüş başladı. Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklamasının ardından kitle Taksim'e doğru yürümeye devam etti. Taksim'e yürüyenlere polis saldırdı.

Odakule önünde *Kızıl Bayrak* muhabiri gözaltına alınmaya çalışıldı. Diğer basın emekçilerinin sahip çıkmasıyla polis gözaltı yapamadı.

Polis saldırısı sonucu Tünel tarafındakiler Şişhane'ye, diğerleri Karaköy'e doğru uzaklaştı. Saldırının ardından polis bir süre ara sokaklarda gözaltı yapmaya çalıştı.

İstiklal Caddesi üzerindeki farklı noktalarda yeniden

toplanan gruplara da polis saldırdı.

Polis saldırısı sonucunda 15 kişi gözaltına alındı.

Sarıgazi

Sarıgazili işçi ve emekçiler "Kaza değil, iş cinayeti, facia değil katliam" şiarlı "Sarıgazi Dayanışması" imzalı pankart açarak Vatan İlkokulu önünde toplanarak Demokrasi Caddesi boyunca öfkeli sloganlarla yürüdü.

1500'ü aşkın kişilik öfkeli kitle Demokrasi Caddesi girişine geldiğinde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasında 12 yıllık AKP iktidarında yaşanan iş cinayetleri tablosu anlatıldı. Hükümet yetkililerinin derhal istifa etmesi gerektiği, tüm işçi ve emekçilere hesap sorma ve şalterleri indirme çağrısı yapılarak açıklama sonlandırıldı.

Esenyurt

BDSP, Esenyurt Depo Kapalı Cadde'de gerçekleştirdiği yürüyüşle Manisa Soma'da yaşanan toplu işçi katliamını protesto etti. Yürüyüş saat 20.00'de Kapalı Cadde girişinden başladı.

14 Mayıs 2014 | Soma Holding önü

14 Mayıs 2014 | Sarıgazi

“Soma’daki madenci ölümleri kader değil katliamdır! Katillerden hesabı işçiler soracak!” şiarlı BDSP pankartının açıldığı yürüyüşte BDSP flamları taşındı. BDSP’liler maden işçilerini simgelemesi için baret taşıdı.

Depo Kapalı Cadde’den geçen emekçilere mücadele çağrısının yapıldığı yürüyüşe çevreden yoğun ilgi vardı.

Bir DLB’linin de ‘Madenci’ şiirini okuduğu eylem, Mayıs şehitleri anmasına çağrıyla sona erdi.

Avcılar

Avcılar Gezi Dayanışması’nın çağrısıyla gerçekleştirilen yürüyüşte AKP hükümeti ve bakanlar istifaya çağrıldı.

Saat 19.00’den itibaren Marmara Caddesi girişinde toplanmaya başlayan kitle hep bir ağızdan madenci türküsünü söylemeye başladı. Toplanma noktasında, katledilen madenciler için saygı duruşunda bulunuldu.

Yürüyüşün ardından belediye önündeki forum alanında basın açıklaması yapıldı. İş cinayetlerinin sorumlularından hesap sorma çağrısı yapılan açıklamanın ardından bir süre oturma eylemi yapılarak eylem sona erdi. Eylemin ardından bir grup, Avcılar merkezde sloganlarla Marmara Caddesi girişine yürüdü.

Kartal

Saat 19.00’da Kartallı Kazım Meydanı’nda, “Kara elmas tabut olmuş, gerekirse ölümler derler... Artık kaybedecek bir şey yok!” , “Soma’da katleden devlettir. Hesabını soracağız!- Halk Cephesi” yazılı pankart ve ozalitin arkasında toplanan kitle “Maden işçisi yalnız değildir!” sloganları ile yürüyüşe geçti.

BDSP, önlük, flama, döviz, baretler ve “Kara elmas tabut olmuş, gerekirse ölümler derler... Artık kaybedecek bir şey yok!” pankartıyla yürüdü. Kartal Kızılay Hastanesi’nden öfkeli slogan ve konuşmalarla geçilerek minibüs yolu trafiğe kapatıldı. Ardından AKP Kartal İlçe Binası’nın önüne geçen kitle burada oturma eylemi başlattı.

AKP önünde BDSP ve Halk Cephesi adına konuşmalar yapıldı.

Otuma eylemi madenciler için yazılan türkü ve şiirlerin okunması ile devam etti. Baretler yere vurularak ve alkışlarla ses çıkartılan oturma eyleminin ardından Bankalar Caddesi’ne yüründü. Burada toplanan kitlenin de katılımı ile birlikte yürüyüş çay bahçelerinin ardından Kartal Meydanı’na ulaştı. Burada yapılan kısa teşhir konuşmasının ardından “Çav Bella” marşı ve sloganlarla eylem bitirildi.

Saat 15.00’te ise Genel- İş Sendikası’nın çağrısıyla belediyede çalışan kadrolu ve taşeron işçiler Kartal Belediye binası önünde toplandı. Yanı sıra ilerici ve devrimci kurumlar da Kartal halkı imzalı pankart ile yürüyüşte yerlerini aldılar.

Meydana ulaşan kitle adına Genel- İş Sendikası 1 No’lu Şube Başkanı Mahmut Şengül açıklama yaptı.

Ankara

Soma’daki katliam Ankara’da başta Yatağan işçileri olmak üzere çeşitli kesimlerce protesto edildi. Sabah katliamın sorumluluğunu taşıdığı için Özelleştirme İdaresi Başkanlığı önüne siyah çelenk bırakan Yatağan işçileri saat 15.30 sularında üniversiteli gençlikle Kurtuluş Kavşağı’nda buluşarak Türk-İş önüne yürümek için hazırlandı.

Polis “işçilerin arkasında kimler olduğunu biliyoruz”

diyerek “marjinal” propagandası yaptı. Polise tepki gösteren bir üniversiteliye “senin kim olduğunu biliyorum” diyerek tehditkâr söylemi devam ettiren polis yürüyüşü engellemeye devam etti.

Polisle tartışma arasında Yatağan işçileri Kızılay’a doğru kaldırımdan yürümeye başladı. Kitlenin bir bölümüyse Sıhhiye yönünde kaldı. Polis Yatağan işçilerinin yanındaki Ekim Gençliği okullarını taciz etti. Ekim Gençliği okullarına Yatağan işçilerinin de sahip çıkmasıyla polis geri çekildi.

Türk-İş önünde Pevrul Kavlak, işçileri oyalamaya çalışan bir konuşma yaptı. Katliama ve katliam karşısında mücadeleyi örmeyen Türk-İş yönetimine öfkeli işçiler “Kahrolsun sendika ağaları!” sloganı attı. Kavlak konuşmaya devam ederken bir işçi su şişesi fırlattı. Kavlak’ın alınan göstermelik eylem kararını açıklaması üzerine uzun süre yuhalandı. İşçiler “Genel grev, genel direniş!” sloganını haykırdı. Türk-İş önünde Yatağan işçileri adına temsilci konuştu. “Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı derhal istifa etmelidir” diyen işçi düzenli denetimlerin yapıldığına dair söylemlerin gerçeği yansıtmadığını ifade etti.

Ayrıca, Türk-İş görevlilerinden birinin eylemcilerin karşısında ağzında sakızla laubali davranışlarına tepki gösterildi. Bunun üzerine görevli geri çekildi.

Yatağan işçileri “şimdi Türk-İş’e giriyoruz” diyerek herkesi genel merkeze davet etti. Kapıda sendika şapkalı, kim oldukları belli olmayan bir grubun engelleme girişimi boşa düşürülerek içeri girildi.

Yatağan işçileri adına binada yapılan ilk açıklamada daha önce girişlerinin engellendiği, fakat bugün içeri girdikleri belirtilerek Türk-İş binasının işçilerin, emekçilerin ve emek dostlarının evi olduğunu söylendi.

İşçinin konuşması coşkulu alkışlar ve sloganlarla karşılandı. Daha sonra Türk-İş’ten çıkılarak Güvenpark’a geçildi.

Bu sırada, Güvenpark’ta toplanan ve aralarında BDSP’lilerin de olduğu kitle de öfkeli sloganlarla beklemeyi sürdürdü.

Yatağan işçileri, Cebeci, DTCF ve Hacettepe’den gelen öğrenciler barikatları aşarak

4 Mayıs 2014 | İstanbul

14 Mayıs 2014 | Esenyurt

14 Mayıs 2014 | Ankara

14 Mayıs 2014 | Gebze

14 Mayıs 2014 | Adana

14 Mayıs 2014 | Bursa

Güvenpark'a ulaştılar.

Kitle daha sonra, Haziran Direnişi günlerinde olduğu gibi coşkulu sloganlarla bakanlıklara doğru yürüdü.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı önünde polis saldırıya geçti. Polisin yoğun gaz bombası kullandığı saldırıya havai fişeklerle karşılık verildi. Atatürk Bulvarı gaz bulutu içinde kaldı. Çatışmalar Meşrutiyet Caddesi'nde devam etti. Polis TOMA eşliğinde saldırıya geçti. TOMA cadde boyunca barikatları yıktı. Çok yoğun gaz bombası ve plastik mermi kullanıldı. Gazdan rahatsızlanan bir kadın baygınlık geçirdi.

Polisin pervasız saldırısı Kızılay ve çevresinde saatlerce sürdü.

İzmir

Soma'da yaşanan işçi katliamını protesto etmek için KESK, DİSK, TMMOB, Türk-İş, İzmir Barosu ortak eylem örgütledi. Saat 18.00'de Basmene Meydanı'nda toplanan kitle İzmir Büyükşehir Belediyesi (İBB) önüne yürüdü.

Kitle Basmene Meydanı'nda bulunan AKP İlçe Binası önünden geçerken sıklıkla "İşte burası katil yuvası!" sloganı attı. Ayrıca AKP İlçe Binası önünde bekleyen TOMA'ya kömür torbası ile tabut bırakıldı.

Konak'a yaklaşıırken yolun iki tarafı da trafiğe kapatıldı.

Öfkenin hakim olduğu eyleme on bini aşkın kişi katıldı. İzmirli emekçilerin de eyleme ilgisi büyük oldu.

Sınıf devrimcileri eyleme "Kapitalizm öldürür. Soma'daki katliamın katilleri hesap verecek / BDSP" "Taşeronlaştırmaya, güvencesiz çalışmaya hayır. Kahrolsun ücretli kölelik düzeni / BDSP" pankartları ve flamalarla katıldılar.

Konak'ta polisin kitlenin önünü kesmesinin ardından 1 saatten fazla beklendi. Eylem başlangıcından Konak'a gelene kadar öfkeli ve kalabalık olan kitle bu bekleyiş sırasında azaldı. Polisle yapılan görüşmeden çıkan sonuç tazyikli su ve gaz oldu. Kitle Konak'tan Alsancak Gar'a kadar direnerek geri çekildi. Çok sayıda eylemci gözaltına alındı.

Öğlen saatlerinde ise Tüm Bel-Sen İzmir 1 No'lu Şube tarafından yapılan eylemde Soma'da ölenler için saygı duruşunda bulunuldu ve alkışlı protesto eylemi yapıldı. Daha sonra basın açıklaması yapıldı.

Gebze

Gebze'de ilk olarak **Devrimci Liseliler Birliği** Eski Çarşı Çeşme önünde dövizlerle ve üzerine kan dökülmüş baretlerle oturma eylemi başlattı.

Öğle saatlerinden akşam saat 18.00'e kadar süren oturma eyleminde liselilerin hazırladığı dövizlerle işçilere, emekçilere, gençlere ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Soma'da madende yaşanan katliam ve sermaye devleti teşhir edildi. Bu sırada faşistler liselilere sözlü tacizde bulunarak saldırma girişimlerinde bulundu. Liseliler dik bir duruş sergileyerek emekçilere Soma katliamını anlatmaya devam etti. Çevrede toplanan emekçiler oturma eylemini sahiplenerek faşistleri uzaklaştırdı.

Eylem sırasında birçok emekçi ile sohbet edildi, oturma eylemine katılanlar oldu. Akşam saatlerine doğru emekçiler oturma eylemine su, yiyecek getirdiler.

Gebze Sendikalar Birliği saat 17.30'da Öğretmen Evi'nden Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Gebze Sendikalar Birliği Dönem Sözcüsü ve Petrol-İş Şube Başkanı Süleyman Akyüz meydana bir konuşma yaptı.

Diğer eylem ise saat 18.30'da Öğretmen Evi'nin önünde biraraya gelen sendikalar, meslek örgütleri ve siyasi partiler tarafından gerçekleştirildi. Cumhuriyet Meydanı'na kadar sloganlarla yürünerek meydana oturma eylemi yapıldı.

Saat 18.00'de Gebze Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Gebze İşçilerin Birliği Derneği üyeleri ve Feniş işçileri Eskiçarşı Çeşme önünde eylem yapan DLB'lilerin yanına geldiler. Eyleme çağrı yapan konuşmanın ardından Çeşme önünden Öğretmen Evi'ne bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Meydana gelindiğinde basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada Soma'nın katilinin sermaye devleti olduğu vurgulanarak katliama karşı sessiz kalınmama çağrısı yapıldı. Yarım saat oturma eylemi yapılarak eylem sonlandırıldı.

Adana

Sendikalar, devrimci ve ilerici güçler ortak bir eylem gerçekleştirdi. DİSK Bölge ve Türk İş Bölge önünde toplanılıp İnönü Parkı'na kadar yürüyüş gerçekleştirildi. Basın açıklaması İnönü Parkı'nda yapıldı. Eylem başlamadan önce iş cinayetlerinde kaybedilenler anısına saygı duruşu yapıldı.

Kurumlar adına ortak açıklama DİSK tarafından yapıldı.

Eylemde TTB, Türk-İş ve Maden Mühendisleri Odası tarafından da açıklamalar yapıldı. Eyleme, aralarında BDSP'nin de olduğu devrimci ve ilerici güçler de katıldı.

İşçi katliamıyla ilgili bir diğer eylem ise Dev Sağlık-İş ve SES tarafından yapılan oturma eylemiydi. Sağlık emekçileri, katliamı Balcalı Hastanesi'nde yaptıkları oturma eylemiyle protesto ettiler.

Çukurova Üniversitesi öğrencileri de Soma'daki katliama tepki için boykot gerçekleştirdiler.

Bursa

Setbaşı'nda toplanan binlerce kişi Heykel'e yürüdü. Heykel'de yol tamamen trafiğe kapatıldı. Buradan AKP İl Binası'na yürümek isteyen kitlenin önüne polis barikat kurdu.

Bir süre bekleyen kitle daha sonra barikata yüklenince polis barikat önünde göğüs göğüse

DEÜ'de Soma için eylem

Karabük'te madenciler için eylem

Karabük Üniversitesi öğrencileri, Soma'da yaşanan işçi katliamını protesto ettiler.

14 Mayıs'ta Karabük Üniversitesi öğrencileri, Soma'da yaşanan işçi katliamını protesto etmek için üniversitede buluştular. Üniversitenin merkez kantini önünde ajitasyon çeken öğrencilere ÖGB müdahale etmek istedi. Bu durum üniversite öğrencilerinin tepkisini çekti. Öğrenciler ÖGB'ye karşı koyarak eylem kararlılığını gösterdi.

Merkez kantin önünde toplanan öğrenciler burada oturma eylemi gerçekleştirdi. Öğrenciler yaşanan katliam üzerinden taşeronlaşma, özelleştirme ve kapitalist düzen karşıtı konuşmalar yaptılar. Daha sonra Soma'da katledilen işçiler için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından üniversitenin merkez kantininden okul çıkışına doğru "Kader değil cinayet, bu düzene isyan et", "Maden işçisi yalnız değildir", "İş cinayetleri kader değil, zincirleri kır geleceği kur" sloganları eşliğinde yürüyüşe başlandı. Bunun ardından öğrenciler KESK'in düzenleyeceği basın açıklamasına katılmak için Karabük merkezine geçtiler.

Öğrenciler Karabük merkezinde KESK yöneticilerinin pasif tutumlarıyla karşılaştılar. KESK yöneticileri basın açıklamasında slogan atılmayacağını, pankart açılmayacağını, döviz taşınmayacağını söylediler. KESK yönetiminin bu tutumu öğrencilerin tepkisini çekti. Basın açıklaması bittikten sonra "İş cinayetleri kader değil" diye slogan atan öğrencilere KESK yöneticileri saldırdı ve öğrencileri alandan kovdu.

Bunun üzerine öğrenciler ajitasyonlarla kitleyi Karabük Belediyesi önüne çağırdılar. "Katil AKP işbirlikçi sendika" "İş cinayetleri kader değil" sloganlarıyla, pankartlarıyla belediye önüne yürüdüler. Burada bir basın açıklaması gerçekleştiren öğrenciler şiirleriyle, konuşmalarıyla, sloganlarıyla Soma katliamını protesto ettiler.

Öğrenciler protestolarını gerçekleştirirken sık sık polisin ve çevrede toplanan faşist grubun tacizlerine uğradı. Karabük Emniyet müdür yardımcısı öğrencilerin yanına gelerek "dağılmazsanız aradan çekiliriz, saldırıya uğrarsınız" diyerek tehditler savurdu. Polise tepki gösteren öğrenciler Soma için sokakta olduklarını dile getirerek "Susma sustukça sıra sana gelecek" "Halkımız saflara hesap sormaya" sloganlarıyla herkesi eylemlerine destek vermeye çağırdılar.

Bir süre daha eylemlerini sürdüren öğrenciler daha sonra eylemliliklerinin tek günle sınırlı kalmayacağını, Soma'yı unutturmayacaklarını, hesap soracaklarını belirterek eylemlerini sonlandırdılar.

Sabahın erken saatlerinden itibaren ilerici ve devrimci örgütler ile ilerici öğrenciler Dokuzçesmeler Kampüsü'ndeydi. DEÜ öğrencileri Soma'da yaşanan katliam ile ilgili olarak 12.00'de okulda gerçekleştirilmek üzere bir eylem ve boykot kararı aldılar. Genç komünistler de eylemi örgütleyenler arasındaydı. Genç komünistler, "Katil sermaye devleti hesap verecek iş kazası değil cinayet" şiarlı afişleri yaptı. Aynı zamanda Yabancı Diller Yüksekokulu'nun girişine; katliama ait resimlerden bir sergi yapıldı. Serginin altına, Basmane Meydanı'nda yapılacak olan eyleme çağrı yazılması yapıldı.

Boykota ve hesap vermeye çağıran Ekim Gençliği imzalı bildiriler kampüs içerisinde ajitasyonlar eşliğinde dağıtıldı. Dağıtımlar esnasında genç komünistler ile faşistler arasında gergin tartışmalar yaşandı. Bir tartışma oldukça büyüdü, faşist öğrenci kitleye teşhir edildi. Olaya ÖGB müdahale etti.

Bütün gün sınıflar dolaşarak öğrenciler dersleri boykot etmeye, öğlenki eyleme ve akşam Basmane'de yapılacak olan eyleme çağırıldı. Çağrılar sırasında İktisat Fakültesi Öğretim Görevlisi olan Yaşar Metin Özdemir, sınıfta çağrı yapan öğrencileri kovup, üstlerine yürüyerek saldırmaya kalktı. Öğrencilerin

kararlı tutumu karşısında geri adım attı.

Saat 12.00'de Yabancı Diller Fakültesi önünde oturma eylemi başladı. "İş kazası değil cinayet" şiarlı ozalitler açıldı. Oturma eylemi esnasında yere konan bir ozalitin etrafı kömürlerle çevrildi. 12.30'da oturma eylemi yapan öğrenciler kampüs içinde yürüyüşe geçti. Yürüyüşte "İş kazası değil bu bir cinayet!", "Katil devlet hesap verecek!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganları atıldı. Yürüyüş esnasında öğrenci kantinleri önünde durularak konuşmalar yapıldı.

Yürüyüşe Eğitim-Sen üyesi öğretim görevlileri de destek verdi. Yürüyüşün ardından tekrar Yabancı Diller Fakültesi önüne gelindi. Burada DEÜ İktisat Fakültesi Öğretim Üyesi Aydın Arı Eğitim-Sen adına bir konuşma yaptı. "Kapitalizm öldürüyor" diyerek konuşmasına başlayan Arı, bugüne kadar yaşanan işçi cinayetlerine değinerek bunun küresel bazda bir sorun olduğunu, AKP'nin sermayeye hizmet edip ölümlere göz yumduğunu söyledi. "Acımız derin ve kor" diyerek devam eden Arı, bugün okullarda ve işyerlerinde yapılan her eyleme destek verdiklerini söyledi.

Aydın Arı'nın konuşmasının ardından "Genel grev genel direniş!" sloganı ile eylem son buldu.

Ekim Gençliği / DEÜ

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği çalışmaları

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği okurları İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs şehitlerini anmak için 18 Mayıs Pazar günü Karşıyaka İzban çıkışında anma yapacak. Saat 16.00'da gerçekleştirilecek anmanın çağrısı Hazırlık Binası, Metro Çıkışı, Edebiyat Fakültesi ve Öğrenci Çarşısı'na yapılan ozalitlerle büyütüldü. "İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs şehitlerine sözümüz devrim olacak!" şiarı ile yapılan çağrı tüm kampüse bildiri ve afişle duyuruluyor.

Ayrıca son dönemde gerçekleşen direniş ve işgal eylemleri "Greif işçisi yol gösteriyor!" şiarlı afişle gençliğe taşıyor.

Ege Greif Dayanışması dayanışmayı büyütüyor!

Ege Greif Dayanışması bileşenleri hafta başı bir araya gelerek Aliğa'da işten çıkarılan taşeron işçileri ile dayanışma amacıyla hafta boyunca etkinlik planları yaptı. Haftaya afiş çalışması ile başlandı ve Aliğa Belediye işçileri ile dayanışmayı yükseltme çağrısı yapıldı.

Ege Greif Dayanışması Greif işgalinden bu yana işçi direnişlerinin yanında olarak işçi sınıfı ve üniversite gençliği arasında bağı kuvvetlendirmeye ve organik bağlar kurarak dayanışmayı yükseltmeye çalışıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ekim Gençliği / İzmir

Faruk Çelik saldırı programını açıkladı

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, işçi ve emekçilere yönelik yeni hak gaspları getirecek bir paket için çalıştıklarını söyledi.

Saldırı hazırlığı yapılıyor

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik katıldığı bir programın ardından, “Sosyal Güvenlik Paketi Bakanlar Kurulu’na geldi. Bunula ilgili bilgi alabilir miyiz?” sorusuna şu cevabı verdi: “Kamu çalışanları ile ilgili Sosyal Güvenlik’le ilgili ve çalışma hayatı ile ilgili yanı sıra alt işveren uygulamaları, taşeron uygulamaları, kamu personeli ile ilgili toplu sözleşmelerde ele aldığımız bazı konular ve sosyal güvenlikle ilgili yine önemli bazı konuları içeren bir paket var. Bu tasarı taslağı ile ilgili taraflarla görüşmeyi tamamladık. Kurumlarla görüşmeyi de tamamladık. Bakanlar Kurulu’nda birkaç kez sunum yaptık. Nihai olarak Sayın Başbakanımıza arz edilmek üzere ve onunla yapacağımız nihai değerlendirme neticesinde son şeklini almış olacak ve TBMM’ye sevk edeceğiz. Taşeron uygulamasının tümünü kapsıyor ama bizim görebildiğimiz sıkıntının yaşandığı ağırlıklı olarak kamu kurumu alt işverenlerinde sorun yaşadık. Özel sektör de gerek mevcut İş Kanunu’nun ikinci maddesinde bir değişiklikten yana değil, çalışanlar da veya sendikalar da İş Kanunu’nun ikinci, maddesinin değişiminden yana değil. Orada bir uzlaşma var mevcut durumun devamından yana ama taşeron işçilerin hakları ile ilgili düzenleme geneli ilgilendiriyor. Onu özellikle belirtmek istiyorum.”

Taşeron işçisine kadro yok

Sürekli olarak gündeme gelen taşeron işçilerinin kadro talepleriyle ilgili de şunları söyledi: “Bizim böyle bir ifademiz hiç olmadı. Bunlar sık sık ‘müjde’ diye yer alıyor. Bunlar doğru değil. Taşeron çalışanların yaşadıkları iş hukukuna aykırı bazı tablolar var, durumlar var. Kıdem tazminatını alamıyorlar. Kamuda alt işverenin yanında çalışmasına rağmen kıdem tazminatından yoksun bir durumla karşı karşıyalar. Yıllık izinleri yok ve benzeri örgütlenme ile ilgili sorun yaşıyorlar. Bunları düzenleyen, taşeron işçilerle bizzat görüşerek, onların sorunlarını aldık. Kamu işvereni olarak veya özel sektör olarak yaşananların tümünü görüşmeler içerisinde toparladık ve neticede bir taslak ortaya çıktı. Bunun nihai olarak sayın Başbakan’ın talimatı ile meclise sevkini bekliyoruz.”

Çelik ayrıca paketin içindeki diğer hak gaspları ile

ilgili şunları söyledi:

Kamuda alt işveren işçisi...

“Kamuda nerelerde alt işveren işçisi çalışacak bir başka ifade ile hangi alanlarda hizmet alımı yapılacak bunları netleştiren bir düzenleme olacak. Yani burada bir keyfilik söz konusu ise onu ortadan kaldıran bir düzenleme olarak parlamentoya gelecek.”

Çalışan anne adayları ile ilgili

“O ayrı bir çalışmamızdı. O taslak olarak 6 maddeden oluşan bir taslak var. Onun da sevki eğer uygun bulunur ise birlikte sevk edilebilir ama onunla ilgili birlikte ele alınması ile ilgili bir karar söz konusu değil.”

İstihdam büroları

“Geçici iş ilişkisi dediğimiz istihdam büroları ile ilgili durum kayıt dışılık, özellikle evde çalışan kadınların ve mevsimlik işçilerle ilgili yaptığımız değerlendirmelerde kayıt dışılıktan evde çalışanları kurtarmak özellikle kadınları ilgilendiren bir durum. Acaba ‘onlar bu şekilde kayıt altına alınabilir mi?’ diye bir teklif var. Tasarıda yer alır mı bilmiyorum.”

Gelir testine girmeyen işçilerin prim borcuna ilişkin durumun da tasarıda olduğunu sözlerine ekleyen Çelik, üzerinde çalışılan saldırı programının milyonları ilgilendirdiğini söyleyerek, “Dolayısıyla Haziran sonuna kadar, yasama Meclis kapanıncaya kadar, tatil oluncaya kadar Çalışma Bakanlığı olarak çıkmasından yanayız” dedi.

Hak gasplarına karşı mücadelele

Çelik’in de ifade ettiği gibi sermaye sınıfı ve AKP işçi ve emekçilere yönelik yeni bir saldırının hazırlığını yapıyorlar. Taşeron köleliğinin kaldırılmadığı gibi, kamuda 3-4 saatlik çalışma koşulları ile esnek çalışmanın, güvencesizliğin önü açılıyor. Yine bu alanda taşeron sistemi sürece. İstihdam bürolarının işlevi daha da genişletilerek, buralar köle tacirlerinin rahatça köle ticareti yapabilecekleri yerlere dönüştürülecek.

Kadın işçileri ise daha büyük bir tehlike bekliyor. Kadın işçiler, güvencesiz ve ucuz, geçici, yarı zamanlı işçi olarak çalıştırılmaya başlanıyor. İşçilerin

Hemşireler Haftası etkinliklerle kutlandı

İstanbul

Çapa Tıp Fakültesi Monoblok önünde toplanan SES Aksaray Şube üyesi hemşireler “12 Mayıs Hemşireler Günü kutlu olsun!” pankartını ve taleplerinin yer aldığı dövizleri açarak basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Basın açıklaması öncesinde konuşan SES Aksaray Şube Eğitim Sekreteri **Selma Ateşyılmaz**, yoğun çalışma koşulları nedeniyle hemşirelerin tükenmişlik sendromu yaşadıklarına dikkat çekerek ağır çalışma koşullarını teşhir etti.

Basın açıklamasını ise **Huriye Üzümcü** okudu.

İzmir

Sağlık emekçileri Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde iş bıraktılar.

Hastane bahçesinde sabah iş başı yapmayan sağlık emekçileri, AMATEM binası önünde toplandı. Girişin bir bölümünü trafiğe kapatan emekçiler, grev pankartını astı.

SES İşyeri Temsilcisi **Aydoğan Öncel** burada basın açıklaması yaptı.

Ankara

Sağlık emekçilerinin eylem yeri Sağlık Bakanlığı önü oldu. “İlk çığılıktan son nefese sağlığın emekçileri” yazılı pankart açan SES üyeleri adına **Runa Temelli** ve SES Genel Başkanı **Gönül Erden** tarafından konuşmalar yapıldı.

Hakkari

Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) Hakkari Şubesi, devlet hastanesi önünde bir basın açıklaması yaptı.

Mersin

SES Mersin Şubesi tarafından Mersin Devlet Hastanesi önünde basın açıklaması yapıldı. Eylemde “24 saat özveri ile insanlarımıza sağlık hizmeti sunan ebe ve hemşirelerimize saygı gösterilmesini istiyoruz” pankartı açıldı.

SES Mersin Şube Başkanı **Yılmaz Bozkurt**, 24 saat çocuk bakım evleri ve kreşlerin açılmasını, fiili hizmet zammı kapsamına dahil edilmesini, erken emeklilik hakkının verilmesini, şiddetsiz ve güvenceli çalışma koşullarının sağlanmasını, haftalık çalışma saatlerinin 35 saat olmasını, sağlık çalışanlarının görev tanımın belirlenmesini ve yasal güvenceye kavuşturulmasını, cinsiyetçi iş bölümüne son verilmesini talep ettiklerini dile getirdi.

Aliağa'da direniş ikinci haftasında

Aliağa Belediyesi'nde işten atma saldırısı karşısında başlatılan direniş ikinci haftasında da devam ediyor. Çadırdaki direnişe devam eden işçiler aynı zamanda imza kampanyasını da sürdürüyorlar.

10 Mart 2014 | Greif

Emekçi kadınlar eyleme devam ediyor

Belediye işçilerinin direnişine Cici Sokak'ın emekçi kadınları destek olmaya devam ediyorlar.

Cici Sokak'taki Temizlik İşleri Müdürlüğü'ne bağlı şantiyenin girişi bir kez daha direnişçi işçilerin eşleri ve yakınları tarafından kapatıldı. Kapıya zincir vurularak çıkışlara izin verilmiyor. Sivil polisler de şantiye önünde bekliyorlar. Polisler direnişçi kadınlara provokatif sorular sorarak yıldırıma ve baskı altına almaya çalışıyor. Emekçi kadınlar ise tepkilerini şöyle dile getirdiler: "Biz burada tek kişi de kalsak hakkımızı alıncaya kadar buradan ayrılmayacağız. Polis ancak zor kullanarak bizi buradan sürükleyerek götürebilir. Yasadışı hiçbir şey yapmıyoruz, yasal olmayan belediyede işten çıkarmalardır. Bizi buradan kaldırmaya çalışmak yerine bizi bu hale getirenlerden hesap sorsunlar. Ekmeğimiz için onurumuz için buradayız. Bizler de eşlerimiz ve yakınlarımız da ne

hırsızlık yapmışızdır ne de başka bir şey."

Sınıf devrimcilerine tahammülsüzlük

Direnişçi kadınların yanlarında bulunan sınıf devrimcilerini de hedef alan sivil polisler, provokasyon yaratmaya çalıştı. Ancak sınıf devrimcileri ve direnişçi kadınlar buna izin vermediler. Direnişçi kadınlar sınıf devrimcilerini sahiplenerek polislerle seslenerek "bizim yanımızda durup konuşmayın gidin başka yerde durun rahatsız etmeyin" sözleriyle tepkilerini dile getirdiler.

Sınıf devrimcilerden dayanışma çalışması

Belediye işçilerinin direnişi sürerken sınıf devrimcileri de Aliağa'da dayanışma çalışmalarını güçlendiriyorlar. "Atılan işçiler geri alınsın!", "Herkes iş tüm çalışanlara iş güvencesi!" şiarının öne çıkarıldığı Aliağa Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) imzalı bildiriler direnişin 7. gününde (13 Nisan) sabah 07.00'den itibaren Eski Garaj yolu üzerindeki işçi servis noktalarında bekleyen işçilere ulaştırıldı.

İşçilerin büyük kısmı bildirileri ilgiyle alırken bazı işçiler de servis araçlarının kapılarını açtırarak aldılar. Bunun yanında MHP'li belediye başkanının yaratmış olduğu yanılgılara kapılan bazı işçiler de ön yargıyla yaklaşarak bildiri almamayı tercih ettiler. Yarım saat içerisinde onlarca Aliağalı işçi ve emekçiye bildiri ulaştırıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi www.kizilbayrak.org

Anteks işçilerinin işgali sürüyor

Antalya Organize Sanayi Bölgesi'nde Anteks dokuma fabrikasında 1200 işçinin, 5 aylık ücret ve kıdem tazminatlarından oluşan yaklaşık 22 milyon TL'lik alacakları ödenmemiştir. İflası istenen, ancak mal varlığı borçlarını karşılamayan ve bir bankanın tamamına haciz uyguladığı fabrikada üretim geçtiğimiz yıl durmuştu.

10 Mayıs Cumartesi günü saat 12.00 sıralarında yaklaşık 250 işçi alacakları için fabrikayı işgal etti. Devam eden işgal eyleminde işçiler kararlılıklarını sürdürüyorlar. İşçiler fabrika girişine "Dilenci değiliz hakkımızı istiyoruz!", "ATAÇ A.Ş. Anteks mağdurlarıyız. Biz eşkiya değiliz, hakkımızı istiyoruz!" gibi taleplerinin yazılı olduğu dövizler asmış durumdalar. İşçiler, "Anteks'i yakarız, paşa paşa yatarız!" sloganı atıyorlar.

İşçilerin direnişi karşısında Döşemealtı İlçe Jandarma Komutanlığı'na bağlı ekipler ve Antalya Büyükşehir Belediyesi itfaiye ekipleri fabrika önünde bekletiliyor.

"Ya öleceğiz ya hakkımızı alacağız!"

Eylemleri hakkında işgalin üçüncü gününde işçiler adına basına açıklama yapan Mucit Yıldırım şunları söyledi: "Bütün devlet kurumlarına başvurduk. Çalışma Bakanlığı, Başbakan, tüm siyasi partilere çıktık, ama hepsi bizi başlarından savdı. Biz de istemezdik böyle olmasını ama artık yapacak hiçbir şey kalmadı. Bu bizim yaklaşık 15'inci eylemimiz. Bundan öncekiler hakkımızı aramak içindi, bugün hakkımız için ölmeye geldik. Ya öleceğiz ya hakkımızı alacağız. İçeride şu an bu işe baş koymuş, bedenini, canını ortaya koymuş 60'a yakın insan var. Bundan sonra geleni almıyoruz.

Son aşamamız olan fabrikayı tamamen yakma aşamasındayız ve eğer bir sonuç çıkmazsa bugün akşama doğru gerçekleştirmeyi düşünüyoruz."

Kızıl Bayrak / Aliağa

Direnişçi işçiler Ankara'da!

Greif, Kazova, Karşı Gazetesi ve inşaat işçilerinin oluşturduğu direniş platformu olarak 13 Mayıs'ta Ankara'ya gelen işçiler, mecliste bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. İşçiler ayrıca Yatağan işçilerini ve Ömür Tekin'i ziyaret ettiler.

Saat 15.30'da mecliste CHP'li milletvekilleriyle görüşen işçiler bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Ayrıca Kemal Kılıçdaroğlu ile de görüştüler.

Platform üzerine bilgi veren işçiler, dünyanın neresinde olursa olsun sosyal demokrat partilerin böylesi eylemlere destek verdiğini, bu bağlamda CHP'nin de direnişlere destek vermesi gerektiğini vurguladı. Taşeron sorunundan sendikal bürokrasiye kadar işçilerle hem fikir olduğunu belirten Kılıçdaroğlu, "esas olanın fili mücadele olduğunu" ifade etti.

Greif işçileri sendikal bürokrasi ve Rıdvan Budaklar'ın ihanetini teşhir ederken Kazova işçisi karşılaştıkları sorunları dile getirdi. Karşı Gazetesi direnişçileriyle bir medya komisyonu kurulması ve sorunların araştırılması gerektiğine vurgu yaptı. İnşaat işçileri, ağır işkolunda çalıştıkları için emeklilik yaşının düşürülmesi, iş güvenliği uzmanlarının bağımsız kurumlardan sağlanması, insanca yaşamaya uygun barınma yerlerinin temin edilmesi gibi taleplerini dile getirirken tüm düzenlemelerin işçilerle beraber

yapılmasının gerekliliğine vurgu yaptı. Ayrıca ay sonu itibarıyla İnşaat İşçileri Sendikası'nın kurulacağını ilan etti. Kemal Kılıçdaroğlu ise "direnişçi işçilerin mecliste destek ayağının olacağını" ifade etti.

Direnişçi işçiler mecliste gerçekleştirdikleri basın açıklamasının ardından Yatağan işçilerini ziyaret etmek için Kurtuluş Parkı'na gitmek için yola çıktılar.

Kurtuluş Parkı'na gelindiğinde "Yatağan işçisi yalnız değildir!" ve "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganları gür bir şekilde atıldı. Karşılıklı atılan sloganların ardından işçiler süreçleri üzerine sohbet gerçekleştirdiler. Direnen işçilerin birlikte mücadelesinde hemfikir olan işçiler birbirlerinin irtibat numaralarını alarak ilerleyen süreçlerde birlikte hareket etmenin ilk adımlarını atmış oldular.

Yatağan işçileri ziyaretinin ardından direnişçi işçiler Çankaya Belediyesi'nde taşeron çalışanıyken işten atılan ve direnişe geçen Ömür Tekin'i ziyaret etti.

Ziyaret sırasında Ömür Tekin kendi sürecini paylaşıırken direnişçi işçiler de kendi süreçlerini anlattı. Direnişçi işçilerin bir arada hareket etmelerinin çok anlamlı olduğunu ifade eden Ömür Tekin, platform üzerine sorular sordu. Karşılıklı irtibat numaralarının alınmasının ardından ziyaret sonlandırıldı.

İşçiler Mamak İşçi Kültür Evi'nde içtikleri yorgunluk çayının ardından İstanbul'a dönmek için yola koyuldular.

Kızıl Bayrak / Ankara

Gebze'de imza standı

Gebze İşçilerin Birliği Derneği tarafından taşeron çalışmanın yasaklanması için Gebze'de stant açıldı. Stantta taşeron çalışmanın yasaklanması için imza toplandı. Gebzeli işçi ve emekçilerin ilgisinin yoğun olduğu stantta bildiri dağıtımı da gerçekleştirildi.

Dağıtım yapılan bildirinin metni ise şöyle:

"Taşeron firmalar tarafından köle misali fabrikadan fabrikaya satılan biz işçiler; bu onur kırıcı duruma daha ne kadar boyun eğeceğiz. Gecesi ve gündüzü bir birine karışan, ömrü fabrika duvarları arasında tüketilen, zenginlik üretip sefalet ücretine mahkûm edilen biz işçiler ne zaman emeğimizin karşılığı bu değil diyeceğiz. Posası çıkarıldıktan sonra çöpe atılan üzüm misali, altmış beş olan mezarda emeklilik yaşına, kısacası bizlerle alay edilmesine daha ne kadar susacağız.

Bizler Gebze İşçilerin Birliği Derneği olarak susmuyoruz, boyun eğmiyoruz. İnsanca koşullarda çalışmak insanca yaşamaya yetecek ücret istiyoruz. Emek en yüce değerdir diyoruz köle gibi satılmak değil iş güvencesi istiyoruz. Bütün zenginlikleri ürettikten sonra çöpe atılmak değil, gelecek istiyoruz. Bunun için aşağıdaki taleplerimiz gerçekleşene kadar mücadelemiz sürecektir. Tüm işçileri ve emekçileri bu mücadeleye omuz vermeye çağırıyoruz.

*Taşeron çalışma yasaklansın

*İnsanca yaşamaya yetecek asgari ücret

*Emeklilik yaşı düşürülsün

Kızıl Bayrak / Gebze

Yatağan işçileri eylemlerine devam ediyor

Ankara'da eylemlerine devam eden Yatağan işçileri, madenlerin ve termik santrallerinin özelleştirilmesine karşı mücadele etmekte kararlı olduklarını gösteriyorlar.

Yatağan işçileri, direniş kararlılıklarını 12 Mayıs'ta her birinin üzerindeki önlüklere tek tek harflerde yazılı olan "Özelleştirmeye hayır" şiarıyla Kızılay Meydanı'na yaptıkları yürüyüşle gösterdiler.

"Özelleştirmeye karşı topyekûn direniş gerekiyor!"

ANKA'ya açıklamalarda bulunan Maden-İş Yatağan Şube Başkanı Süleyman Girgin, şunları ifade etti: "Yatağan ihalesi yapılmıyca kadar Kurtuluş Parkı'ndaki nöbet devam edecek. Yatağan ihalesi yapıldıktan sonra Milas'a iş yerlerimize döneceğiz ve mücadeleye orada devam edeceğiz. TES-İş ve Maden-İş şubeleri olarak Türk-İş Başkanlar Kurulunu bölgemizdeki özelleştirmelerin engellenmesiyle ilgili bir gündemle toplantıya çağırdık. 1 aydan fazladır Ankara'dayız, 240 günden beri de Yatağan'da direnişteyiz. Haklı ve meşru davamız herkes tarafından destek görüyor. Fakat bizim artık bu noktadan sonra topyekûn bir direniş gerekiyor."

inaniyoruz. Dolayısıyla Türk-İş Başkanlar Kurulu'nu bu amaçla özel bir gündemle toplantıya çağırdık. Bu konuda koordineli bir şekilde çalışmaktayız. Çünkü iş özelleştirme olayı olmaktan çıktı. Orada 5 bin işçi çalışıyor. Yıllarca santralin cefasını çeken halk, özelleştirmeden sonra ekmeği küçülecek olan esnaf bizim yanımızda. Bir de ülkenin aydınları, yurtseverleri, emekçileri bizim yanımızda. Oradaki mücadele toplumun sesi, halkın vicdanı oldu. Bütün halkımıza şu çağırıyor yapıyoruz; 30 seneden beri sattılar. Satılanın yerine yenisi konulmuyor, işsizlik de azalmıyor, sermaye de tabana yayılmıyor, borçlar da ödenmiyor. Siyasi iktidarın vicdanı kömürleşmiş ama vicdanı kömürleşmeyen insanlara çağrımız bu memleketin davasıdır."

Güvenpark'ta işçilerin attığı "Dişe diş kana kan, sattırmayız Erdoğan!", "Sat bakalım, sat bakalım Yatağan'ı sat bakalım. Yatağan'a gel, direnişi gör. Delikanlı kim bakalım" sloganları dikkat çekti. Ayrıca Yatağan işçileri, Tekel işçilerinden devrıldıkları "Siyasetçi katili yapmayın bizi" marşını söylediler.

İşçiler Kızılay'daki AVM'ye "Özelleştirmeye Hayır! Direnen işçilere selam olsun. #Yatağan" pankartını astılar.

Punto'da direniş sona erdi!

Sendikalaştıkları için işten atılan Punto Deri işçilerinin direnişi 288. gününde (14 Mayıs) yapılan basın açıklamasının ardından sonlandırıldı.

Zeytinburnu'ndaki Punto fabrikası önünde saat 13.00'de yapılan basın açıklaması Soma'da gerçekleşen katliamda yaşamını yitiren maden işçileri için saygı duruşuyla başladı.

BDSP, Mücadele Birliği, ESP, HDP ve ÜİDDER'in destek verdiği eylemde "Yaşasın Punto direnişimiz!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Sendika hakkımız engellenemez!" sloganları atıldı.

Punto'da yaşanan emek ve sermaye arasındaki sorundur

Direnişçi işçilerden Ramazan Aygün bir konuşma yaparak 288 gün boyunca süren direnişin sadece kendi işyerleriyle sınırlı bir sorundan kaynaklanmadığını, emekle sermaye arasındaki bu sorunun her yerde yaşandığını ifade etti.

Punto'daki çalışma koşullarını özetleyen Aygün, ağır çalışma ve sömürü koşullarından dolayı örgütlendiklerini anlattı.

Konuşmasının devamında kapitalist sömürü düzenini teşhir eden Aygün, mecliste bulunanların büyük çoğunluğunun da kapitalist sistemin bir parçası olduğunu ve ona hizmet ettiğini belirtti.

Açtıkları işe iade davasını kazandıklarını ancak Punto patronunun karara itiraz ederek süreci üst mahkemeye taşıdığını aktaran Aygün, Soma'da yaşanan iş cinayetini de teşhir etti.

Zeytinburnu'ndaki ağır ve güvencesiz çalışma koşullarını teşhir eden Aygün, direnişlerinin çevredeki fabrikalarda işçiler için kazanımlar getirdiğini; maaşların gerçek ücret üzerinden sigortaya bildirilmeye başlandığını söyleyerek sözü Musa Servi'ye bıraktı.

Talebimiz işçilerin geri alınması

Deriteks Genel Başkanı Musa Servi de Punto'daki hedeflerinin kötü koşulların iyileştirmesi olduğunu söyleyerek konuşmasına başladı.

Soma'da yaşanan katliama değinen Servi, yaşanan iş cinayetlerinin sebebinin sömürü sistemi ve Çalışma Bakanlığı olduğunu söyledi. İş cinayetlerindeki artışın özelleştirmelerle birlikte had safhaya çıktığına dikkat çeken Servi, Soma'da yaşanan cinayetten dolayı 15 Mayıs'ta iş durduracaklarını söyledi.

Zeytinburnu'ndaki işçilerin de aynı tehlikeyle karşı karşıya kaldıklarını söyleyen Servi, iş güvenliği önlemlerinin alınması ve taşeron çalıştırmanın yasaklanması gerektiğini ifade etti.

Punto patronunun sendika düşmanı tavrını teşhir

eden Servi, sergilenen direnişin Zeytinburnu'ndaki işçilere kazanımlar getirdiğini ifade etti.

Taleplerinin atılan işçilerin geri alınması olduğunu söyleyen Servi gün itibarıyla fiili direnişi sonlandırdıklarını, hukuki ve demokratik mücadelenin süreceğini ifade ederek konuşmasını sonlandırdı.

Burada yapılan basın açıklamasının ardından kortej oluşturularak sloganlarla Zeytinburnu Meydanı'na yüründü. "Soma'da yaşanan katliamdı!", "Madende ölümler kader değildir!", "İşçiler ölüyor bakanlık bakıyor!" sloganlarının atıldığı yürüyüşün ardından Musa Servi meydana yaptığı konuşmayla çevredeki emekçilere seslenerek Soma'da yaşananları teşhir etti. Punto sürecini de özetleyerek örgütlenme çağrısı yaparak konuşmasını sonlandırdı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sendikalı işçilere işten çıkarma

Düzce ve Gebze'de faaliyet gösteren M&T Reklam AŞ'de, işçiler DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldular. Patron sendikal örgütlenmeyi öğrenince 12 Mayıs'tan itibaren 20 işçi işten çıkardı.

İşten çıkarılan işçilerden Ergün Akten şunları

söyledi: "Pazar günü iş yoğunluğu ile işe çağırıldık fakat bugün, gelen siparişler ve iş hacminde daralma olduğundan dolayı işten çıkarıldık."

Birleşik Metal-İş üyesi işçiler, M&T Reklam (Esti) fabrikasının önünde direnişlerine devam edeceklerini söylediler.

"Sonuna kadar direneceğiz" diyen işçiler, fabrikada çalışan işçilerin de kendilerine destek verdiklerini söylediler.

İzmir Metal İşçileri Birliği faaliyeti

İzmir Metal İşçileri Birliği, metal grup TİS'leri öncesinde direniş ruhunu kuşanmaya çağıran faaliyetlerine devam ediyor.

Bu kapsamda sınıf devrimcileri Taksim ve direniş iradesini yaklaştırmakta olan metal TİS'lerinde mücadeleye taşımak için faaliyetlerine devam

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ediyor.

MESS ile hesaplaşma zamanı olan Toplu İş Sözleşmesi sürecinde demir-çelik fabrikalarına mücadeleye çağıran Metal İşçileri Birliği imzalı bildirilerin dağıtımları yapıldı. Menemen üst geçit servis durağında 08.00/16.00 ve 24.00/08.00 vardiyası girişlerinde işçilere ulaştırıldı.

Kızıl Bayrak / Menemen

MİB MYK Mayıs Toplantısı...

Değerlendirme ve kararlar

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) Mayıs ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantıda şu konu başlıkları ele alındı:

- 1 Mayıs
 - Greif direnişi
 - MESS Grup TİS süreci üzerine değerlendirme ve planlama
 - Bülten
- Bu gündem başlıkları üzerine yapılan değerlendirmelerin sonuçlarını özetleyelim.

- 1 Mayıs:

2014 1 Mayıs'ına bir kez daha Taksim ekseninde yaşanan mücadele damgasını vurdu. Hırsızlıkları ayyuka çıkan AKP iktidarı, Taksim'i işçi sınıfına kapatarak mücadelenin önüne kendi sınırlarını çekmeye kalktı. Böylelikle "benim izin verdiğim kadar, izin verdiğim sınırlarda, izin verdiğim alanların dışına çıkamazsınız" dayatmasına bulundu. Bu "istediğim gibi sömürürüm, istediğim gibi soyarım, istediğim gibi yönetim" demenin bir başka yoludur. Kuşkusuz bu sadece işçi sınıfına değil, işçi sınıfı üzerinden tüm topluma verilmiş bir mesajdı.

İşte bunun için bir kez daha kesin bir dayatmacılık ve savaş düzeninde Taksim'e bizi sokmamak için İstanbul'da sıkıyönetim uygulandı. Sonuçta Taksim'e giremedik ancak yine de tüm baskı ve engellemelere rağmen Taksim yolunda büyük bir kararlılık sergiledik. Böylelikle nice zorbalığa rağmen işçi sınıfının teslim olmadığını gösterdik.

Öte yandan ise sırtımızda kambur gibi taşıdığımız ve sermayenin uysal hizmetkarları olan sendika ağaları bir kez daha görevlerini yaptılar. Kimisi Kadıköy'de soluğu aldı, kimisi Kayseri gibi yerlerde 1 Mayıs komedisi sahneledi. Böylelikle bir kez daha işçi sınıfı cephesinden teslimiyetin bayrağını açtılar. Sermaye ve hükümetinin dayatmaları karşısında hep olduğu gibi tam bir boyun eğiş içerisinde oldular.

Burada bu cepheden özellikle üzerinde durulması gereken nokta, kimisi devrimcilik iddiasında bulunan SGBP bileşenlerinin içerisine düştükleri utanç verici tutumdur. Böylesine kritik bir sınıf kavgasında, sendikal ihanet şebekesinden kopma gücü ve iradesi gösteremeyen bu ara kademe bürokratlarının devrimcilik ve sınıf sendikacılığı iddiaları kağıt üzerinde kalmıştır.

Geri-ci-faşist rejimin Taksim'de aldığı savaş düzenine rağmen ortaya konulan kararlılık anlamlıdır, ancak bu kararlılığın dar bir grubun, daha çok da devrimci işçilerin dışına taşınarak genel olarak işçi sınıfının geniş kesimlerine taşınması gerekmektedir. Çünkü bu olmadığı ölçüde işçi sınıfı ya 1 Mayıs'ta evinde oturmakta ya da bir kesimiyle birlikte sendikal bürokrasinin boyunduruğu altında boş 1 Mayıs gösterilerine dekor olarak kullanılmaktadır.

Bu noktada çıkış yolunu bir kez daha 60 günlük büyük bir şanlı işgal eylemi gerçekleştiren ve böylelikle de 1 Mayıs'ın devrimci ruhunu taşıyan Greif işçileri

göstermektedir. Taksim kararlılığını boş bir gösteri olmaktan çıkaracak olan Greif işçileri gibi işçilerin çoğalmasındır. Kaldı ki Greif işçileri Taksim yolunda en ön saflarda mücadele ederek bunu pratikte de doğrulamışlardır.

MYK bu gündem başlığı altında ayrıca birliğin bu süreçteki çalışmalarını değerlendirmiştir.

- Greif direnişi:

MYK, sınıf mücadelesinin geleceği üzerinde sarsıcı etkilerde bulunan Greif işgalinin 60. gününde bir polis operasyonu ile kırılmasına rağmen tarihsel misyonunu yerine getirdiği düşüncesindedir. Zira Greif işçileri, sermaye ve sendika ağalarının işbirliğiyle yıllardır eli kolu bağlı biçimde sınırsızca sömürülen işçi sınıfımız için bir çıkış yolu olduğunu göstermiştir.

Çıkış sendikal bürokrasiyi aşan taban örgütlülükleri ile fiili-meşru mücadele yoludur. Greif işçileri büyük zorlukları göğüsleyerek, işçilerin gerçek anlamda söz ve karar hakkına sahip oldukları bir işçi demokrasisi ile neler başarılabilirliğini göstermişlerdir. İşgalin kırılmış olması yanıltıcı olmamalıdır, bu daha başlangıçtır.

Sermaye tam da düzeninin geleceğini gördüğü için tüm gücünü Greif patronunun arkasında seferber etmiştir. Böylelikle başka türlü bir mücadele ve örgütlenmenin mümkün olduğu düşüncesini karartmaya çalışmıştır. Bu düzenin basit bir aparatı olan sendika bürokratları da işte bu aynı kaygılarla Greif'e sırtlarını dönmüş, onun başarısız olması için ellerinden geleni yapmıştır. Tüm bu olumsuzluklara rağmen Greif işçileri asla boyun eğmemişlerdir. Bunun için MYK, sınıf mücadelesinde geleceğin her yerde Greif işçilerinin olduğuna inanmaktadır.

Bu düşüncelerle hala sürmekte olan mücadelelerine tam destek vermeye devam edecek, bu büyük direnişe sırtlarını dönen ve ihanet edenlerden hesap sormak için üzerine düşeni yapacaktır. Öte yandan ise Greif işçilerinin yarattıkları mücadele değerlerini ve düşüncelerini, işçi sınıfı içerisinde yaymak üzere aktif bir çaba göstereceklerdir.

MYK bu düşüncelerle önümüzdeki günlerde Greif işçilerinin davasını ve mücadeleleriyle gösterdikleri gerçekleri anlatacak, bulunduğu alanlarda mücadele ve örgütlenmesinde onları rehber alacaktır.

- MESS Grup TİS Süreci üzerine:

2014-2016 dönemi MESS Grup TİS süreci başlamış bulunuyor. Konuyu farklı boyutlarıyla değerlendiren MYK öncelikle, bu dönemin metal işçileri açısından öncelikle bir değerlendirme, bir analiz ve bir değerlendirme

bulunmaktadır. Çünkü önceki dönem, bir önceki dönemde protokollerle bir ara yola sapılsa da Birleşik Metal-İş cephesinden ortaya konulan grev hamlesiyle MESS-Türk Metal satış cephesinin dağıtılabileceği gösterilmiş, büyük moral kazanımlar elde edilmişti. Üstüne de bu mücadelenin moral kazanımları üzerinden Bosch işçilerinin büyük çıkışı gerçekleşmişti. İşte bu koşullarda artık metal işçilerinin geniş safları üzerinde başka türlü bir sürecin yaşanacağı konusunda büyük bir beklenti doğmuş, beraberinde de güçlü bir mücadele ve örgütlenme isteği yaratılmıştı.

Ağır çalışma şartları, düşük ücretler ve dibe vurmuş haklar da güçlü bir mücadele süreci için uygun nesnel şartlar demektir. Süreç boyunca yaşanan gelişmeler, durumun tam da bu yönde ilerleyebileceği beklentisini arttırdı. Dahası metal işçisi sürecin her aşamasında diğer dönemleri aşan bir inisiyatif, kararlılık ve hareketlilik içinde oldu.

Fakat bu süreç MESS-Türk Metal cephesinin sistematik müdahaleleri ve oyunları, öte yandan ise Birleşik Metal-İş cephesinden kararlı ve öncü bir duruşun ortaya konulamaması, metal işçileri cephesinden ise tabandan yeterli bir örgütlü hazırlığın olmaması nedeniyle kaybedilmiştir.

Bunun için yeni bir TİS sürecine girildiği şu aşamada, metal işçilerinin çalışma ve yaşam koşulları daha da kötü olmasına, durumu değiştirmek istek ve beklentisi değişmemesine rağmen mücadele ve örgütlenmenin olanakları önceki döneme göre daha geridedir. Kısacası işimiz zordur. Ancak yine de MESS-Türk Metal cephesini yenebilecek imkanlar yok değildir. Bu imkanları önceki dönemin derslerinden de yararlanarak değerlendirebildiğimiz ölçüde metal işçileri, bu TİS döneminden başka türlü çıkabilir.

MYK bu konu kapsamında politika, eylem ve örgütlenme hattını somutlamak üzere 25 Mayıs tarihinde geniş katılımlı bir toplantı yaparak, tutumunu ve yaklaşımlarını daha net biçimde ortaya koyacaktır. Buradan saptanacak perspektifler ışığında da, sürece çok yönlü hazırlanmak ve metal işçisinin tabandan birleşik mücadele ve örgütlenme zeminini yaratabilmek hedefiyle hareket edilecektir.

- Bülten:

Bültenin yeni sayısı da önümüzdeki günlerde çıkarılacaktır. Yeni sayıya yönelik her türlü katkının 16 Mayıs tarihine kadar iletilmesi gerekmektedir.

Metal İşçileri Birliği
Merkezi Yürütme Kurulu
9 Mayıs 2014

Maden pro

İNGİLTERE'NİN gibi dev bir sanayi için hammadde ve yakıt üretmek çok sayıda işçi gerektirir. Ama İngiltere, sanayi için gerekli tüm maddelerden (tarımsal yörelere ait olan yün dışında) yalnızca mineralleri üretir: metaller ve kömür. Cornwall'da zengin bakır, kalay, çinko ve kurşun madenleri, Galler yöresinde, Staffordshire'da ve başka bazı bölgelerde çok miktarda demir, ve hemen hemen İngiltere'nin tüm kuzeyi ve batısı, orta İskoçya ve İrlanda'nın bazı yörelerinde çok bol miktarda kömür vardır.

Cornwall yöresindeki madenlerde bir bölümü toprak üstünde, bir bölümü toprak altında olmak üzere yaklaşık 19.000 erkek, 11.000 kadın ve çocuk çalıştırılmaktadır. Toprak altındaki madenlerde neredeyse tamamen erkekler ve oniki yaşını geçmiş çocuklar çalıştırılır. Çocukların Çalıştırılması Hakkında Komisyonun raporuna göre, yeraltı işçilerinin koşulları, göreceli olarak maddi yönden katlanılabilir durumdadır; ve İngilizler, maden damarını denizin altına kadar izleyen cesur ve güçlü madencileri olmasıyla sık sık övünürler. Ama bu işçilerin sağlığı konusunda, aynı Çocukların Çalıştırılması Hakkında Komisyonun raporu, başka bir yargıya varmaktadır. İçinde pek az oksijen bulunan tozla ve patlamış barutun dumanıyla karışmış maden havasını solumanın, ciğerleri nasıl ciddi biçimde etkilediğini, kalp hareketini bozduğunu, sindirim organlarının çalışmasını yavaşlattığını, komisyon raporunda yeralan Dr. Barham'ın bilgi raporu göstermektedir. Aynı rapora göre, bu yorucu çalışma, özellikle gündelik çalışmadan önce ve sonra, güçlü genç erkeklerin bile yapmak zorunda olduğu, bazı madenlerde bir saatten uzun bir süre merdiven çıkıp inme hareketi bu hastalıkların oluşumuna büyük ölçüde katkı yapar; öyle ki yeraltında, madende çalışmaya erken gençlik yaşında başlayan erkeklerin boyu, yer üstünde çalışan kadınların boyu kadar bile değildir; birçok madenci hızla gelişen veremden genç yaşında, çoğu madenci de yavaş gelişen veremden orta yaşında ölür; çok erken yaşlanırlar ve otuzbeş-kırkbeş yaş arasında çalışamaz hale gelirler; shaftın sıcak havasından (ter içinde merdivenleri tırmadıktan sonra), birden yerüstündeki soğuk rüzgara çıktıkları zaman birçok işçide had derecede soluma organları yangısı nöbeti gözlenir; bu had safhadaki yangı çoğu zaman öldürücüdür. Yerüstü işleri, kömürün kırılması ve sınıflandırılması, kızlar ve çocuklar tarafından yapılır; açık havada yapıldığı için de sağlıklı diye tanımlanmaktadır.

İngiltere'nin kuzeyinde, Northumberland-Durham sınırında Alston Moor'da geniş kurşun madenleri vardır. Bu yöreden alınan raporlar, Cornwall'dan alınan raporlarla hemen hemen tıpatıp aynıdır. Burada da oksijen azlığından, aşırı tozdan, barut dumanından, havadaki karbonik asit gazı ve sülfürden

yakınılmaktadır. Sonuç olarak buradaki madenciler de Cornwall'dakiler gibi, kısa boyludurlar; hemen hepsi otuz yaşından itibaren göğüs rahatsızlığından yakınır; bu işte çalışmakta ısrar edilirse de hemen her zaman olduğu gibi, bu insanların ortalama ömrünü çok büyük ölçüde kısaltan veremden sona erer. Eğer bu yörenin madencileri, Cornwall'dakilerden bir parça daha uzun yaşıyorlarsa, bu, yerin altına ondokuz yaşından önce girmedikleri içindir; Cornwall'da ise, gördüğümüz gibi toprak altı işine oniki yaşında başlanır. Ama gene de tıbbi verilere göre, burada da çoğunluk kırk-elli yaş arasında ölür. Yörenin nüfus kayıtlarına göre, ortalama 45 yaşında ölen 79 madenciden 37'sinin ölüm nedeni verem, 6'sının astımdı. Çevredeki Allendale, Stanhope ve Middleton'da ortalama ömür sırasıyla 49, 48 ve 47 yıldır; göğüs hastalıklarından ölenlerin oram da gene sırasıyla yüzde 48, yüzde 54 ve yüzde 56'dır. Bu rakamları İsveç çizelgesi denen ve İsveç'in tüm nüfusunun ayrıntılı ölüm istatistiklerini içeren ve İngiltere'de İngiliz işçi sınıfının ortalama ömür uzunluğu açısından elde edilebilecek en doğru standart olarak kabul edilen çizelgelerle karşılaştıralım. İsveç çizelgesine göre, ondokuz yaşını geçen erkeklerin ortalama ömür süresi 57½ yıldır; bu ölçüye göre, kuzey İngiltere'deki madencilerin işi, onların ortalama on yılını çalmaktadır. Gene de İsveç çizelgeleri işçiler için ömür uzunluğu standardı olarak kabul edilmiştir, o nedenle de proletaryanın içinde yaşadığı aleyhteki koşullardan etkilenmiş yaşam olasılığını, yani normal standarttan daha kısa bir ömür standardını temsil etmektedir. Yöredeki pansiyonlar ve yatakhaneler, kentlerde nasıl olduğunu daha önce gördüğümüz bu yerler,, oradakiler kadar pis, mide bulandırıcı ve aşırı kalabalıktır. Komisyon üyesi Mitchell, 18 fit uzunluğunda, 15 fit eninde 42 erkek ve 14 erkek çocuk toplam 56 kişiyi, gemilerdeki gibi, yarısı üst katta yatmak üzere ranzalarda ağırlamak için hazırlanmış bir baraka-yatakhaneyi gezmiştir. Barakada kirli havanın çıkmasını sağlayacak herhangi bir hava deliği yoktur; ziyaretten önceki üç gece bu yatakhane kimse kalmadığı halde, koku ve odanın havası öylesine kötüdür ki komisyon üyesi Mitchell, bir saniye bile dayanamamıştır. O oda, sıcak bir yaz gecesi, içindeki 56 kişiyle kim bilir nasıldır? Ve burası bir Amerikan köle gemisinin kasara altı yatakhane değil, özgür Britanyalıların kaldığı yerdir!

Şimdi İngiltere madenciliğinin en önemli dalma kömür ve demir madenciliğine bakalım; Çocukların Çalıştırılması Hakkında Komisyon, bu ikisini birlikte ve konunun önemini gerektirdiği ayrıntıda ele alıyor. Bu raporun ilk bölümü, neredeyse tümüyle, bu madenlerde çalışan işçilerin durumuna ayrılmış. Daha önce sanayi işçilerinin durumunu ayrıntılı biçimde anlattığım için, şimdi Dr. K. A. Brown'un raporuna atıfta bulunmuyorum.

gerektirdiği çerçevenin gerektirdiği kısıklıkta ele alacağım.

Hemen hemen aynı biçimde işletilen kömür ve demir madenlerinde dört, beş ve yedi yaşında çocuklar çalıştırılmaktadır. Bu çocuklar, madencinin damardan çıkardığı demir cevherinin ya da kömürün oradan at patikasına ya da ana shafta aktarılması ve işçilerle malzemenin geçişi için, (maden bölümlerini ayıran ve havalandırmayı düzenleyen) kapıları açıp kapatmakta çalıştırılmaktadırlar. Kapılara bakmakla en küçük çocuklar görevlendirilmektedir; böylece o çocuklar günde oniki saatlerini, karanlıkta, yalnız başlarına, rutubetli geçitlerde oturarak, hiçbir şey yapmaktan kaynaklanan uyuşturucu ve yabanlaştırmacı bir bezginliğe kapılmamalarını sağlayacak kadar bile bir meşguliyetleri olmaksızın geçirirler. Öte yandan, kömür ve demir cevherinin taşınması ise çok ağır bir iş; altında tekerlekleri olmayan geniş teknelerde, madenin düzgün olmayan tabanında sürüklenerek çekilir; bu aktarma işi çoğu zaman ıslak bir killi tabaka üstünden, bazan su birikintisinden geçerek, ve sık sık yokuş yukarı tırmanan tünellerden geçerek yapılır; tünellerin tavanı o kadar alçaktır ki, işçiler çoğu zaman elleri ve dizleri üzerinde emekleyerek ilerler. Bu daha yorucu iş için, daha büyük çocuklar ve büyümek üzere olan genç kızlar çalıştırılır. Duruma göre, tekne başına ya bir erkek ya iki erkek çocuk görevlendirilir; eğer iki erkek çocuk görevlendirilirse, biri çeker, öteki iter. Kömürün ya da demir cevherinin damardan sökülmesi de çok yorucu bir iş; erkek işçiler ya da onsekizinin üstündeki güçlü gençler tarafından yapılır. Normal işgünü onbir-oniki saattir, bazan daha uzundur; İskoçya'da on-dört saate çıkar ve çift mesai sıkıdır: Yer altına inen işçiler, bir seferinde yirmidört hatta bazan otuzaltı saat boyunca çalışırlar. Yemek arası için belirlenmiş bir zaman çoğunca bilinmez, bu insanlar acıkınca ve zamanın elverdiği ölçüde yerler.

Büyük bir yoksulluğun egemen olduğu İrlanda madenleri ve İskoçya'nın belli kesimleri dışında, madencilerin yaşam standardının, genellikle oldukça iyi olduğu ve ücretlerinin, çevrelerindeki tarım işçilerinininkinden (gerçi onlar açlık ücretiyle çalışırlar) yüksek olduğu söylenir. Bu belirlemeye ilerde döneceğiz, ama şimdiden söyleyelim ki, İngiltere'deki en yoksul sınıfla yapılan bir karşılaştırmaya dayandığı için söz edilen yükseklik yalnızca göreceli bir yüksekliktir. Sözün bu noktasında biz bugünkü madencilik yönteminden kaynaklanan kötülükleri gözden geçireceğiz; o zaman okur, herhangi bir parasal ödemenin, madencinin çektiği ızdırabı tazmin edip edemeyeceği konusunda bir yargıya varabilir.

Demir cevheri ve kömür taşıyan çocukların ve gençlerin hepsi aşırı yorgunluktan şikayet ederler. En

oletaryası

F. Engels

insafsızca yönetilen sanayi kuruluşlarında bile böylesine yaygın ve abartılı bir fazla çalışma yoktur. Raporun tümü, her sayfasında birkaç örnekle bu gerçeği kanıtlıyor. Sürekli olan şudur: Çocuklar eve varır varmaz, kendilerini şöminenin önündeki taşlığa atarlar ve bir-iki lokma yemeden uyuverirler; yıkanıp yatağa yatırılırken bile uyuklamaktadırlar. Bazan eve giderken yolda bir yere kıvrılıp uyuyakaldıkları ve gecenin bir vakti, ana-babaları tarafından bulundukları olur. Öyle anlaşıyor ki, haftanın aşırı yorgunluğunu bir ölçüde atabilmek için bu çocukların bütün bir pazar gününü yatakta geçirmeleri çok yaygındır. Kiliseye ve okula gideni pek azdır; onların da çok fazla uyuklu hallerinden ve öğrenme isteksizliğinden öğretmenleri yakını. Daha yaşlı genç kızlar ve kadınlar için de aynı şey geçerlidir. En hayvanca biçimde çok aşırı çalıştırılırlar. En azap verici doruk noktasına kadar tırmanan yorgunluk, doğal ki beden yapısını etkiler. Aşırı çalışmanın ilk sonucu, adalelerin tek yönlü gelişmesi ve canlılığın bir yöne kaymasıdır; örneğin itme ve çekme işlerinde kolların, bacakların, sırtın, omuzların ve göğsün hangi adaleleri kullanılıyorsa, görülmedik ölçüde güçlü bir gelişme gösterir; buna karşılık beden geri kalan kısmı gıdasızlık nedeniyle az gelişmiş kalır. En çok da boy etkilenir; bodurluk ve büyüme gecikmesi gözlenir; çok ayıksın ölçüde lehte koşullar altında çalışan Liecestershire ve Warwickshire madencileri dışında, hemen tüm madenciler kısa boyludur. Dahası, kız ve oğlan çocuklarda buluş, – oğlan çocuklarda onsekiz yaşına kadar uzayarak– gecikir. Örneğin komisyon üyesi Symons, dişleri dışında herhangi bir buluş belirtisi göstermeyen, onbir-oniki yaşında olduğu izlenimini veren bir erkek çocuk görmüştür. Çocukluk döneminin böylece uzaması, temelde, engellenmiş gelişmenin belirtisinden başka bir şey değildir; ileri yaşlarda da etkisini göstermekten asla geri kalmaz. Bacakların çarpılması, dizlerin içeri, ayakların dışarı doğru bükülmesi, omurganın çarpılması ve öteki formasyon bozuklukları, çalışması sırasında beden almak zorunda kaldığı pozisyonların sonucu olarak böylesine zayıf düşen bedenlerde çok kolay ortaya çıkar. Bu o kadar yaygındır ki, Northumberland ve Durham'da olduğu gibi Yorkshire ve Lancashire'da da yalnızca doktorlar değil, ama komisyona konuşan birçok tanık yüz kişinin arasından bir madencinin, beden biçimi nedeniyle hemen ayırdedilebileceğini söylemişlerdir. Maden çalışmasından, özellikle kadınlar çok fazla etkilenmektedir; öteki kadınlar kadar dik oldukları pek seyrektir. Bazı ifadelerle göre, kadınların madenlerde çalışması, havsala deformasyonuna ve bunun sonucu olarak güç, hatta ölümcül hamileliklere neden olmaktadır. Fakat bu deformasyonların ötesinde madenciler, işin doğasından ileri geldiği kolaylıkla

anlaşılan bazı özel hastalıklara yakalanırlar. İlk sırada sindirim organları hastalıkları yeralır; iştahsızlık, mide sancıları, iç bulantısı, gasyan çok sık görülür; aşırı susuzluk hissedilir ve ancak madendeki pis ılık suyla giderilebilir; böylece sindirim engellenir ve ayrıca başka hastalıklara çağrı çıkarılır. Kalp hastalıkları, özellikle kalp büyümesi, kalp ve kalp zarı yangısı, kulakçık-karıncık arasında ve aort girişinde daralmalar madenci hastalığı olarak tekrar tekrar belirtilmektedir; hepsi aşırı çalışmayla açıklanmaktadır; aynı şeyler fıtık hastalığı için de geçerlidir; o da aşırı çalışmanın ürünüdür. Kısım aynı nedenden, kısmen kötü, toz yüklü, karbonik asit ve hidrokarbon gazıyla karışmış, aslında kolaylıkla sakınılabilecek pis havanın solunması sonucu birçok tehlikeli ve ızdırap verici akciğer hastalığı, özellikle astım ortaya çıkar; bu hastalık bazı yörelerde kırklı, bazı yörelerde otuzlu yaşlarda birçok madencide görülür ve kısa sürede, onları çalışamaz hale getirir. Islak işlerde çalışanlar arasında göğüs sıkışıklığı, doğal olarak çok daha erken yaşta ortaya çıkar; İskoçya'nın bazı kesimlerinde yirmilerde-otuzlarda görülür ve zaten etkilenmiş olan akciğerler bu göğüs baskılarının başladığı dönemde, yangıya ve başka ateşli hastalıklara çok daha fazla açık hale gelir. Bu işçilere özgü bir hastalık da "kara salyadır; akciğerlerin kömür parçacıklarıyla dolmasından ileri gelir; belirtileri takatsızlık, başağrısı, göğüste baskı ve koyu, kara balgam tükürmektir. Bazı yörelerde bu hastalık daha hafiftir, bazı yörelerde özellikle İskoçya'da ise tedavi edilemez ölçüde ciddidir. Orada, anılan ama daha yoğun belirtilerinin yanısıra kısa hırıltılı soluk, nabzın hızlanması (dakikada 100'ün üstünde), kesik kesik öksürme, giderek artan zayıflama ve takatsızlık, kısa sürede hastayı çalışamaz hale getirir. Hastalık ölümcüldür. Doğu Lothian'da Pencaitland'dan Dr. Mackellar, tanıklığı sırasında, doğru dürüst havalandırılan madenlerde bu hastalığın bilinmediğini, ama iyi havalandırılan madenlerden kötü havalandırılan madenlere giden madencilerin bu hastalığa yakalandığını söyledi. Demek ki, bu hastalıktan sorumlu olan maden sahiplerinin vantilatör kullanımını kulak ardı eden kâr açgözlülüğüdür. Warwick ve Liecestershire madencileri dışında, romatizma da kömür madenlerinde çalışan işçilerin yaygın hastalığıdır; genelde rutubetli yerlerde çalışmanın sonucudur. Tüm bu hastalıkların sonucu, istisnasız tüm maden yörelerinde, kömür madencilerinin erken yaşlanması ve kırkıncı yılından kısa süre sonra çalışamaz duruma gelmesidir; ama çalışamazlık, farklı yerlerde, farklı yaşlarda ortaya çıkar. Kırkbeş-elli yaşından sonra çalışabilen madenci gerçekten çok seyrektir. Genellikle kabul edilmektedir ki, maden işçileri yaşlılık dönemine kırkında girerler. Bu maden yörelerinde kömür işi yapanlar için geçerlidir; ağır

kömür parçalarını sürekli olarak yerden kaldırıp teknelere yükleyen işçiler yirmisekiz-otuz yaşlarında yaşlanırlar; kömür madeni yörelerindeki öz deyişle, kömür yükleyiciler genç olmadan yaşlanırlar. Bu erken yaşlanmayı erken ölümün izlemesi, işin o kadar doğası gereğidir ki, maden işçileri arasında altmışına ulaşmış birini bulmak büyük bir istisnadır. Madenlerin sağlığa daha az zararlı olduğu güney Staffordshire'da bile ellibir yaşına ulaşan pek azdır. Bu erken yaşlılık nedeniyle, doğal olarak, fabrikalarda olduğu gibi, yaşlanan işçilerin sık sık işsiz kalması ve genç çocuklarının bakımına muhtaç hale gelmesi olayıyla karşılaşılır. Kömür madenlerinde çalışmanın sonuçlarını kısaca özetlersek komisyon üyelerinden Dr. Southwood Smith'in dediği gibi, bir yanda uzamış bir çocukluk, öte yandan erken gelmiş yaşlılık arasında, insanın gücünün kuvvetinin tam yerinde olduğu erkeklik dönemi, ömür ortalamasının hayli altında kalmasına koşut olarak büyük ölçüde kısalmaktadır. Bunu da burjuvazinin borç hanesine yazmak gerekir!

Bütün bu söylediklerimiz ortalama İngiliz kömür madenleri içindir. Ama daha başka birçoğu var ki, oralarda durum çok daha kötüdür; özellikle kömür damarları çok ince olanlar böyledir. Eğer kömür damarının hemen bitişiğindeki kum ve killi tabakalar da kazılırsa, kömür çok pahalıya mal olur; o nedenle maden sahipleri yalnızca kömür damarlarının kazılmasına izin verirler; bu yüzden de başka madenlerde dört-beş fit yüksekliğinde ya da daha yüksek olabilen dehlizler, ince damarlı bu madenlerde o kadar alçak tavanlıdır ki, bu dehlizlerde ayakta durulması düşünülemez. Maden işçisi bir yanının üstüne yatarak kazar; hep dirseğini yere dayayarak kuvvet aldığı için, eklem yeri yangısı başgösterir; diz çökerek çalışmak zorunda olduğu yerlerde de aynı hastalık diz kapaklarında görülür. Kömürü taşıyan kadınlar ve çocuklar (genelde bacaklarının arasından geçen) bir zincirle bağlandıkları kömür dolu tekneyi ellerinin ve dizlerinin üstünde sürünerek çekerken, arkadan bir erkek tekneyi elleri ve başıyla iter. Teknenin başla itilmesi derinin yer yer tahriş olmasına, yaraya ve başın şişmesine yolaçar. Birçok madende de shaftlar ıslaktır, o yüzden bu işçiler birkaç inç derinlikteki pis ya da tuzlu suların içinden sürünerek geçerler ve derilerinin tahriş olması daha kolaylaşır. Madencilere özgü hastalıkları, bu dehşet verici kölece çalışmanın ne kadar büyük ölçüde besleyip geliştirdiği kolayca tahmin edilebilir.

F. Engels'in 'İngiltere'de Emekçi Sınıfın Durumu' adlı yapıtından alınmıştır... (Kaynak: Eriş Yayınları)

Greif Direniş Günlüğü

Direnişin 100. gününe yaklaşan Greif işçileri DİSK Genel Merkezi'ndeki bekleyişlerini sürdürürken bir yandan da diğer direnişçilerle birlikte mücadeleyi ortaklaştırma girişimlerini sürdürüyorlar.

88. gün: Greif işçileri direnişe başlayan Kanal Sokak çalışanlarının direnişini yayınladıkları mesajla selamladılar. Ayrıca kendi direnişleriyle dayanışma çağrısı yaptılar.

Dudullu Greif fabrikasından iki işçi gelerek dava için gereken evrakları verdiler. Direnişçilerin yanına Esenyurt bölgesinden BDSP'liler geldi. Bir grup Greif işçisi sınıf devrimcileriyle sohbet ederken bir grup Greif işçisi de Zorlu Center'da hak alacakları için direnen işçilerin yanına desteğe geçtiler. Yapılan sohbetlerde Zorlu Center'daki direniş süreci ve çalışma şartlarına dair bilgi alındı.

Bir değerlendirme toplantısı yapan işçiler direnişin geldiği aşamayı değerlendirerek, onurlu duruşlarından taviz vermemekte karar kıldılar. Yeni planlar yapan işçiler, Greif patronunun ve sendikal bürokrasinin yakasını bırakmayacaklarını ifade ettiler.

89. gün: Taleplerine kayıtsız kalınması karşısında bir açıklama yayınlayan işçiler Greif yönetiminin ya taleplerini kabul edeceğini ya da fabrikayı kapatıp gideceğini söylediler. Ayrıca Greif'in diğer fabrikalarında da örgütlenme çalışması yapacaklarını ifade ettiler.

İşçiler, *Karşı* gazetesinde diğer direnişçilerle birlikte bir toplantı gerçekleştirdiler.

90. gün: İşçiler "Berkin Elvan'ı unutma unutturma!" şiarıyla Eğitim-Sen ve Veli-Der tarafından Kartal'da düzenlenen "Barış ve kardeşlik" futbol turnuvasına katıldılar.

Oynadıkları maçın sonrasında Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'ne geçen işçiler öğle yemeğini burada yiyerek sohbetler gerçekleştirdikten sonra sendikaya geri döndüler.

DİSK binasında bekleyen işçilerden bir kısmı Şişli Belediyesi Kent Kültür Merkezi'nde gerçekleşen Zeybekler Konseri'ne katıldılar.

İşçiler Arnavutköy'de diğer arkadaşlarıyla bir toplantı gerçekleştirdiler.

91. gün: DİSK binasındaki işçiler açtıkları döviz ve ellerindeki karanfillerle, emekçi anneleri unutmadılar. "Emekçi annelerimizin anneler günü kutlu olsun.." dövizini açan direnişçiler, direniş nedeni ile yanlarına gidemedikleri annelerine direniş alanından sevgilerini gönderdiler.

Devrimci liseliler sendikaya gelerek işçilerle sohbet ettiler. Ayrıca direnişçiler bilgilendirme toplantısına Esenyurt'ta devam ederek diğer arkadaşlarıyla buluştular.

92. gün: Greif işçileri Hadımköy'deki fabrika önüne gittiler. Sabah saatlerinde fabrikaya yakın bir noktada buluşan işçiler, sloganlarla kapıya yürüyerek fabrika yönetiminin polis işbirliği ile gasp ettiği eşyalarının listesini yaptı. Avukat Gökmen Yeşil de işçilere desteğe geldi. Başlangıçta eşyaları vermek noktasında sorun çıkarılırken işçilerin bekleyişi sonrasında içerde kalan eşya ve arzular işçilere verildi. Ama kayıp olan eşyalar olduğu belirtildi.

93. gün: İçerisinde Greif, Karşı, Punto işçilerinin de olduğu direnişçiler mecliste yapacakları görüşmeler için sabah erkenden Ankara'ya gitmek için yola çıktılar.

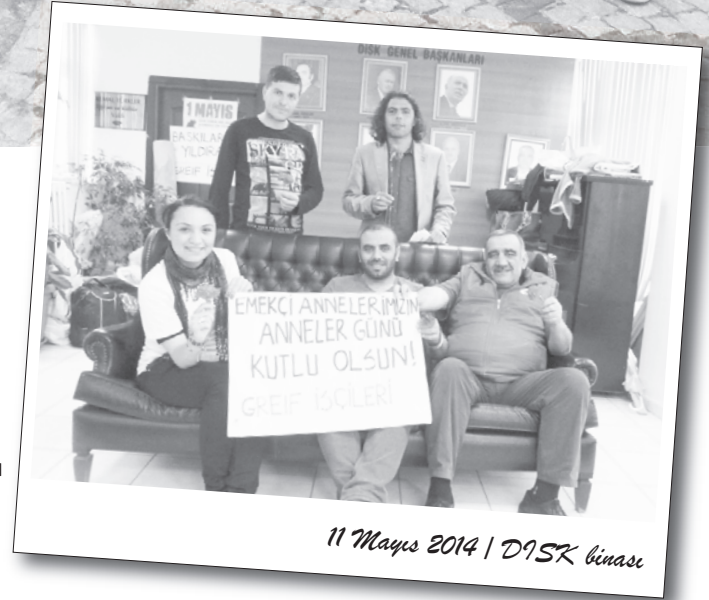
Direnişçi işçiler, aralarında Melda Onur, Süleyman Çelebi, Süheyl Batum'un da bulunduğu CHP milletvekilleri ile görüştüler. Sonra da CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile görüşme yaptılar.

Melda Onur ile birlikte mecliste basın toplantısı yapan direnişçi işçiler, meclisten ayrılarak Yatağan işçilerini ziyarete gittiler. Yatağan işçilerine direnişleri ortaklaştırma çağrısı yaparak platforma katılmalarını istediler.

Direnişçiler, Çankaya Belediyesi önünde stand açan Ömür Tekin'i de ziyaret ettiler.

Greif Emekçi Kadın Komisyonu ile Kartal Emekçi Kadın Komisyonu ortak toplantı yaptılar. Toplantının ardından hep birlikte el ürünleri yapımına geçildi. Greif işçilerinin de yapımını öğrendiği ürünler direnişe destek için satılacak.

94. gün: Gece Soma'da yaşanan madenci katliamını değerlendiren işçiler yapılan eylemlere katılma kararı aldılar. Akşam saatlerinde Taksim'de gerçekleştirilen eyleme katılan işçiler "Kaza değil katliam, katil devlet hesap verecek! / Direnen İşçilerin Dayanışma Platformu" pankartını taşıdılar.

11 Mayıs 2014 | DİSK binası

11 Mayıs 2014 | DİSK binası

ICOG'dan Greif'in direnişçi işçilerine!

Greifler'de çelikleşerek düşmanlarımızı yeneceğiz!

Otomotiv İşçilerinin Uluslararası Kongresi'ni Hazırlama Toplantısı Barcelona'da toplandı. Toplantı delegelerinin Greif işçileri için hazırladığı mesajı sunuyoruz

Kendi öz sınıfsal bilincinizle başlattığınız kararlı ve cesur mücadelenizi Barcelona'da, otomotiv işçilerinin kongresini hazırlamak için toplanan değişik ülkelerden delegeler olarak öğrenmiş bulunuyoruz.

Koordinasyon komitemizin Türkiye'li üyeleri sizlerin mücadelenizle ilgili olarak bizleri bilgilendirdiler.

Sermaye devletinin ve onun arkasındaki uluslararası burjuvazinin saldırılarına karşı kararlı bir duruş ortaya koyarak boyun eğmediniz. Sizlerin sınıfsal taleplerinizi bu güçlere karşı savunmakla görevli olan sendikal bürokrasinin ihanetine karşı da direnerek mücadelenizi ileri taşıdınız.

Fabrika işgalinizi kırmak için 10 Nisan sabahı karşınızda yalnızca burjuva devletin silahlı güçlerini değil, onlara direk ve dolaylı olarak destek vererek cesaretlendiren sendikal bürokrasinin ihanetini de gördünüz. Sizler de kendi öz deneyinizden biliyorsunuz ki, açık düşmanlarla savaşmak ihanet eden gizli düşmanlarla savaşmaktan daha kolaydır.

Kapitalist barbarlığın işçi sınıfının yaşama haklarına saldırı anlamına gelen taşeronlaştırmaya fabrikanızda son verilmesi talebinizi, TİS anlaşmasının temel maddesi olarak ileri sürmeniz, sınıfımız adına uluslararası bir kazanıdır. Zira, toplantıya katılan delegelerin sundukları ülke raporları da gösteriyor ki, burjuvazi bu aşağılık saldırısıyla sizleri bölüp güçsüzleştirerek, sömürsünü yoğunlaştırmak istiyor. Avrupa'dan Latin Amerika'ya, Asya'dan Afrika'ya kadar dünyanın bütün bölgelerinde, burjuvazi tarafından uygulanan temel bir saldırdır. Burjuva devletler yasal kılıflara bürünmüş devlet terörüyle bu politikaların bekciliğini yapmaktadır. Onların bu dizginsiz saldırılarını da ancak sizlerin mücadelenizle ispatladığınız gibi kendi öz örgütlenmemizle karşı durarak, yenilgiye uğratabiliriz. Sendikal örgütlenme hakkınızı kazanmaktan, işgalin gerçekleştirilmesi ve sürdürülmesine kadar her aşamada ortaya koyduğunuz sınıfsal yetenek ve bilinciniz bizlere bu

mücadelenin büyültmesinde yol gösterecektir.

Başta Greif işçilerinin örgütlendiği sendikaları DİSK-Tekstil Sendikası olmak üzere, Tekstil sendikasının üyesi olduğu DİSK'i görev ve yükümlülüklerine sahip çıkmaya, verdikleri sözlerine sahip çıkmaya çağırıyoruz. DİSK binasında direnişlerini sürdüren işçilerle, 44 taşeron firmasının dibini oyarak, sabır ve bilinçle ortaya çıkardığınız komitelere dayanan örgütlenmeyi ancak kendi sınıf bilincine sahip olan ve kendi yazgısını kendi ellerine almak isteyen bir sınıf başarabilir. Sizlerin yenilgiye uğradığınızı iddia eden hainler takımı da şunu bilsinler ki, sizler şimdiden kazandınız. Kapitalizme karşı mücadelede tutulacak yolu göstermekten daha büyük hangi kazanç olabilir ki? Üç-beş kuruşun hesabını bırakınız beylerin sofrasının etrafında kuyruk sallayanlar yapsın. Bizler bu küçük savaşlardan geçerek ve çelikleşerek düşmanlarımızı yenilgiye uğratmakta ustalaşacağız.

Yaşasın Greif işçilerinin direnişi!

Yaşasın enternasyonal dayanışma!

ICOG/ Barcelona

PTT işçileri haklarını direnişle aldı

PTT'nin Adana ve Beşiktaş'taki dağıtım şubelerinde çalışan işçiler taşeron patronlarının dayatma ve hak gasplarına karşı direnişe çıktı.

Adana'da PTT'de Mersin Çağdaş adlı taşeron, Nakliyat-İş üyesi işçilerin maaşlarını sözleşmeye göre ödemesi gereken tarihte ödemedi. Bunun üzerine Seyhan ve Yüreğir posta dağıtım merkezlerinde çalışan işçiler 9 Mayıs günü sabahtan itibaren çalışmayarak direnişe başladılar. Saat 12:30'da DİSK Çukurova Bölge Başkanı Kemal Aslan ile Haber-Sen ve Eğitim-Sen Yöneticilerinin de katıldığı PTT Baş Müdürlüğü önünde basın açıklaması yapıldı. İşçilerin eylemli tepkisi karşısında geri adım atan taşeron patronu ödenmeyen maaşları hesaplara yatırdı.

PTT'de çalışan işçilerin taşeron şirket değişse de sorunları değişmiyor. Adana'daki sorunun aynısı İstanbul Beşiktaş'ta da yaşandı.

Beşiktaş'ta ASĞÜN taşeronuna bağlı işçiler de hakları için iş bıraktı. Direniş üzerine ASĞÜN patronu ücretleri gün içerisinde yatıracaklarını işçilerin iş başı yapmasını istedi. Aksi takdirde tüm işçiler hakkında "tutanak tutulacağı" tehdidinde bulundu. Tehdide boyun eğmeyen işçiler paraları yatırılınca kadar direnişe devam edeceklerini belirttiler.

Eylem kararlılığı karşısında ASĞÜN patronu iki saat sonra işçilerin hesaplarına ödemelerin yatırıldığı bilgisini ilettiler. Bunun üzerine maaşların yatıp yatmadığını hesaplarına bakarak kontrol eden işçiler işbaşı yaptı.

Taşeron köleliği dayatılan PTT işçileri en temel hakları dahi gasp edilirken ancak direnerek ve örgütlenerek haklarını kazanabiliyor.

Bolu'da taşeron işçilerinden eylem

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan taşeron şirketine bağlı SES'li sağlık emekçileri 13 Mayıs'ta yaptıkları iş yavaşlatma eylemiyle hastane idaresine uyarıda bulundu. Her ay maaşlarının zamanında yatırılmamasından, özel ameliyatlara girmelerine rağmen ücretlerini alamamaktan ve keyfi işyeri değişikliklerinden dolayı mağdur olduklarını belirten taşeron işçileri, hastane önünde yaptıkları basın açıklamasıyla seslerini hastane idaresine duyurdu.

Uzun zamandır bu taleplerin yerine getirilmesini bekledikleri, hastane idaresinin yaptırımı olmasına rağmen taşeron şirketlere uyarıda bulunmadıkları ve çözümsüzlüğün sürmesi durumunda her türlü fiili, meşru ve uluslararası hukuktan gelen haklarını kullanmaktan kaçınmayacaklarını ifade eden taşeron işçileri sorunlarını sıraladı.

Fas'taki Greif işçileri de direniyor...

Amerikan sermayeli Greif'in sömürsüne karşı tepki dünyanın her yerinde... İstanbul Hadımköy fabrikası işçilerinin direnişi sürerken, Fas'taki Greif işçileri de sendikalı oldukları için işten atılmalarını protesto ettiler.

89. günde direnişlerini sürdüren Greif işçilerinin Facebook sayfalarından yaptığı duyuruya göre, Greif'in Fas'taki fabrikasında işçiler sendikalaştıkları için işten atıldılar. İşten atılan işçiler fabrika önünde eyleme başladılar.

İşçilerin pankartında "Greif işçileri olarak, şirketin hukuk danışmanı Muhammed Amthel'in ve Espace R.H. şirketi patronunun sendikal işçilere yönelik düşmanca tutumunu kınıyoruz" yazıyor.

Ucretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Otomotiv İşçilerinin Uluslararası Kongresi'ni Hazırlama Toplantısı başladı

Otomotiv İşçilerinin Uluslararası Kongresi'ni Hazırlama Koordinasyon Komitesi'nin toplantısına katılmak için bugün (7 Mayıs) günü ICOG üyesi A. Rençber arkadaşımızla saat 09.00 civarında Barcelona Havaalanı'na iniş yaptık. Havaalanında bizi karşılayan İspanyol arkadaşlarımız toplantının yapılacağı CGT Binası'na getirdiler.

CGT'nin de bulunduğu bina eski Barcelona'da yer alıyor. 9 Katlı binanın en üst katında biz ilk gelenler İspanyol arkadaşlarımızla kahvemizi içerken laflamaya başlıyoruz. Komitenin bütün üyelerinin ancak bu akşam Barcelona'ya ulaşacaklarını öğreniyoruz. CGT Binası tam anlamıyla muhalif bir konumda biliniyor. Daha binanın çevresine adımınızı atar atmaz muhalif bir bölgede bulunduğunuzu hissediyorsunuz. Afişler, bildiriler ve duvar yazıları gelenleri karşılıyor. Bina'nın 9. katından Barcelona'nın manzarasını izliyoruz. Değişmez ve insanlığın tek ortak dili olan el kol hareketleriyle Barcelona tarihi hakkında geniş bilgi alıyoruz!

Anladığımız o ki, Barcelona 1917'den sonra hızla büyüyen bir kent olmuş. Ve bugün futboluyla ve sokak eylemleriyle olduğu kadar kendisine çektiği geniş turist kitleleriyle, turistik bir kent olma ününe de kazanmış. CGT Binası'nda Bask ve İspanyol dilinde hazırlanmış bildiri ve afişler aynı masa ve duvarları süslüyorlar. Diller farklı olsa da aynı çizgide, muhalif olmakta buluşuyorlar. CGT ve daha birçok sendikaya ev sahipliği yapan bu bina, Franko faşizmi döneminde rejim yanlısı sendikanın işgalinde bulunuyormuş. Franko faşist diktatörlüğünün yıkılmasını talep eden sürede sendikalar bu binayı işgal ederek kendi tasarruflarına açmışlar. Elbette bu binanın elde edilmesi sert mücadeleler sonucunda sağlanabilmiştir. Değişik sendikalara ev sahipliği yapmaya başlayan binanın 9. katı CGT tarafından işgal edilerek bu binada kendileri için bir alanın açılmasını sağlamışlar.

Kısacası, Greif direnişi sürecinde çokça

duyduğumuz yasadışı "suçlamasına" prim vermeyen sendikalar ve bu arada CGT Sendikası da tam da reformist çevrelerin ve sendikal bürokrasinin lanetledikleri yolu, yasadışı yolu tutarak ve dışı dış bir mücadeleyle bu binanın kullanım hakkını elde etmişler. Bir CGT aktivistinin söylediği gibi, "yıllarca bu binada gayri-yasal olarak gece gündüz kalmışlar. Greif işçilerinin tuttuğu yol bundan ne fazla ne eksik.

İspanya işçi sınıfının çalışma ve yaşam koşulları ağırlaşıyor. İspanyol arkadaşlarımızla süren sohbetimizden öğrendiklerimiz bize bu ülke emekçilerinin çalışma ve yaşam koşulları hakkında ne kadar az şey bildiğimizi gösteriyor. Televizyonda, parlamentoda süren tartışmalardan kesitler veriliyor. Arkadaşımız, süren tartışmanın metal işkolunda çalışan 700 bin işçinin kaderiyle ilgili olduğunu söylüyor. 700 bin metal işçisinin işten atılmasını tartışıyorlarmış. Arkadaşımız ekliyor: Kriz derinleştikçe kapitalistlerin kârları da arttı. Sosyalist ve halk partisi olsun fark etmiyor, hepsi Merkel'in emrine bakıyorlar. Gayri ihtiyari de olsa gözlerimiz bir anda Alman arkadaşımıza kayıyor. Alman kadın arkadaşımız, sanki suçlu kendisiymiş gibi mahcup bir şekilde hak veriyor. İspanyol arkadaşımızın verdiği bilgiler suratımıza çarpmaya devam ediyor.

Krizin başlayıp derinleşmesine paralel olarak ülkedeki kanser hastalığı ikiye katlanmış. Doğru mu anladık diye bilgiyi tekrarlatıyoruz, sonuç değişmiyor. Burjuvazi azami kâr hırsı uğruna işçileri ve emekçileri

ölümcül hastalığın pençesine terketmiş. İşten atılması planlanan 700 bin metal işçisinin bu yok edici vebanın yayılmasını nasıl hızlandıracığını düşünmek bile insanı çileden çıkarmaya ve bu barbarlık dünyasına karşı kavgayı yükseltmesi için fazlasıyla gerekçe sunuyor. Örgütlenme ve mücadeleyi birleştirmenin zamanıdır.

Aslında bu yazıda sizlere bu kentin güzelliklerinden, tarihi dokusunun az çok korunduğundan, Kristof Kolomb'un kent merkezinde dikilen heykelinin önünden geçerken denizi hedef gösteren duruşundan bahsederek biraz neşeli konulara dokunacaktık. Ne ki, 9. kattan Barcelona'nın güzelliklerini izlerken duyduğumuz bu toplumsal gerçekler bize bir kez daha sermayenin egemenliği sürdükçe işçi ve emekçilerin payına bu güzelliklerden çok hastalık ve yoksulluğun düştüğünü hatırlatıyor.

Kentin denizle birleşen o güzelim manzarasının tadı yerini kekremesi bir tada bırakıyor. Ve bir kez daha anlıyoruz ki, bu sistemde bizlerin payına kavgaya düşüyor. Denizle çevrili bu güzelim kentte işçilerin ve emekçilerin yaşama hakkı gasp edilmiştir. Oturulabilecek iki üç odalı bir evin kirası 800 avrodan başlıyor. Eğer iş bulabilirlerse işçilerin aylık ücretleri de 700-800 avro civarında değişiyor. Arkadaşımızdan öğreniyoruz ki, ev kirasını ödeyemeyen işçiler ve emekçiler yakınlarının yanına sığınmakta çareyi buluyorlar.

Bir kez daha insan işçi sınıfının uluslararası örgütlenmesinin de hızla geliştirilerek, en azından burjuva medyanın gizlediği gerçeklerin yayılmasını sağlamanın bile zorunlu olduğunu gösteriyor. Zira bilgi paylaşıldıkça ve kavrandıkça maddi bir güce dönüşür. Yarın sabah resmen başlayacak olan toplantıların sonunda belirlenen hedeflerin azamisini gerçekleştirmek, kapitalist sisteme karşı mücadelenin ilerletilmesi için bir zorunluluk olarak işçilerin önünde duruyor.

Barcelona'dan bir Kızıl Bayrak okuru

Barcelona'da TİS ihaneti protesto edildi

Katalan bölgesinde CCOO ve UGT sendikaları metal işkolu kapitalistler birliği ile sürdürdükleri TİS görüşmelerinde bir ihanete daha imza attılar. Metal işkolunda çalışan işçilerin uğradıkları hak kayıplarını bile karşılamayan bir anlaşmayı imzaladılar. Anlaşmada, işçilerin çalışma koşullarını düzelten, sağlık sorunları da yaşadıkları geri gidişi durdurmak ve iş güvencesini yok eden duruma karşı hiçbir talebi görüşmeye bile almayan sendikalar, reel olarak da ücret kaybını içeren bir anlaşma yaptılar. Bu anlaşmadan cesaret alacak olan burjuvazi kötü olan çalışma koşullarını daha da ağırlaştıracaktır.

İspanya'nın iki büyük sendikası UGT ve CCOO'nun yaptığı ihanet anlaşmasını kabul etmeyen ülkenin üçüncü büyük ve mücadelecisi sendikası CGT, satış sözleşmesini protesto etmek için Cuma günü yürüyüş ve miting düzenledi. CGT Binası önünde başlayan yürüyüş UGT ve CCOO'nun binaları önünde yapılan protesto açıklamalarından sonra, metal kapitalistlerinin Katalan bölge birliği önünde yapılan mitingle bitirildi.

CGT Bölge Sekreteri Paco, metal kapitalistleri bölge birliği binasına giderek, anlaşmayı tanımadıklarını bildiren protesto mektubunu verdi.

Bina önünde devam eden mitingde yapılan konuşmalarda, metal kapitalistlerinin işçilerin yaşamlarını hiçe sayan saldırılarına karşı mücadelelerini

büyütüleceği söylendi.

Hafta ortasında CGT Binası'nda Otomotiv İşçilerinin Uluslararası Kongresi'ni hazırlamak için toplanan ICOG üyeleri de yürüyüş ve mitinge katılarak enternasyonal dayanışmada bulundular. Yürüyüş başlangıcında ICOG adına konuşma yapılarak İspanya işçilerinin mücadelesi selamlandı. Metal kapitalistlerinin bölge birliği önünde, ICOG üyeleri geldikleri ülkeler adına kısa konuşmalar yaparak enternasyonal dayanışmanın önemini altını çizdiler. Türkiye'den katılımcı tarafından yapılan konuşmada Türkiye'de de fabrika işgallerinin olduğuna ve Greif işçilerinin üçüncü ayına giren direnişlerinin önemine değinilerek "Yalnız değilsiniz ve yalnız değiliz" denildi. Eylemli işçi dayanışmalarının önemine vurgu yapıldı.

Konuşmalar coşkuyla haykırılan "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganı ile tamamlandı.

Yürüyüşten notlar:

* Yürüyüş militan ve anti-kapitalist vurguların öne çıktığı bir atmosfere sahipti.

* Türkiyeli ICOG üyeleri İspanyolca hazırladıkları "Türkiye işçi sınıfı İspanyol sınıf kardeşlerini selamlıyor" dövizleriyle eyleme katıldılar.

* Yoğun polisiye "önlemlere" karşın, yoldan geçen, işe giden veya alışverişe çıkan insanlar ellerini sallayarak eylemi selamladılar.

Kızıl Bayrak / Barcelona

Almanya'da Soma için eylemler

Soma'da yüzlerce madencinin hayatına mal olan katliam, Almanya'da da eylemlerle karşılandı.

Köln

Yüzlerce işçinin hayatına mal olan ve faili sermaye düzeniyle, onun adına ülkeyi yöneten hükümet olan Soma katliamı Türkiye'de ve dünyada geniş protestolara konu olmaya devam ediyor.

Olayın duyulmasından hemen sonra, Köln'de aralarında BİR-KAR'ın da bulunduğu Türkiyeli ve bazı yerli gruplar ortak bir eylem gerçekleştirme kararı aldılar.

Çağrı üzerine Merkezi Tren İstasyonu ile Dom Kilisesi arasında kalan bölgede toplanan yaklaşık 250 kişilik kitle burada bir protesto eylemi gerçekleştirdi.

Eyleme DİDF, BİR-KAR, Yaşamevi, AGİF, Partizan, ADHK, EÖC, Rote Aktion, Mala Kurda, Halk Cephesi ve Kaldıraç pankart, döviz ve bayraklarıyla katıldı.

Eylemde katılımcı kurumlar adına yapılan Türkçe ve Almanca konuşmalarda, yaşananın asla bir kaza veya kader olmadığı, aksine kitlesel bir işçi katliamı olduğu ve sorumlusunun da çürümüş kapitalist sitem ve onu sermaye adına yöneten mevcut hükümet olduğu belirtilerek, hesabının işçi ve mekçiler tarafından sorulacağı vurgulandı.

Sık sık Almanca ve Türkçe olarak "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" ve "İş kazası değil, katliam!" sloganlarının atıldığı eylemde, Grup Yorum'un "Madenciler" türküsü da bağlama eşliğinde seslendirildi.

Eylem, atılan sloganlar ve yapılacak yeni eylemlere duyarlı olunması çağrısıyla sona erdi.

Katılımcı kurumlar özellikle haftasonu daha geniş bir eylem örgütlemeye hedefiyle bir toplantı gerçekleştirecekler.

Frankfurt

BİR-KAR'ın yaptığı çağrı üzerine biraraya gelen Türkiyeli kurumlar Soma'da yaşanan madenci katliamını protesto etti.

150 kişinin katıldığı eylem, saygı duruşuyla başladı.

Taksim Dayanışma Platformu ve Demokratik Güç Birliği'nin destek verdiği eylemde Soma'da yaşanan katliamın faili olan gerici AKP hükümeti protesto edildi.

Konuşmalarda yüzlerce insanın ölümüne, alınmayan güvenlik önemlerinin sebep olduğu vurgulandı. Bunun bir kaza değil, aksine açık bir katliam olduğu dile getirildi.

Dile getirilen talepler arasında bu vahşetten sorumlu olanların yargılanması, işçilerin güvenliğinin sağlanması, güvenlik önlemleri olmayan maden ocaklarının kapatılması vardı.

Sendikalardan ise ülke genelinde bir genel grev ve genel direniş çağrısı yapılması talep edildi.

İki saat süren protesto eylemi yeni eylem

çağrılarıyla sona erdi.

Bielefeld

Soma'da yaşanan işçi katliamıyla ilgili olarak saat 18.00'de Jahn Platz'da bir protesto eylemi gerçekleştirildi. Eyleme DİDF, BİR-KAR, ADHF, Halk Cephesi, Bielefeld Güç Birliği ve Bielefeld Alevi Derneği döviz ve bayraklarıyla katıldı.

Eylemde katılımcı kurumlar adına yapılan Türkçe ve Almanca konuşmalarda, yaşananın asla bir kaza veya kader olmadığı, aksine kitlesel bir işçi katliamı olduğu ve sorumlusunun da AKP hükümet olduğu belirtilerek, hesabının işçi ve emekçiler tarafından sorulacağı vurgulandı. Eylemcilerin oldukça öfkeli oldukları gözleniyordu.

Sık sık Almanca ve Türkçe olarak "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" ve "Katil devlet hesap verecek!", "Hükümet istifa!" sloganları atıldı. Eylem, atılan sloganlar ve devam eden süreçten dolayı, yapılacak yeni eylem çağrılarında duyarlı olunması çağrısıyla sona erdi.

Berlin

Berlin'deki devrimci ve ilerici güçler Soma'daki işçi katliamına tepki olarak bir miting gerçekleştirdi. Türkiyelilerin yoğun olarak oturduğu Kreuzberg semtinde gerçekleştirilen mitinge yaklaşık 150 kişi katıldı.

Saat 18.00'de, Soma'da ölenler için saygı duruşuyla başlayan mitingde sermaye devleti ve hükümeti olan AKP'nin işçi düşmanı olduğu, patronların kârlarına kâr katabilmek için insan sağlığı ve canını hiçe sayarak her türlü yola başvurup birçok sektörde işçileri katlettiği vurgulandı. Daha önce Tuzla'da, Davutpaşa'da, Zonguldak'ta işçilerin bile bile ölümüne terkedildikleri belirtildi.

Konuşmalarda T. Erdoğan'ın timsah gözyaşları döktüğü, topluma başsağlığı dileyerek gelecekteki tepkileri bloke etmeye çalıştığı vurgulandı.

Mitingde "Katil devlet hesap verecek!", "Soma kaza değil katliam!" "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganları atıldı. 18 Mayıs Pazar günü saat 15.00'te Kreuzberg'de yapılacak eyleme çağrıda bulunarak miting bitirildi.

Ücretsiz PDF Kitap www.kizilbayrak.org

14 Mayıs 2014 | Köln

14 Mayıs 2014 | Frankfurt

14 Mayıs 2014 | Bielefeld

14 Mayıs 2014 | Berlin

Emperyalist politikaların halkları düşmanlaştırmasına izin vermeyelim!

AKP'nin ABD emperyalizminin taşeronluğuna hizmet eden kirli savaş politikalarının karşısına işçi ve emekçiler "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarını yükselterek çıkmalıdır.

Suriye'ye yönelik emperyalist müdahalenin taşeronluğunu yapan Türk sermaye devletinin kirli savaş politikalarının faturasını Türkiye ve Suriye halkları ödemeye devam ediyor. Özellikle Antakya'da Suriye'de yaşanan çatışmalar ve yaşanan göç nedeniyle sorunlar ve gerilim daha fazla görülmektedir. Gerici çeteleri desteklemek için eldeki tüm imkânlar ve araçlar kullanılan Türkiye'de, mülteci kamplarında gerici silahlı çetelerin eğitildiği, yaralıların tedavi edildiği ve hatta bazı çetelerin merkez üslerinin burada olduğu bilinmektedir. Suriye'den Antakya'ya gelen gerici çete mensuplarının Alevi halka karşı tehditkâr söylemleri ile gerilim daha da artmaktadır. Yanı sıra bölge halkı silahlı grupların halkı rahatsız ettiği, silahla tacizde bulunduğu, çatışma çıkardığı pek çok vakayı yaşamaktadır. Hastanelerde Suriye'den gelen silahlı gruplara öncelik tanınıp yerel halkın tedavisi engellenmekte ve bu konuda ölüme varan hak ihlalleri yaşanması da halkın tepkilerini çekmektedir. Bölge halkı özellikle ilk dönemlerde çoklukla havaalanında çember sakallı, askeri görünümlü birilerinin gelip onları da birilerinin karşıladığını görmekte, bu kişilerin havaalanında VIP girişini kullandığına tanık olmaktadır. Son dönemde yine, Antakya merkezde uzun namlulu silahlı kişilerin yeniden görüldüğü geçtiğimiz günlerde basına yansdı.

Savaş nedeniyle ekonominin ve turizmin durmuş olması da bölge halkını hala olumsuz etkilemektedir. Yoğun bir şekilde araç çalınarak Suriye'ye kaçırıldığı iddiaları çok sık duyulmaktadır. Tüm bunlara AKP hükümetinin Suriye meselesi üzerinden Aleviler'i hedef alan ayrımcı ve ötekileştirici üslubu yöre halkının endişelerini derinleştirmektedir. Antakya'da halk adeta diken üstündedir. Bölge halkının tepkilerini dikkate almak, sorunları çözmek gibi bir dertleri olmayan devlet erkânı özellikle ilk yıllarda adeta OHAL uygulamasıyla halkın demokratik tepkilerini de yasaklayarak sorunu katmerleştirmişti.

Böylesi gergin bir ortamda ise halkın tepkileri farklı olabilmektedir. Savaşın mağduru Suriye halkı ile kamplarda gerici çete mensuplarının arasındaki farkı böylesi gergin ortamlarda ayırt edecek politik bilinç genele hâkim olmayınca çok yönlü sorunları beraberinde getirmektedir. Yakın dönemde Hassa İlçesi'nde Suriyeli işçilerle mahalle sakinleri arasında yaşanan olaylarda Suriyeliler'e ait bir kamyonun ateşe verilmesi örneğinde olduğu gibi.

Türkiye'de sayıları 1 milyonu bulan Suriyeli sığınmacıdan bahsedilmektedir. Bu nedenle ülkenin çoğu ilinde Suriyeli nüfusu artmaktadır. Türkiye'deki sorunlarla bu göç dalgasının beraberinde getirdiği sorunlar birleşince durum daha da çetrefilleşmekte, Suriyelilerle bu ülkede yaşayan emekçiler karşı karşıya gelmektedir. Bu durum kaçınılmaz olarak gündelik yaşam içinde kendini göstermektedir. Zira son günlerde böylesi haberler daha fazla duyulmaya başlanmıştır. Örneğin Ankara'da geçtiğimiz hafta yaşanan olay bunun bariz bir örneğidir. Ankara'nın

Altındağ ilçesinde Suriyeliler'in kaldığı binanın önünden geçen bir kişi, iddiaya göre tartıştığı Suriyeliler tarafından darp edilmiştir. Olayın ardından mahalleli ile Suriyeliler arasında tartışma çıkıyor. Kavgaya dönüşen tartışmanın ardından, Suriyeliler'in kaldığı üç katlı bina taş yağmuruna tutuluyor. Çevik kuvvet polislerinin olay yerinden ayrılmasının ardından tekrar toplanan mahalleli, Suriyeliler'in oturduğu binaya yeniden saldırıyor ve binayı yakmaya çalışıyor. Tekrar mahalleye gelen polis ekipleri itfaiyeye haber veriyor. Ancak mahalleli, yangına müdahale etmek için gelen itfaiye aracının önüne geçerek sokağa girmesine engel olmak istiyor. Bu olayda da görüldüğü gibi ciddi bir öfke patlaması yaşanıyor ve durmak bilmiyor.

Kuşkusuz ki bu yaşanan olayın gerisinde sosyo-ekonomik sorunlar vardır. Savaşların doğal sonucu yaşanan zorunlu göçü Suriye halkları savaşın bir faturası olarak yaşamaktadır. Göç etmenin yaratacağı travmalar bir yana, Türkiye'de iş, barınma gibi sorunlar da yaşamaktadırlar.(*). Suriyeliler'in mağdur olarak yaşadıkları bu sorunları fırsata çeviren patronlar ise onları ucuz iş gücü olarak yoğun emek sömürüne maruz bırakmaktadır. Suriyeliler'in yaşam alanlarında çoğaldıklarını görenler ise işsizlik sorunu yaşadığında ilk sebep olarak Suriyelileri görmekte ve tepkileri onları hedeflemektedir. Aynı şekilde örneğin ev sahiplerinin de bu durumu fırsat bilerek ev kiralalarını arttırmalarında da yine fatura mülk sahiplerine değil de Suriyeliler'e kesilmektedir. Kuşkusuz devletin sınır kapılarını açarak ülkeye aldığı Suriyeliler'e tanıdığı kimi imkânlar da yerli halkta ciddi tepkiler oluşturmaktadır. Örneğin hastane kapılarında sürünen emekçiler Suriyeliler'e öncelik tanıyıp, işgücü olarak tepkiler

artmaktadır. Benzer şekilde üniversitelere sınavsız girebilmelerinin de, gelecekleri sınav sonuçlarına göre belirlenen gençlerde tepki çekmemesi mümkün değildir.

Türkiye halkları yoksulluk ve yoksunluk çekmekteyken, devletin kendilerine değil de Suriyeliler'e yardım ettiğini düşünmekte, tepkileri, verili geri bilinçleri nedeniyle, bu sonuçların asıl nedeni olan emperyalist politikalar ve savaşı değil de Suriyelileri hedeflemektedir. AKP karşıtlığının getirdiği bir refleks de, Suriyelileri oturdukları mahallelerde ya da çalıştıkları yerlerde dışlama nedeni olabilmektedir.

Özetle yaşanan emperyalist hesaplar sonucunda halklar birbirlerine düşmanlaştırılmaktadır. Bu nedenle AKP'nin ABD emperyalizminin taşeronluğuna hizmet eden kirli savaş politikalarının karşısına işçi ve emekçiler "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarını yükselterek çıkmalıdır. Bu politikaları durdurmanın, daha fazla kâr ve rant paylaşımı uğruna tezgâhlanan bu kirli savaş planlarını bozmanın yolu kapitalist sömürü düzenini yıkmak için birleşik mücadeleyi büyütmekten geçmektedir.

(*). Suriye'deki sosyo-ekonomik durumlarına göre savaşın olumsuz etkileri kuşkusuz ki her Suriyeli'de aynı olmamaktadır. Ekonomik durumları iyi olanlar ev problemlerini kolay çözebilirken, kimileri de devletin sunduğu kimi ayrıcalıklarla ruhsat, vergi vb. aranmadan esnaflık yapabilmektedir. Ancak çoğu durumda gözlenebildiği gibi, yoksul Suriyeliler dilencilik yapmak zorunda kalmakta, Suriyeli kadınlar ise "evlendirilmekte", geçtiğimiz hafta basına da yansdığı üzere Suriyeli bir kadın bebeğini satmak zorunda kalmaktadır vb.

Çerkes soykırımının 150. yıldönümü

M. Ak

Çerkes halkları soykırımının tüm dünyada tanınması, vatanlarına dönebilme hakkı ve Türk sermaye devletinden de tekçi zihniyetinden vazgeçerek anadilde eğitim, televizyon ve diğer kültürel haklarını tanımasını istiyor.

Çerkes halkları her yıl 21 Mayıs'ta olduğu gibi Çerkes soykırımının 150. yıldönümünde de kaybettikleri atalarının yasını tutuyor ve varolma mücadelesini sürdürüyorlar. 150 yıldır başta Türkiye toprakları olmak üzere 40'ı aşkın ülkeye dağılmış olan Kuzey Kafkasya halkları kaybettiklerinin hesabını sormak, işgal edilen vatanlarına geri dönebilmek ve uğradıkları soykırımın tanınmasını istiyorlar.

Çerkes soykırımı ve sürgünü 'Halklar hapishanesi' olan Rusya Çarlığı'nın stratejik olarak büyük öneme sahip olan Kafkasya topraklarında hakimiyet isteği ile başladı. Çarlık rejimi 'Ortodokslar'ın hamisi' rolü ile birlikte yürüttüğü Büyük Rus şovenizmi ile Kafkasya'da kendisine tehlike olarak gördüğü Müslüman halkları hedef aldı ve onlara topraklarını terk etmelerini dayattı. Tarih boyunca sarp dağlarda başına buyruk yaşayan, özgür ruhlu Çerkes halklarının büyük bir bölümü ise karşılarındaki büyük güce rağmen bu dayatmayı kabul etmedi. Çarlık yüzbinlerce insana salt kimliklerinden dolayı yaşadığı toprakları terk etmesini dayatıyordu ve onlara sözde bir seçenek olarak gerçekten sıtmayı, Kuban bataklıklarında yaşamalarını öneriyordu. Çerkes halklarının sürgünü ve sıtmayı dayatan sömürgecilere cevabı ise direniş oldu.

Uzun yıllar süren çarpışmalar sonucu Kuzey Kafkasya halklarının önemli bir bölümü katledilerek, Çerkesler'in üzerindeki çember daraltıldı. Yıl 1864'ü gösterdiğinde ise Çarlık, yüz yıllardır boyun eğdiremediği Kuzey Kafkasya'yı işgal etti. Tarih 21 Mayıs'ı gösterdiğinde savaş Çarlık için sona ermişti ancak Çerkes halkları için başka boyutlarda devam etti.

Savaş devam ederken "göç" ettirilen Çerkesler'den geriye kalanlar, 21 Mayıs 1864'ün ardından kısa bir süre içerisinde topraklarından sürüldüler. Savaşta yok edilen yüzbinlerce insanın yanına sürgün ile birlikte yeni yüzbinler eklendi. Artık savaş açlığa ve ölümcül hastalıklara karşı verilecekti. Bu savaşta da kısa süre içerisinde çok sayıda insan kırıma uğradı.

Osmanlı İmparatorluğu daha önce Çerkesler'in Çarlık ile olan ihtilafını suistimal ediyordu. Topraklarına gelen yüzbinlerce Çerkesi de kendi kirli amaçları için kullanmaya devam etti. Çerkesler özellikle başta Ermeniler'e karşı olmak üzere gayrimüslim halklara karşı kullanıldı ve halklar arasına nifak tohumları ekildi.

Soykırım ve sürgün ile birlikte büyük bir darbe alan Çerkes kimliği, Balkanlar'dan Lübnan'a dek dağıtılmasının yanı sıra cumhuriyetin kuruluşu ile birlikte savaşımını başka bir boyutta vermeye devam edecekti. Bu tarihten itibaren sürgündeki Çerkes halklarının boğuşması gereken temel sorunlardan biri de asimilasyon oldu.

Tek dil, tek millet politikası sonucu Çerkeslere, Çerkes oldukları unutturulmak istendi. Çerkesçe köy adları değiştirildi ve tüm halklara dayatılan Türkçe dayatması Çerkesler'e de dayatıldı. Yüzyıllık asimilasyon politikası sonucunda Türkiye topraklarında yaşayan birçok Kuzey Kafkasya kökenli ulus, dilleri ile

birlikte yok oldu. Yok olma tehlikesi sürdürülen tek tipçi politikalar ile devam ediyor.

"Başka türlü olabilir miydi?"

Hala büyük bir tehlike altında olan Çerkes kimliği için geri dönüş mümkün mü? Faşizme karşı savaşta ölen Abhaz dilbilimci Sharakh Kvadzba 1940'lı yıllarda zor uğraşlar sonucunda Türkiye'de bulabildiği yaşlı bir Ubih'in söylediği gibi: "Başka türlü olabilir miydi?" Ya da bir Abhaz atasözünün dediği gibi "Vatanını kaybeden kişi her şeyini kaybetmiş (demektir)" midir?

Hakim ulusların egemen sınıflarının çıkarları halklara büyük bedeller ödetti. Birçok Kuzey Kafkasya kimliği ve kültürü gibi saymakla bitirilemeyecek sayıda kültür yok edildi. Türkiye toprakları bu kültürel soykırıma hala ev sahipliği yapıyor. Çarlığın sürdüğü Ubih halkı Türkiye'deki rejimin tekçi zihniyeti ile birlikte soykırıma uğradı ve yok oldu. Ermeni soykırımı, Trakya olayları, 6-7 Eylül'ler, Kürtlere, Ezidilere, Süryanilere yönelik yapılan katliamlara eklenen asimilasyon bu halklar gibi Çerkes halkına karşı işlenen soykırım suçunun devamı niteliğinde oldu. Türk sermaye devleti bu topraklar üzerinde yok olan kimlik ve kültürlerin yok olmasının başlıca sorumlusu konumundadır.

Artık dünya üzerinde Ubihçe konuşabilen bir Ubih kalmamıştır. Ancak Ubihlar'ın yaşayan akrabaları atalarının sorduğu sorulara cevap vermeye başlamış ve "Evet başka türlü olabilir ve olacak" diyerek mücadeleyi sürdürüyorlar. <https://taninaykay.com>

büyük bir yıkıma uğramış, asimilasyon ile yok edilmediyse de yüzyıllar öncesinde de yaşansa toplumsallaşan soykırım yasını devralır. Hala yok edilme tehlikesi altındaki kimlik ancak direnişle varlığını sürdürebilir ve kuşaktan kuşağa aktarabilir. Şamil, Mazlum veya binlerce ismi ve kendisi meçhuller gibi...

İşte bu yüzden, "Başka türlü olabilir" diyenler 24 Nisanlar'da, 21 Martlar'da ve 21 Mayıslar'da sokaklara çıkıyor. Soykırımların, katliamların yasını tutuyor ve asimilasyon politikasına karşı direnerek de kültürel soykırıma izin vermiyorlar. Ancak bataklık olduğu yerde durmaktadır ve sürdürülen anlamlı direnişlere rağmen farklı kültür ve kimlikler tehlike altında olmaya devam ediyor.

Tüm ezilen halklar gibi Çerkes halklarının da tutması gereken yol mücadeledir. Çerkes halkları soykırımının tüm dünyada tanınması, vatanlarına dönebilme hakkı ve Türk sermaye devletinden de tekçi zihniyetinden vazgeçerek anadilde eğitim, televizyon ve diğer kültürel haklarını tanımasını ve bunlar için verilen çabaların önünü açmasını istiyor. Atalarının mezarlarının üstünde olimpiyat oyunlarını kınıyor ve saygı talep ediyorlar.

Tüm bunlara rağmen bataklık kurumadan halklar tehlike altında olmaktan kurtulamayacaklar. Çünkü bataklık sıtma saçmaktadır. Öz kültürleri ezerek kimliksizliği dayatmaktadır. "Başka türlü olabilir" ancak bataklığı kurutmakla mümkündür. Soçi, Filistin ve daha nice gaspedilen topraklara geri dönebilmek ve gerçek özgürlük için sınırları ve sınıfları kaldırmak...

Derinleşen Ukrayna krizinden çıkış arayışları

Kiev'deki darbeci yönetimin doğu ve güney kentlerine karşı askeri saldırı başlatması, Ukrayna krizini yeni bir safhaya taşıdı. Halka karşı orduyu, faşist çeteleri ve ABD, İngiliz, İsrail şirketlerine bağlı paralı askerleri kullanan darbeci yönetim, doğu ve güney kentleriyle aradaki uçurumu derinleştirdi. Öte yandan sürecin askerileştirilmesi, AB içindeki çatlağı da daha belirgin hale getirdi. Rusya ile ilişkilerin bozulmasını istemeyen AB bileşenleri, askeri çözüme onay vermediklerini, krizin diyalog ve uzlaşma ile aşılmasından yana olduklarını açıkladılar.

Kiev'deki sağcı-faşist koalisyonu tanımayan doğu ve güney kentlerinin halkları, yönetimi fiilen ele geçirerek "halk cumhuriyeti" ilan ettiler ve kendi geleceklerini tayin etmek için referandum kararı aldılar. Bu da, Kiev'deki yönetimle doğu ve güney kentleri arasındaki bağları iyice zayıflattı. Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in "referandumu erteleyin" çağrısına rağmen, referanduma giden Donetsk ve komşu bölge Luhansk, ezici bir çoğunlukla federal yönetimden yana tercih yaptı.

Doğu ve güney kentleri Kiev'le yolları ayırıyor

Üç milyonu aşkın kişinin yaşadığı iki bölgede referandum düzenlemesinden rahatsız olan batılı emperyalistler, referandumu gayr-ı meşru ilan ettiler. Hemen ardından ise, yaptırıma tabi tutulan Rus yetkililere yeni isimler eklediler. Ancak bu karşı hamle kayda değer bir etki yaratmış görünmüyor. Zira ne Rusya Ukrayna politikasında bir değişiklik yaptı ne bu bölge halklarının federal bir yönetim kurma çalışmaları kesintiye uğradı.

Kiev'deki sağcı-faşist koalisyonu hiçbir koşulda tanımayacaklarını ilan eden bu kentlerdeki "Halk Savunma Komiteleri" (HSK), halkın kararını federal yönetimden yana verdiğini, bu yoldan dönüşün olmadığını, kentlerini savaşıyor da olsa savunacaklarını ve bu kentlerde faşizme geçit vermeyeceklerini söylüyorlar.

Federal bir yapı kurmak için harekete geçen Donetsk/Luhansk bölgeleri, Birleşmiş Milletler'e başvurarak, federal statülerinin tanınmasını istemeye hazırlanıyorlar. İki bölgeyi birleştirerek "Birleşik Halk Cumhuriyeti" kurmaya hazırlanan her iki kentteki HSK'ye bağlı güçler, bu karardan geri dönüşün olmayacağını ilan ettiler.

Federal yönetimin idari, hukuki, ekonomik, sosyal, siyasi, güvenlik ve diğer kurumlarını oluşturmaya başlayan her iki bölgedeki HSK'ler, Kırım'da olduğu gibi, Rusya'ya katılım için referandum düzenleyebileceklerini de belirtiyorlar.

ABD-AB şefleri referandumu tanımıyor

Ukrayna krizinin fitilini ateşleyen batılı emperyalistler, Ukrayna'yı parçalanmaya sürüklemiş olmalarına rağmen, bu ülkenin bütünlüğünden yana olduklarını vaaz ediyorlar. Oysa referandum gerçekleştiren doğu ve güney kentlerinin halkları, bu

vaazları ciddiye almıyor. Zira ülkeyi parçalanma noktasına getiren sağcı-faşist yönetimin batılı emperyalistler tarafından desteklendiğini ve yönlendirildiğini biliyorlar.

Gelinen aşamada doğu ve güney kentlerinin halkları, referandumu tanımayan batılı emperyalistlerin tepkisini kaale almadıklarını belirtiyorlar. Emperyalist orduların işgali altındaki Afganistan'da sandıkları katır sırtında taşıyarak yapılan seçimleri, "demokratik bir olay" diye niteleyen batılı emperyalistlerin, katılımın %70-80 arası gerçekleştiği, federal yönetimden yana oy kullananların ise %90'lara vardığı halde referandumu tanımamalarını kaba bir ikiyüzlülük olarak değerlendiriyorlar. "Halk Cumhuriyeti" ilan eden hareketin liderleri, "ABD ile AB'nin ne dediği bizi ilgilendirmiyor. Biz, geleceğimizi belirlemeye çalışıyoruz" diyor ve yolda ilerlemeye devam edeceklerini belirtiyorlar.

Rusya: Halkın tercihine saygılıyız!

Putin'in erteleme çağrısına rağmen gerçekleştirilen referandum sonuçlarının, iki bölgede yaşayan halkların tercihini gösterdiğini açıklayan Rus liderler, bu tercihe saygılı olduklarını belirttiler. Kiev'deki yönetimin, Donetsk/Luhansk bölgeleri halklarının tercihlerini dikkate alması gerektiğini belirten Rus yetkililer, askeri saldırının durdurulması ve sorunların diyalog yoluyla çözülmesi için çaba harcanması çağrısını yineliyorlar.

Donetsk/Luhansk bölgelerini, en azından verili koşullarda Rusya'ya katmaya çok hevesli görünmeyen Putin yönetimi, doğu ve güney kentlerindeki halkın Kiev'deki yönetime karşı aldığı tutuma yaslanarak, AB şeflerini, askeri çözüme karşı çıkmaları ve Kiev'deki kukla yönetime bu yönde baskı yapmaları için ikna etmeye çalışıyor.

Putin yönetimi, bu konuda henüz somut bir sonuç almasa da, Ukrayna krizi konusunda AB'de çatlak olduğu belirginleşti. Rusya'yı kuşatma ve bizzat Rusya'yı içerden karıştırma planının uygulanması için ABD ile ortak hareket eden AB şefleri, Putin yönetiminin karşı atağı ile baltayı taşa vurduklarını fark ettiler. Çünkü Kırım'ın Rusya'ya kaptırılması, ardından güney ve doğu kentlerinin Rusya'ya katılması, ardından

ABD'nin yaptığı basınç, zaten kriz içindeki bazı AB ülkelerini tedirgin etmeye başladı.

9 Mayıs'ta Faşizme Karşı Zaferin 69. yıldönümünde Kızıl Meydan'da Sovyetler Birliği dönemindeki gibi, askeri gövde gösterisi organize eden, ardından Kırım'a giden Vladimir Putin, Ukrayna konusunda geri adım atmasını bekleyenleri hayal kırıklığına uğrattı. Bu gelişmelerin ardından, AB'de askeri çözüme karşı olanların sesi daha yüksek tonda duyulmaya başladı. Ukrayna'yı NATO dışında tutmayı garantileyecek bir formül arayışında olan Putin yönetimi, AB içindeki ortaklarını cesaretlendirmeye çalışıyor.

AGİT'ten 'yol haritası'

Ukrayna krizinin sağcı-faşist koalisyon tarafından askerileştirilmesi ve ülkenin parçalanmaya doğru sürüklenmesi, sonunda AGİT'in (Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Örgütü) harekete geçmesine neden oldu. Tarafların bir masa etrafında buluşarak çözüme ulaşması için inisiyatif başlatan AGİT, görüşmeler için Alman diplomat Wolfgang Ischinger'i moderatör olarak atadı.

AGİT tarafından yapılan açıklamaya göre, Putin de inisiyatife destek veriyor. Görüşmelerin Kiev'de yapılması için çaba harcayan AGİT'in hazırladığı 'yol haritası' askeri saldırının durdurulması, Kiev'deki darbeci yönetimin bir parçası olan faşistlerin silahsızlandırılması, doğu ve güney kentlerindeki HSK'lerin silahlarını teslim etmeleri ve bu kentlerdeki halkın taleplerinin dikkate alınması gibi öneriler içeriyor.

AGİT'in 'yol haritası' krizin çözümünü kolaylaştırmayı hedefliyor. Ancak bu girişimin başarıya ulaşması kolay görünmüyor. Zira Kiev'deki kukla yönetim, faşist çetelerden vazgeçmek istemiyor. Güney ve doğu kentleri ise, kukla yönetime güvenmiyor. Bu da tarafların bir masa etrafında buluşarak bir çözüme ulaşmalarını zorlaştırıyor. Bu girişimin başarıya ulaşabilmesi, ancak ABD ve işbirlikçilerinin, Kiev'deki kukla yönetimi anlaşma için yönlendirmeleri ve Rusya'nın doğu ve güney kentlerindeki halka, geleceği ile ilgili güvence vermesi ile mümkün olabilir.

Dünyadan işçi ve emekçi eylemleri...

Kamboçya'da işçi sınıfı saldırılara karşı mücadelesini sürdürüyor

Ucuz işçi havzası Güneydoğu Asya'da bulunan Kamboçya, Bangladeş gibi uluslararası tekeller için adeta bir sömürü cenneti.

Uluslararası tekeller, ucuz iş gücünün bulunduğu, sosyal hakların neredeyse bulunmadığı, sendikal haklar için amansız mücadelelerin verildiği bu bölgede üretim yaptırıyorlar.

Kamboçya'da asgari ücret 60,68 Euro (yaklaşık 180 TL), oysa asgari geçim için gereken asgari ücret 285,83 Euro'dur (yaklaşık 845 TL). Bangladeş'te ise bu rakamlar 28,60 Euro (yaklaşık 85 TL) ve 259,80 Euro (yaklaşık 770 TL). Kamboçya ve Bangladeş'te her 10 kişiden 4'ü tekstil sektöründe çalışmaktadır. Çalışanların yüzde 90'ı kadındır. Bu vahşi sömürü, uluslararası tekellerin Asya ülkelerini neden tercih ettiklerini gözler önüne seriyor.

Bölgede işçi sınıfının mücadelesi, henüz insanca yaşamaya yeten ücret, asgari ücretin uygulamasının yaygınlaştırılması (bu sömürü cehenneminde işçilerin bir kesimi asgari ücret bile alamıyor) ve dahi iyi çalışma koşulları üzerine yükseliyor. Bu taleplerle sayıları yüz binleri bulan genç işçiler greve gidiyor, militan gösteriler düzenliyor.

2014'ün ilk günlerinde Kamboçya, işçi sınıfının, özellikle de tekstil işçilerinin kitlesel, yaygın, militan protestolarına sahne oldu. 24 Aralık'taki genel grevle başlayan mücadele Ocak ayının ilk haftasında o denli şiddetlendi ki, Kamboçya'da 30 yıla yakın süredir iktidarda olan başbakan Hun Sen, Ocak ayından itibaren tüm gösterileri yasakladığını ilan ederek, işçilerin üzerine kolluk kuvvetlerini saldırttı. Bu saldırılarda 4 işçi katledildi, 40 işçi yaralandı ve aralarında ülkenin önde gelen sendikacılarının da bulunduğu 23 öncü işçi tutuklandı.

Greve gittikleri gerekçesiyle Ocak ayının başında tutuklanan 23 tekstil işçisinin duruşmaları sürerken, geçtiğimiz hafta da Wing Star'da ayakkabı işçilerinin grevinde 6 grev sözcüsü daha tutuklandı. Kandal eyaletinde bulunan ve işten atılan 25 işçi arkadaşlarının tekrar işe alınması talebi ile greve giden Quint Major Industrial işletmesinde üç işçi önderi de aynı şekilde tutuklandı. Sermaye adına tetikçilik yapan Kamboçya hükümeti gözaltı ve tutuklama terörü ile militan işçileri cezaevlerine doldurarak sınıfı öndersiz bırakmayı ve ezmeyi amaçlıyor.

Yine işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ta gösterileri yasaklayan hükümet, başkent Punon Pen'de yasağı delerek sokağa çıkan bin kadar işçinin üzerine polisini göndererek azgınca saldırtmıştı.

Uluslararası sermayenin 'kulağını büktüğü' bölge hükümetleri ücretler ve sosyal haklar konusunda işçilerin taleplerini kabul etmeme küstahlığını sürdürmekle kalmıyor, her türlü hak arama mücadelesine azgınca saldırarak ezmeye de çalışıyor. Çünkü sermaye sahibi vampirlerin korkuları büyük; zira bölgede işçi sınıfı mücadelesinin ve kazanımlarının Güneydoğu Asya'da bulunan diğer tüm ülkelerde

domino etkisi yaratmasını ve bunun diğer ülkelere sıçramasını önlemeye çalışıyorlar.

Sermayenin ve onun hizmetindeki bölge hükümetlerinin işçi sınıfına ve onun öncülerine karşı sürdürdüğü yasaklar, baskılar, tutuklama terörü işçi sınıfının mücadele kararlılığını yok edemiyor. İşçiler talepleri için iş bırakıyor, ana yolları işgal ediyor, polisle çatışıyor. Çünkü vahşi sömürünün kural olduğu koşullarda, hiçbir zorbalık, işçi sınıfının hak arama kavgasına girmesini önleyemiyor, önleyemez de...

Kampong Speu kentindeki Wing Star ayakkabı fabrikasında çalışan işçiler patronun 2014 Mart ayında gerçekleştirdikleri grev sonucunda yapılan anlaşmaya uygun davranmaması nedeniyle yeniden greve gittiler. Wing Star fabrikası Asics gibi markalara spor ayakkabı üretiyor.

Başkent Phnom Penh'de Cambrew-bira fabrikasında çalışan işçiler de 30 dolar ücret artışı talebi ile grevdeler.

ABD merkezli Caltex petrol şirketinin Kamboçya'da bulunan 26 petrol istasyonunun tamamında da işçiler grevde. Caltex işçileri ücretlerin yükseltilmesi ve daha iyi çalışma koşulları talep ediyor; talepleri kabul edilene değin grevlerini sürdüreceklerini ifade ediyorlar. Caltex işçileri 110 dolar olan ücretlerinin 160 dolara yükseltilmesini istiyor.

Caltex, 180'in üzerinde ülkede faaliyet gösteren ABD'li enerji devi Chevron Corporation şirketine ait ve marka olarak da 60 ülkede faaliyet gösteriyor.

Brezilya'da otobüs şoförleri kontak kapattı

Grevlerin, gösterilerin ardı arkasının gelmediği ülkelerden biri de, Dünya Futbol karşılaşmalarına geri sayımın başladığı Brezilya. Brezilya'da geçtiğimiz hafta Rio de Janeiro'da otobüs şoförleri kontak kapattı. Otobüs şoförleri daha yüksek ücret talepleriyle yollara

Ücretsiz PDF Kırıp Arşiv - <https://rante.org>

barikat kurarak Rio de Janeiro'da yaşamı adeta felce uğrattılar.

Greve 9 bin otobüs şoförünün yüzde 70'i destek verdi. Bu nedenle çok sayıda okul da kapalı kaldı.

Dünya Kupası ve iki yıl sonra yapılacak olan olimpiyatlara milyarlarca dolar harcanırken, kamu sektöründe kamu ulaşımına, sağlık ve eğitime ayrılan bütçenin düşük olması Brezilya işçi ve emekçilerinin öfkesini büyütüyor.

Panama Kanalı'nda işçiler kazandı

Panama Kanalı'nda iki hafta önce başlayan grev, işçilerin kazanımıyla sonuçlandı. Kararlı grev, patronu işçilerin ücret artışı talebini kabul etmek zorunda bıraktı.

15 gün süren grev nedeniyle ülke çapında 400 şantiyede iş durmuştu. Panama kanalı, yeni inşa edilen gemiler için genişletiliyor.

Şili'de 100 bin öğrenci sokaklara çıktı

Şili'de 100 bin lise ve yüksekokul öğrencisi başkent Santiago da Chile'de parasız ve daha kaliteli eğitim sistemi talepleri için sokaklara çıktı.

Gençliğin eylemi, yeni hükümetin iktidara gelmesinden sonra gerçekleşen en kitlesel gösteri oldu. Eğitim sisteminde Faşist Pinochet döneminden kalma yasalara karşı uzun soluklu bir mücadele sürdüren öğrenci gençlik, başkent Santiago başta olmak üzere, birçok kentte başbakan Michelle Bachelet'ten parasız eğitim ile ilgili planlarını netleştirmesini istiyor.

Şili'de eğitim sistemi, faşist darbe döneminde sermayenin çıkarlarına uygun hale getirilmiş ve sermayeye hizmet esasına göre şekillendirilmişti.

Bielefeld'de “Devrim yürüyüşümüz sürüyor” gecesi...

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) Bielefeld tarafından hazırlığı yapılan “Devrim yürüyüşümüz sürüyor” gecesi 10 Mayıs'ta gerçekleştirildi.

6 Mayıs 1972'de idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan şahsında, 1971 devrimcilerini anmak amacıyla düzenlenen gecenin program akışında '71 devrimci hareketi ve Greif direnişiyle ilgili iki sinevizyon gösterimi, Yedi Ses Yedi Hikaye Müzik Grubu, şiir dinletisi, '71 devrimci hareketiyle ilgili gece konuşması ile Mikail Aslan ve Grubu yer aldı.

Katılımcı dostları ve yoldaşları selamlayan, gecenin program akışını anlatan açış konuşmasının ardından '71 devrimci hareketiyle ilgili sinevizyon gösterildi. İlgiyle izlenen sinevizyonda 1960'lı yıllardaki toplumsal hareket ve işçi direnişleri ile bu sürecin bir ürünü olan '68 gençlik hareketi; Denizlerin idam süreci, yazdıkları mektuplar, idam sehvası önünde sergiledikleri devrimci duruş ve haykırdıkları son sözler anlatıldı; Mahirler'in, İbolar'ın sergiledikleri devrimci direnişe vurgu yapıldı.

Sinevizyon gösteriminin ardından Yedi Ses Yedi Hikaye Müzik Grubu sahneye çıktı. Türkçe, Kürtçe ve Lazca ezgiler seslendiren grup ilgiyle izlendi. Bu ve benzeri etkinlikleri desteklediklerini ifade eden grup, bundan sonraki faaliyetleri de desteklemeye devam edeceklerini ifade ettiler. Grubun alkışlarla uğurlanmasından sonra, yarım saatlik ara verildi.

Etkinliğin ikinci bölümü, BİR-KAR'ın hazırladığı Greif direnişiyle ilgili sinevizyonun gösterimiyle başladı. Dikkatle izlenen gösterimin ardından, gecenin şiarına uygun bir seçkiden oluşan şiir dinletisi gerçekleştirildi.

Şiir dinletisinin bitimiyle beş devrimci önderin Deniz, Yusuf, Hüseyin'in idam sehvası önündeki son konuşmaları, Mahir'in Kızıldere'deki son sözleri ve İbo'nun siyasi savunmasından özlü bir bölüm okundu ve ardından gecenin konuşması yapıldı.

Gece konuşmasında 1960'lı yıllarda dünyada ve ülkede gelişen işçi direnişleri, anti-emperyalist ulusal kurtuluş savaşları, '68 gençlik hareketi ve bunun Türkiye'ye yansımaları aktarıldı.

'71 devrimci hareketinin bu iklimde geliştiğinin belirtildiği konuşmada Denizler, Mahirler, İbolar şahsında seçkin önderlerini bulan bu harekette devrime adanmışlık, siper yoldaşlığı ve devrime güçlü inancın belirgin olduğu vurgulandı.

Yeni dönem proleter devrimciliği dönemi

Reformist/parlamentarist çizgiden kopuşun simgesi olan '71 devrimci hareketinin, 12 Mart cuntası tarafından fiziki olarak ezilmesine rağmen güçlü bir miras bıraktığı ve bunun da etkisiyle '74'ten sonra güçlü bir toplumsal hareket ve devrimci bir yükselişin başladığının belirtildiği konuşmada, 12 Eylül faşist darbesiyle durdurulan bu hareketin, tüm ileri özelliklerine rağmen, küçük burjuva sosyalizmini aşamadığı da ifade edildi.

90'lı yıllarla başlayan yeni dönemin proleter devrimciliği dönemi olduğunun ifade edildiği

konuşmada, bu aşamadan sonra belirleyici olanın sınıf devrimciliği olduğu Denizler'in, Mahirler'in, İbolar'ın mirasının ancak bu temelde, daha ileriye taşınarak yaşatılabileceği ve bunun ülkemizde Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) tarafından temsil edildiği vurgulandı. “Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!”, “Yaşasın TKİP!” şiarıyla bitirilen kısa ve özlü konuşma ilgi ve dikkatle dinlendi.

Etkinliğin son bölümünde Mikail Aslan ve grubu sahneye çıktı. Zazaca ezgiler seslendiren Mikail Aslan, Zaza dili ve kültürünün yaşatılması gerektiğine de vurgu yaptı ve kendilerinin bu yönde çaba sarf ettiklerini belirtti. Başta '71 devrimci hareketi olmak üzere, Türkiye devrimci hareketi ve Kürdistan özgürlük mücadelesinin kendilerine ışık tuttuğunu ve bu değerleri sanatlarıyla yaşatmaya çalıştıklarını belirten Mikail Aslan ve grubu ilgi ve beğeniyle dinlendi.

Gece, Mikail Aslan ve grubunun ezgileri eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

Geceden notlar...

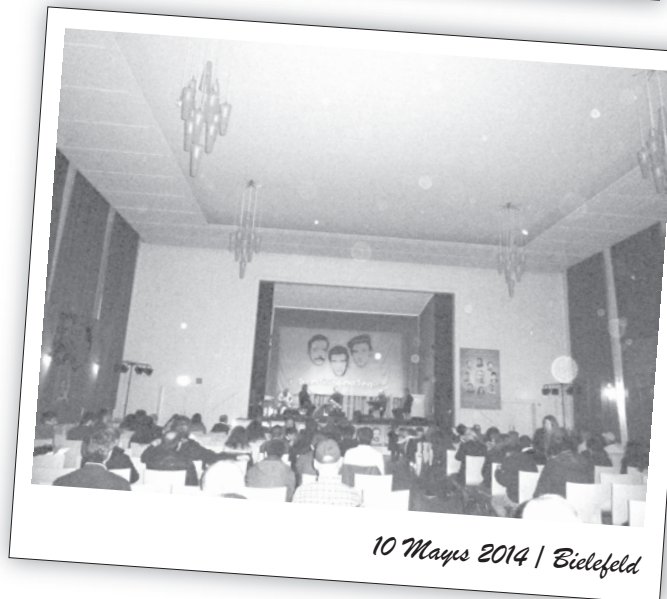
*Sahnenin arkasında, üstünde Deniz, Mahir, İbo resmi bulunan, “Devrim yürüyüşümüz sürüyor” yazılı büyük bir pankart asıldı. Salona ayrıca Greif direnişiyle ilgili bir pankart ile devrimci şiarların yazılı olduğu pankart ve kırmızı bayraklar asıldı.

*Etkinlikte, Dersim katliamına değinen ve '71 devrimci mirasının yaşatılması gerektiğine vurgu yapan, Bielefeld ve Çevresi Dersim Derneği'nin gönderdiği mesaj da okundu.

*Etkinlikte BİR-KAR, Anadolu Federasyonu ve Demokratik Alevi Federasyonu stand açtı.

10 Mayıs 2014 | Bielefeld

10 Mayıs 2014 | Bielefeld

Erdoğan Berkin'in maskesi ve sapanını unutamıyor!

Tayyip Erdoğan, AKP'nin 22. İstişare ve Değerlendirme Toplantısı'nın gerçekleştirildiği Güral Otel'de yaptığı kapanış konuşmasında, sözlerini Berkin'in cansız bedenine saptırdı. Dedi ki Erdoğan; *"İstanbul'da yatıyorlar kalkıyorlar Berkin Elvan. Yüzündeki maskesi, sapanı, cebinde patlayıcılar. Ama kalkıyor bakıyorsun, malum medya ekmek almaya giderken... maskeyle mi gidilir, patlayıcılarla mı gidilir? Her şey ortada."*

Ne yapacaktı ki Berkin? Bu kan ve zulüm düzenin işkencecilerinden, istihbaratçılarından yüzünü saklamayacaktı, öylemi? Peki sizler; yüzünüzdeki din, iman, vatan, millet, bayrak maskesi ile neyi saklıyorsunuz. Aynı sınıfa mensup olduğunuz burjuvalara hizmetinizi, emperyalizme kulluğunuzu mu?

"Elinde sapanı" diyor ve çarpıtarak devam ediyor, "cebinde patlayıcılar var." Ne Bekliyordunuz? Adlarını anarak kirleteceğinizi sandığınız Denizler'in devrimci yaşamlarını örnek alarak büyüyen Berkin gibi çocuklar, sizler ve sizin çocuklarınız gibi çaldıkları ve sıfırlayacakları paraları mı taşıyacaklardı?

"Ekmek almaya giderken... maskeyle mi gidilir?" diye cevabını bilerek soruyor Erdoğan. Haklı bir dava için dövüşürken bile, yoksul çocuklarının ailesinin yiyeceği ekmeği düşünmesini elbette anlayamaz onlar. Ekmek, burjuva sınıfa mensup olanların değil, sadece yoksulluların en temel besin maddesidir. Zaten Berkin'in mensup olduğu sınıfın beklediği, "gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan" o "gül ve hürriyet günlerinde" bir de "ekmek" vardır. Ve evet, öyle bir terör estirdiniz ki, gaza boğduğunuz Haziran günlerinde insanlar "ekmek" almaya bile "maskeyle" gittiler.

Doğrudur, *"her şey ortada!"* Sizin çocuklarınızın gemiciklerini, "sıfırlayacakları paraları" koruyan tam teçhizatlı katil sürülerinin olduğu bu düzende, elbette emekçi çocuklarının *"yüzünde maskesi, elinde sapanı"* olacak.

Hepiniz oradaydınız

Erdoğan konuşmasını şöyle sürdürüyor: *"Üç genç idam edilirken, 12 Eylül idam yapılırken, hukuk çiğnenirken, bunlar ve bunların zihniyeti hep oradaydı. 1 Mayıs 77'de işçiler ölürken de oradaydılar."*

Kastettiği CHP... Doğru, bu düzenin sebep olduğu tüm tarifsiz acılarımızda, CHP'nin de diğerleri kadar payı var. Peki Erdoğan gibilerinin geçmişini, bu gibi insanlık suçlarından hangi haklı neden alıkoyabilir? Hepiniz oradaydınız, yaşadıklarımız tanıktır.

16 Şubat 1969 günü devrimciler, 6. Filo'ya kaşı yürürken, mensubu olduğunuz Milli Türk Talebe Birliği de (MTTB) Kanlı Pazar'ı tertipliyordu. 16 Şubat günü gazeteleriniz "Kızilları boğmanın vakti geldi", "Ya tam susturacağız ya kan kusturacağız" manşetleri atıyordu.

MTTB içinde Abdullah Gül, Recep Tayyip Erdoğan, Bülent Arınç, Mehmet Ali Şahin, Cemil Çiçek, Beşir Atalay, Abdülkadir Aksu, Hüseyin Çelik, Ahmet Davutoğlu, Numan Kurtulmuş, Fehmi Kuru, Abdurrahman Dilipak, Osman Pepe, Necati Çetinkaya, Kadir Topbaş'ın olduğunu unutturabileceğinizi mi sandınız?

Hiçbirinizin durduğu yer değişmedi

Bu düzende işlenen insanlık suçlarında "devletin bekasını" savunan tümünüzün suçu var. Ne yaparsanız yapın ortaksınız. Ellerinizde birlikte akıttığınız insanların kanı var. Son olarak Erdoğan'ın konuştuğu saatlerde, bir suç da Van'da işlediniz. 10 yaşındaki çocuk, polisin attığı gaz fişeginin boğazına gelmesiyle yaralandı.

Birlikte işlediğiniz tüm suçların hesabını yine birlikte vereceksiniz. Birlikte - <https://rantey.org>

Polisten pervasızlık: Kendini korumalıydı!

Haziran Direnişi sırasında Ankara'da başından gaz fişegiyle yaralanan kişinin açtığı tazminat davasında mahkemeye savunma gönderen Emniyet Genel Müdürlüğü, "Davacı polise karşı kendini korumadığı için kusurludur" dedi. Böylece "eyleme giden bunu göze alacak" denirken, direnmenin meşruluğu da itiraf edildi.

Emniyet Genel Müdürlüğü (EGM), soruşturmayla sunduğu savunmada polis saldırısında yaralanan C.A.'yı suçladı.

Ankara 5. İdare Mahkemesi'nde Haziran Direnişi'nde yaralanan C.A.'nın başvurusuyla başlayan soruşturma süreci devam ediyor. Polis saldırısını savunan EGM gönderdiği savunmada şunları ifade etti: *"Davacı, orada şiddet eylemlerinin yaşandığını, Emniyet güçlerinin müdahale etmek zorunda kaldığını bile/göre olay yerine tedbir almadan çıkmıştır. Davacı bu nedenle kusurlu bulunmaktadır."*

"Eyleme katılırsan yaralanırsın"

Savunmayı değerlendiren C.A.'nın avukatı Doğan Erkan, polisin eylemcilere "Eyleme katılıyorsan ya da oradan geçiyorsan, polis olarak aşırı şiddet uygulayabiliriz, buna karşı tedbirini almazsan yaralanabilir, hatta ölebilirsin" denildiğini ifade etti.

Erkan, sözlerine şöyle devam etti: *"Bu, sosyal devlet değil de düşman devlet, düşman ceza hukuku bakışının bir sonucu. Eyleme katılırsan potansiyel olarak yaralanırsın diyor Emniyet. Temel hak ve özgürlüklerin korunması ilkesi terk edilmiş burada."*

Polis şiddetine karşı direniş meşrudur

Polisin savunması, "delil" olarak bir dizi dava iddianamesine eklenmesini sağladığı baret, gaz maskesi gibi eşyaların meşruluğunu da itiraf etmiş oluyor. Polis terörü devam ederken, savunmayla bir yandan "eyleme giden bunu göze alacak" tehdidi savruluyor diğer yandan da gerçek itiraf ediliyor.

19 Aralık Katliamı'nın savcısı "hatırlamıyor"

İstanbul Cumhuriyet Savcısı Ali İhsan Demirel hakkında, 19-22 Aralık 2000'de yaşanan Türkiye'nin en vahşi hapishaneler katliamının gerçek faillerine dava açmadığı için, bu katliamda öldürülenlerin yakınları tarafından suç duyurusunda bulunulmuştu. Bu nedenle İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı. Ancak Demirel, kendisini sadece Yargıtay'ın yargılayabileceğini söyleyerek itiraz etti.

Demirel'in itirazının kabul edilmesinin ardından dosya Yargıtay 5. Ceza Dairesi'ne gönderildi. Sonuç olarak Demirel ancak 7 Mayıs'ta mahkemeye sanık olarak çıktı. Demirel yaptığı savunmada şunları söyledi: "Olaylar 14 yıl öncesine aittir ve çok sayıda ölen ve yaralananlar vardır. Suçlamaları kabul etmiyorum. Eyüp'teki çalışma şartları içinde elimden gelen gayreti gösterdim. Şimdilik savunmalarım bundan ibarettir."

Katledilenlerin yakınlarının avukatları ise Demirel'e 151 soru sorudu. Demirel sorulardan 43'üne "Hatırlamıyorum", 4'üne ise "Bilmiyorum" cevabını verdi.

1. sınıf savcı Demirel'in "hatırlamadığı" soruların bazıları:

"Başsavcı dışında size emir ve talimat veren oldu mu? Soruşturma yapmanıza engel olan kişi ya da kişiler olduğunu hatırlıyor musunuz? Operasyon sonucunda ölenler arasında kömürleşmiş ceset gördünüz mü, kaç adetti? Yanmış ve kömürleşmiş cesetlerden rastladığınız olmuş muydu? Cezaevine gittiniz ölülerini gördünüz, cezaevini ne zaman mühürlediniz? Ne zaman 1. Sınıf savcı oldunuz? Göreve başladığınızda ilk yaptınız ne oldu? Tutanağın yazılması sırasında zabıt katibine kim talimat veriyordu? Tutanağın tutulduğu yerde katip ve 3 savcıdan başkaları var mıydı? Cezaevinde sizi kim karşıladı? Eyüp 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargıç Hakan Günay başkanlığında İstanbul Barosu Avukat Hakları Merkezi'nin de gözlemci olarak bulunduğu avukatlar heyetiyle birlikte mahkemenin resmi bilirkişisi ile birlikte keşif yapıldığını hatırlıyor musunuz? Cezaevi savcının ismi neydi? Tutanaklardaki imza eksikliğini araştırdınız mı?"

Aynı savcı ilk duruşmada susma hakkını kullanmıştı

Davanın 27 Ocak'ta yapılan ilk duruşması müdahil avukatlara haber verilmediğinden, avukatlar duruşmaya katılamamıştı. Demirel, İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderdiği dilekçede ise "İşlerimin yoğunluğu nedeniyle yasal susma hakkımı kullanmak istiyorum" diyerek beraat talep etmişti.

Bu dilekçede yine "daha önce yazılı ve sözlü savunma verdiğini, olayı ayrıntılarıyla açıkladığını, burada tekrarlamak istemediğini" söylemişti. Ancak Demirel, müdahil avukatların da bulunduğu ve soru sorma hakkını kullandığı bir duruşmaya daha önce hiç katılmamıştı.

Korkmaz davasında 2. duruşma...

12 Mayıs'ta görülen dava öncesinde polis Kayseri'yi ablukaya aldı. Davaya katılmak için kent dışından gelenlere arama yapıldı.

Ali İsmail'in anne ve babasını duruşma salonundaki birçok destekçinin yanı sıra, Berkin Elvan'ın babası Sami Elvan ve Ethem Sarısülük'ün ailesi de yalnız bırakmadı.

Duruşma devam ederken adliye önünde de kitle konuşmalarla ve sloganlarla bekleyişini sürdürerek katillerden hesap sorma çağrısı yükseltti.

Sami Elvan ve diğer destekçiler davaya katılma talebinde bulundular. Savcı ise 'suçtan doğrudan zarar görmedikleri' gerekçesiyle davaya katılma taleplerinin reddedilmesini istedi. Sanıklar da Korkmaz ailesi dışındakilerin katılma taleplerinin reddedilmesini istediler.

Tanık ifadelerinin dinlendiği mahkemede tanık Semih Berkay Yapıcı'nın saldırının gelişimini anlatmasından sonra fotoğraflardan teşhise geçildi. Yapıcı uzun saçlı saldırgan polise dikkat çekti.

Mahkemeye verilen arada Ali İsmail Korkmaz'ın annesi ve Mehmet Ayvaltaş'ın abisi duruşmaya ilişkin konuşma yaptılar. Anne Korkmaz "daha önce bir oğlum vardı şimdi binlerce oğlum binlerce kızım oldu. Ellerim katillerin yakasındadır" dedi.

Katillerin avukatından pervasızlık

Katillerin avukatları da pervasızlığı elden bırakmadılar. Faillerden birinin avukatı Tanık Semih Berkay Yapıcı'nın ifadeleri için "Gezi olaylarına katılan birinin tanıklığına nasıl güvenebiliriz" deme küstahlığını gösterdi.

Tanıklardan Turhan Güler yaşananları anlattı. Turhan, Ali İsmail'le saldırının ardından karşılaşmasına ve hastane sürecinde yaşananlara değindi. Darp nedeniyle Ali İsmail'in bilincinin tam açık olmadığını, net yanıtlar veremediğini aktardı.

Tanık Fırat Köse ise ifadesinde şunları belirtti: "Ali'nin ağzında ve kolunda da ağrısı vardı. 'Poliklinikleri bekleyin isterseniz' dedi doktor. Biz bekledik 1 saat kadar. Poliklinikler açıldıktan sonra oradaki görevliler Ali'nin önce ifade vermesi gerektiğini söylediler. Biz de doktorun söylemi sonrası Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

(2 gün dinlensin geçer) hep beraber eve gittik ve uyuduk. Ali bizden önce acıyla uyandı. Ali ve Okan taksile beraber hastaneye gittiler. Oradan karakol karakol gezdiler. En son devlet hastanesine gittiğinde de beyin kanaması geçirdiğini öğrendik. Oradan da bizi tıp fakültesine yönlendirdiler."

Hakimden 'hatırlatma!'

Köse'nin ardından "tanık" sıfatıyla polislerle birlikte eylemcilere saldıran Serkan Kavak kürsüye çıktı.

Hakim Serkan Kavak'a "Sorulan sorular hakkınızda soruşturmaya sebebiyet verecek ise cevap vermeme hakkınız var" diyerek 'tarafsızlığını' gösterdi.

Müdahil avukatları tüm tanık anlatımları ve teşhislere dayanarak tutuksuz sanık polis Yalçın Akbulut'un tutuklanmasını talep etti.

Savcı tutuklu sanıkların tutukluluk hallerinin devamını, polis Yalçın Akbulut'un da tutuklanmasını talep etti.

Mahkeme heyeti tutuklulukların devamına, tutuklanma talebinin reddine karar verdi. Gürkan Korkmaz'ın talep ettiği, avukatın sanık vekilliğinin düşürülmesi içinse mahkemenin böyle bir karar alamayacağı ifade edildi.

Mahkeme heyeti, Eskişehir Emniyet Müdürlüğü'nden o gün polisler gaz maskesi ve kask verilip verilmediğinin sorulmasına, hastane personeli için varsa soruşturma dosyasının istenmesine ve de Ali İsmail'e ait hastane kayıtlarıyla, adli tıp raporunun istenmesine karar vererek duruşmayı 14 Temmuz'a erteledi.

Hesap sorana kadar mücadele sürecek

Duruşmadan çıkan kitle adliye önünde bekleyenlerle buluştu. Burada ilk konuşmayı anne Korkmaz yaptı. Anne, hesap sorana kadar mücadelenin süreceğini ifade etti.

Ardından baba Korkmaz, Ali İsmail'in arkadaşı ve Korkmaz ailesinin avukatı konuştu. Duruşmada yaşananlar aktarılırken hesap sormak için mücadelenin sürdürülmesi gerektiğine vurgu yapıldı.

Ali İsmail'i devlet öldürdü!

Ali İsmail Korkmaz davasının ikinci duruşması sona erdi. 3 Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın sonunda ara kararını açıklayan mahkeme tutuklu katillerin tahliyelerine ilişkin talepleri reddetti. Ayrıca Ali İsmail'in katliamında rolü somutlaşmış olan katillerin tutuklanmasına ilişkin talepleri de reddetti. Mahkeme heyeti üçüncü duruşmanın 14 Temmuz'da yapılmasını kararlaştırdı.

Ali İsmail Korkmaz'ın katledilmesine şahit olan Fatih Kırbaş, Sefa Kırbaş ve Osman Kırbaş adlı kardeşler yaşananları mahkemede ayrıntılı olarak anlattılar. Ali İsmail'in katledilmesine tanık olan üç kardeş de olay günü sekiz on kişilik gaz maskeli, sopalı ve telsizli bir grubu gördüklerini ifade ettiler. Fırıncı İsmail Koyuncu'nun da içinde olduğu kişilerin Ali İsmail Korkmaz'ı vahşice dövdüklerini, kolluk güçlerinin de Ali İsmail Korkmaz'ın dövülmesine eşlik edip, Ali İsmail Korkmaz'ı dakikalarca copladıklarını söylediler. Tanıkların mahkemede verdikleri ifadeler Ali İsmail Korkmaz'a pusu kurulduğunun açık kanıtıdır. Tüm bu açıklamalara rağmen dışarıdaki katillerin tutuklanmasına ilişkin taleplerin tümü reddedilmiştir.

Dava dosyası uzun süre askıda bırakıldı

Ali İsmail'in katillerinin tümünün yargılanmasının hayalden ibaret olduğunu süreç gösterdi. Zira dünden bugüne davayla ilgili olarak yaşananlar katilleri aklamaya ilişkin bir dizi kanıtı içinde barındırmaktadır. Bunlardan biri Ali İsmail Korkmaz'ın soruşturma dosyasının uzun süre askıda bırakılması, herhangi bir işlem yapılmadan üzerine sünger çekilmek istenmesidir. Bunun için görüntüler üzerindeki sis perdesi aylarca kaldırılmamıştır. Ali İsmail Korkmaz'ın nerede dövüldüğü ve saat kaçta hastaneye geldiği bile tam bir muammaya dönüştürülmeye çalışılmıştır. Toplanan kamera görüntüleri önce bilerek açılmamıştır. Aylar sonra, toplumsal baskının artması nedeniyle görüntülerin bir kısmı gün yüzüne çıkarılmıştır.

Ortaya çıkan görüntüler bize; Eskişehir Valisi'nin dediği gibi Ali İsmail'i dövenlerin "arkadaşları" değil, polisler ve "kapayıp eve gittim, görmedim" diyen esnaf olduğunu gösterdi. Vali "ne geçmiş" olsun dedi ne de "başınız sağolsun!" Buna rağmen ilk başta "arkadaşları dövmüştür" diyerek emekçilerin kafasını bulandırmak istedi. Sonrasında dövenler ortaya çıkınca da hala "siviller ağırlıkta dövmüş" diyerek; o içimiz sızlayarak, dizimizi döverek, dudağımızı sıkarak izlediğimiz polis tekmelerini görmezden geldi.

Vali hem pusuyu polislerin kurduğunu biliyordu, hem de Ali İsmail'in katledilmesinin zeminini polisin hazırladığından haberdardı. Vali, Ali İsmail Korkmaz'ın görülmesini istemediği için, suçu esnafa atarak sıyrılmaya çalışmıştı. Esnaf, polis sokağa girene kadar kimseye el kaldıramazken, eli sopalı, bir kısmı gaz maskeli polislerin korumasında, onlardan cesaret alarak sokağa her girene saldırdı. Esnafın bu hareketinde bile, polislerin-devletin sorumluluğu yatıyordu.

Buradaki asıl vahşet; devletin kolluk güçlerinin bir

olayı dağıtmak isterken her yolu mubah görmesi idi. Devlete göre karşısında olan ilericilerin, aydınların, "düzene karşı devrim" diyen devrimcilerin ne yaşam hakkının ne de vücut bütünlüğünün önemi vardı. Asıl vahşet buydu. Ali İsmail'in dövüldüğü sokağa TEM polislerinin girmesinin amacı açıktı. Amaçları ara sokaktan eylemcileri çembere almaktı.

Benzer şekilde caddenin karşı sokağında da aynı şeyler yapılıyordu. Burada da devletlilerin açık bir emri söz konusuydu. 31 Mayıs'ta 170 kişi gözaltına alındığında hem ortaklık ayağa kalkıyor hem de en az 15 saat polisler karakolda uğraşmak zorunda kalıyorlardı. Bu yüzden 1 Haziran'da ve 2 Haziran'da gözaltı sayıları 10-15'i geçmiyor, ama sokaklarda dövülen insan sayısı 50'den fazla olarak görülüyordu. Bunun bir emir olduğu, bir plan dahilinde yapıldığı açık olmasına rağmen emekçilerden saklanıyordu. Bu nedenle uygulanan şiddetin, şiddetin yarattığı ölümcül sonuçların gerçek sorumlusu devletti.

Sokağa giren polislerin hepsinin TEM polisleri olması bir rastlantı değildir. Kaldı ki, bir saatten uzun süre o sokakta arabaların arkasına saklanarak pusu kuran polisler, burada o kadar saat amirlerinin haberi olmadan durmazlardı.

Ali İsmail Korkmaz davasına bakan mahkeme ve iddianameyi hazırlayan savcı da adalet peşinde olmadığını duruşmada gösterdi.

Ali İsmail'in sokağa girişi, girdiği zaman oradaki TEM polisinin dövdüğünü gördük. Tanığın ifadesine göre sokaktan çıkarken de dövülmüş. Görüntüler izlendiğinde, tutuklanan polisin Ali İsmail kaçarken el işaretiyle ilerideki polisler hareket yaptığı, tutmalarını istedikleri açıkça görülüyordu. Adalet için, o sokakta bulunan Ali İsmail'e vuran herkesin yargılanması, tutuklanması gerekiyordu. Amirlerinin azmettirme suçundan tutuklanması gerekiyordu. Ali İsmail Korkmaz davasına bakan mahkeme bunların hiçbirini yapmadı. Bu yöndeki talepleri reddetti.

Gerçek adalet için mücadeleye!

AKP iktidarının gölgesi Ali İsmail Korkmaz davasının
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

her aşamasında görülmüştür. Zira mahkemelerin büyük bir kısmı AKP mahkemelerine dönüşmüştür. Mahkemeler de buna uygun davrandılar ve hala davranıyorlar. Bekir Bozdağ'a yumruk atıldığı için 2 günde 5 polis açığa alınırken, şu an 1 polis hariç diğer polisler bellerinde silahla görevlerine devam ediyorlar. Haziran Direnişi'ne katılanlara 17'şer yıldan dava açıp "örgüt"e sokanlar, o sokakta Ali İsmail'e kurulan pusuya, hazırladıkları iddianamede "örgütlü iş yapılarak oradaydılar" diyemiyor! Zira var olan hukuk, burjuva sınıfının hukukudur.

Mahkemeler, Haziran eylemlerinde üstünde baret, deniz gözlüğü olunca "suç aleti var" diyerek tutuklama teröründe sınır tanımadılar. Zira burjuva hukuku emekçileri, emeğin korunması mücadelesinin öznesi olan devrimcileri hep potansiyel tehdit olarak gördü. İlerici ve devrimcilere yönelik süreli avını kesintisiz olarak uyguladı.

Ali İsmail'e yapılan saldırıların arkasındaki elin üzerinde devlet yazıyordu. Zira devletlilerin gözünde Ali İsmail'in canlarının hiçbir değeri yoktu. Bu anlayışlarının gereği olarak Ali İsmail Korkmaz'ın katledilmesi üzerinde sis perdesi oluşturmaya çalıştılar. Şimdi de katliamın arkasındaki devlet eli gerçeğini karartmak için tüm hünerlerini sergiliyorlar. Mahkeme de bu anlayışla hareket etti ve hala ediyor.

Ali İsmail'in katledilmesinde icracı rolü oynayanların görüntülerinin ortaya çıkmasının nedeni kolluğun ve savcılarının görevini yapması değildir. Gerçek neden emeğin toplumsal kesimlerinin mücadelesidir. Hesap soran mücadele ve militan eylemler olmasaydı ne görüntüler bulunur ne de katiller ortaya çıkarılırdı. Şimdi, Haziran Direnişi ile bütünleşmiş olan "bu daha başlangıç" ruhuyla katillerin cezalandırılması için mücadeleyi büyütme zamanıdır. Ali İsmail Korkmaz davasının geleceği, davadan asgari bir başarıyla çıkmanın yolu katillerin arkasındaki devletten hesap sormak için işçi ve emekçilerin seferber olmasıdır.

Yapılması gereken, mahkemenin vereceği kararı elleri böğründe beklemek değil, Ali İsmail Korkmaz'ın katili sermaye devletinden hesap sormak için mücadele ateşini harlamaktır.

“Mehmet İstif ölümsüzdür!”

Biber gazı nedeniyle dil kökü kanseri olan Mehmet İstif’in hayatını kaybetmesi üzerine aynı gün (13 Mayıs) bir dizi kentte protesto eylemi gerçekleştirildi.

Eylemlerle Mehmet İstif anılırken polis şiddetine duyulan tepki gösterildi. Özellikle biber gazının kullanımına dikkat çekilen eylemlerde biber gazı kullanımının yasaklanması talebi öne çıktı.

Güvenpark’ta polis terörüne lanet

Ankara’da ilerici ve devrimci güçler Ankara Dayanışması’nın çağrısı ile Güvenpark’ta bir araya gelerek Mehmet İstif’in devlet tarafından katledilmesini protesto etti.

Basın açıklaması, yaşanan olayın anlatılması ile başladı. Sonrasında ise Mehmet İstif’in son sözleri okundu. Basın açıklaması şu ifadelerle sonlandırıldı: “Bizler Mehmet İstif’in katillerini biliyoruz. Ethem için, Ali İsmail için, Abdo Can için, Medeni için, Mehmet için, Ahmet için, Hasan Ferit için, Berkin için ve adalet için direnişi büyüteceğimizi bir kez daha kamuoyu ile paylaşıyoruz.”

Açıklamanın ardından Mehmet İstif’i Haziran Direnişi’nde Mersin’de tanıyan bir kişi konuşma gerçekleştirdi. Konuşmada Mehmet İstif’in direnişte kahramanca direndiğini belirtti. Devletin bu nedenle onu hedef alarak saldırdığını vurguladı. Konuşmanın ardından basın açıklaması sonlandırıldı. Basın açıklamasına BDSP, DLB, Halkevleri, SYKP, ESP, Devrimci Proletarya, EMEP, Kaldıraç, SODAP, Mücadele Birliği ve birçok ilerici ve devrimci kurum flamları ile katılarak destek verdi.

Buca BDSP: Katil devlet hesap verecek!

Mehmet İstif ve Soma’da göçük altında katledilen işçiler için Buca BDSP Şirinyer Tansaş önünde basın açıklaması yaptı.

Tansaş önünde bir araya gelen BDSP’liler kızıl bayraklar ve “Haramilerin saltanatını yıkacağız!” şiarlı pankartlarıyla kitleye seslendiler.

Haziran Direnişi’nde katledilenlerin adlarının haykırılmasıyla başlayan eyleme çevredeki emekçiler alkışlarla destek verdi. BDSP adına yapılan açıklamada şunlar ifade edildi: *“Sefalet koşullarına mahkum edilen işçilere ve emekçilere sesleniyoruz, iş kazası adı altında iş cinayetlerine kurban edilmek istenen işçilere sesleniyoruz, her gün sokak ortasında kadın cinayetlerine kurban edilmek istenen emekçi kadınlara sesleniyoruz, geleceksizleştirilen üniversite öğrencilerine, liselilere sesleniyoruz. Bugün Mehmet İstif’i kaybettik. Bugün 300 işçi arkadaşımız Soma’da göçük altında!”*

Katliamlarla harmanlanan bu sistemin gençlere ölümü reva gördüğü gibi saçtığı zehirle katledilen, cinsel istismara uğrayan çocuklar için bile ilgili bakanın “çocuklarınıza çılgılık atmaya öğretin” diyerek kitlelerle alay ettiğine dikkat çekilerek sınıf devrimcilerinin bu bataklığı kurutmak için mücadeleyi yükselteceği vurgulandı.

Soma’daki iş cinayetinin kınanmasıyla süren konuşma “İş kazası değil, bu bir cinayet!” sloganı ile

karşılandı.

Son olarak da devletin katliamcı gücünü yine katliamcı tarihinden aldığı, 41 sene önce devrimci önderleri katleden devletin bugün devrimcilere, sokaklara çıkan kitlelere saldırdığı ifade edildi.

Katillerden hesap sorma çağrısı sokaklarda yankılandı

İzmir’de bir diğer eylem Alsancak’ta gerçekleştirildi. Halkevleri’nin çağrısı ile Sevinç Pastanesi önünde toplanan ve aralarında Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, Gençlik Muhalefeti, DİP ve Kaldıraç’ın olduğu kitle Alsancak’ta Kıbrıs Şehitleri Caddesi’nde yürüyüş gerçekleştirdi. Açıklamada “Berkin de olduğu gibi polis terörü ile bir kişi daha katledildi” denildi.

Mersin’de Barış Meydanı’na yürüyüş düzenlendi. Eylemde ana çevre yolu da kapatıldı. “Mersin uyuma, şehidine sahip çık” sloganları atıldı. Kitle uzun yürüyüş boyunca yolu trafiğe kapatarak “Mehmet İstif ölümsüzdür!” sloganını haykırdı.

Kadıköy Yoğurtçu Parkı Forumu’nun çağrısıyla 19.00’da Yoğurtçu Parkı’nda buluşan kitle saat 20.00’de sloganlarla Boğa Heykeli’ne geldi. Bir süre sloganlarla burada bekleyişe devam edildikten sonra yürüyüş başladı.

“Mehmet İstif ölümsüzdür, biber gazı yasaklansın” pankartının açıldığı yürüyüş boyunca “Katil devlet hesap verecek!”, “Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!”, “Gezi şehitleri ölümsüzdür!” sloganları atıldı.

Ayrıca Soma’da maden ocağındaki işçiler de “Soma işçisi yalnız değildir!” sloganıyla sahiplenildi.

Bahariye Caddesi üzerinden devam eden yürüyüş Mehmet Ayvalıtaş Meydanı’nda son buldu. Yoğurtçu Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Parkı Forumu adına kısa bir konuşma yapan Cansu Kaya, hem Mehmet İstif’in polisin sıkıdığı gazdan dolayı yaşamını yitirmesini hem de Soma’daki maden işçilerine yaşatılanları protesto etmek için toplandıklarını ifade etti. Kaya, bunların devletin gerçekleştirdiği ilk katliam olmadığını ifade ederek konuşmasını sonlandırdı.

Sarıgazi’de Vatan İlköğretim Okulu’nun önünden başlayan yürüyüş ise konuşmalar ve haykırılan sloganlar eliğinde ilerledi. Gezi direnişçisi Mehmet İstif ölümsüzdür! pankartının açıldığı eylemde Haziran Direnişi’nde katledilenler anıldı. Son olarak 16 Mayıs Cuma günü Mayıs şehitleri ile ilgili yapılacak eylemin çağrısı yapıldı.

Antalya Akdeniz Üniversitesi’nde Mehmet İstif’in ölümüne dikkat çekmek isteyen eylemciler, Akdeniz Bahar Şenlikleri’nde “Mehmet İstif’in katili AKP polisidir!” pankartını açtı. Eylem başladıktan bir süre sonra, önce faşistler ardından da özel güvenlikler saldırdı. Saldırıları polisin kampüse girmesiyle birlikte devam etti.

Cejna Zimanê Kurdî Pîroz Be! Kürt Dil Bayramı kutlu olsun!

Kürt Dil Bayramı, 15 Mayıs 1932 tarihinde Kürt aydın Celadet Alî Bedirxan öncülüğünde Suriye'nin başkenti olan Şam'da sürgünde çıkarılan *Hawar* (*İmdat*) dergisinin ilk sayısının tarihi olarak kutlanıyor yıllardır.

Latin alfabesine dayalı Kürt alfabesi oluşturma çalışmalarında bulunan Kürt entelektüeli Celadet Eli Bedirxan aynı zamanda 1898 yılında Mısır'ın başkenti Kahire şehrinde ilk Kürtçe gazete *Kürdistan* gazetesinin çıkarılmasına öncülük yapan Mikdat Mithat Bedirxan ile aynı aileden. Sürgün ve yasaklara karşı Kürt dilini ve lehçelerini diriltmek, yazı dili olarak gelişmesini hızlandırmak amacıyla çıkarılan *Hawar Dergisi*, Cegerxwîn, Nûreddîn Zaza, Osman Sebri, Qedri Can ve Kamuran Bedirxan gibi dönemin Kürt edebiyatının tanınmış yazar ve şairlerinin eserlerini yayımlarken, Feqîyê Teyran, Elî Herîrî, Ehmedê Xanî ve Melayê Cizîrî gibi büyük şairlerin şiirlerine yer verdiği gibi İranlı şair ve döneminin bilim adamı Ömer Hayyam'ın da şiirlerini Kürtçe'ye çevirerek yayımlamıştır.

Kürtçe'nin o yıllardaki durumuna benzeyen 90 yıllık ve 90'lı yıllarda daha ağır hissedilen süreç Avrupa'ya göç eden aydın ve yazarların da karşılaştığı bir durum olarak yıllarca kendisini hissettirdi. Kürtçenin konuşulmasının ve yazı dili olarak kullanılmasının ve gelişmesinin engellenmesi, ulusal bilincin açığa çıkmaması ve halkların çektikleri acıların ortaya çıkmaması için egemenler tarafından bilinçli olarak yapılan bir durumdu. Ve bu durum halkların mücadelesi sonucunda yasal olarak değişse bile zihniyet olarak değişmediği; Kürtçe şarkı söylediği için hakkında propaganda yaptığı gerekçesi ile dava açılan sanatçılar ve Kürtçe konuştuğu için linç edilmekle karşılaşan vatandaş örnekleriyle tüm gerçekliğiyle görülüyor. Kürt, Laz, Arap, Hemşin ve birçok ulusun ve halkın çocuklarının kendi anadillerinde eğitim görememeleri her şeyi tek başına özetliyor. Çocukların kendi anadillerinde eğitim gördükleri ve çocuk işçilikle çalıştırmanın olmadığı, iş cinayetlerinde ölümlerin son

bulduğu ve çocukların ve büyüklerin savaşlarda ölmediği bir dünya dileğiyle mücadeleye...

* * *

Yaralı Üçgende Ulusal Birlik Konferansı

10-11 Mayıs tarihleri arasında TZP-Kurdî Gever (Yüksekova) Şubesi tarafından Kürtler arasında Ulusal Birlik konusuna katkı sunmak, Kürdistan coğrafyasındaki şehirleri tanıtmak ve Kürt dili, tarihi, kültürü ve sanatı hakkında bilgi vermek amacıyla Rojava, Kürdistan Federe Bölgesi, İran Kürdistan'ı, Avrupa ve birçok şehirden gelen alanlarında tanınmış aydın, araştırmacı ve siyasetçi tarafından dil, tarih, siyaset konulu panellerle 'Di Sê Kuça Birîndar De Yekitîya Neteweyî' (Yaralı Üçgende Ulusal Birlik) Konferansı gerçekleştirildi.

Konferansa katılan kurum ve panelistlerin de destek verdiği, evlatlarını '90'lı yıllarda kaybeden aileler tarafından her hafta ilçedeki Sanat Sokağı'nda gerçekleştirilen Cumartesi eyleminde Hamza Tutan'ın gözaltına alınarak öldürülüş hikayesi anlatılarak kayıp ailelerinin hukuk mücadelelerinin süreceği ve faillerinin bulunup yargılanmaları talep edildi.

Konferansta panellerinde Kürtçe'nin, Kurmancî, Dimilî (Zazakî) ve Soranî lehçelerinde yapılan sunumlar ile güncel politik ve sosyal olaylarla ilgili tartışmalar yapılarak 'çözüm ve barış süreci' olarak adlandırılan süreçte hendek ve karakol yapımlarının yanlış olduğuna ve sınırların anlamsızlaştığına dikkat çekildi. Ulusal Birlik ve Kürdistan Ulusal Konferansı'nın toplanması çağrılarının yapıldığı konferansta Kürt dili ve lehçeleri ile ilgili daha fazla çalışmanın yapılması, anadilde eğitim, siyasi tutsakların serbest bırakılması, sinema, tiyatro ve dizi gibi sanat çalışmalarının daha fazla desteklenmesi talep edildi.

Ücretsiz PDF Kitap [Sever dan bir Kizil Bayrak okuru](#)

Devlet korumasındaki kayıp çocuklar

Araştırmalara göre Türkiye'de 6 bin çocuk kayıp. Özellikle son zamanlarda yaşanan çocuk cinayetleri, kayıp çocuklar konusunu daha da önemli hale getiriyor.

Ancak devletin gözetiminde olması gereken çocuklardan haber alınamaması, 3 çocuktan bahsedenlerin çocuklara duyduğu şefkati gösteriyor. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı verilerine göre 3 bin 71 çocuk, devlet koruması altında gözükmeye karşın, herhangi bir kurumda bulunmuyor.

Resmi kayıtlarda devlet koruması altında gözüken çocukların tamamının fiili olarak devlet kurumlarında gözükmemesini kimse açıklayamıyor. 2013 Aralık ayı istatistiklerine göre kayıtlarda 'koruma altında' görünen 3 bin 71 çocuğun nerede olduğu bilinmiyor.

Çocuklara yönelik şiddet ve cinsel suçları yeniden gündeme getirenlerin, kendi 'kaybettiği' bu kadar çocuk hakkında suskun kalması, ne kadar samimi olduklarını göstermektedir. Amaçlananın çocukları korumak olmadığı fazlasıyla açıktır.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/20 * 16 Mayıs 2014
Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İsl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: [@kizilbayraknet](https://twitter.com/kizilbayraknet)
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: ESMAT Matbaacılık
M. Nezih Özmen Mah. Yüksel Sk. No: 19
Güngören / İstanbul

İş cinayetlerine karşı mücadeleye!

Kapitalizm kanımızı emen, canımızın üzerinden beslenen, kârına kâr katmaktan başka bir amacı olmayan bir sistemdir.

Yani insanlık dışı, vahşi, akıl dışı bir sistem...

Dünyada milyonlarca işçi ve emekçiyi sefaletle sürükleyen kapitalizm milyarlarca işçiyi kurlsız bir çalışma sistemine mahkum ediyor. İşçi sınıfının örgütsüz ve dağınık tablosundan güç alarak kurlsız, güvencesiz, sigortasız ve kayıt dışı çalıştırmaya zorluyor. Kurlsızlığın kural olduğu bir dünya yaratarak, işçileri ölümle burun buruna yaşamak zorunda bırakıyor.

Ölümle burun buruna çalışma

Türkiye’de her ay iş cinayetleri raporu yayınlanıyor. Bu raporlarda da görüldüğü üzere Türkiye’de her ay ortalama iş cinayetlerinden ölen işçilerin sayısı 50 ile 100 arasında değişmektedir.

İnşaat sektöründe son dönem palazlanan Ağaoğlu birçok yere gökdelenler, plazalar dikerken, reklamlarda da boy göstererek yaptığı işlerin ne kadar göz alıcı olduğunu anlatırken, adeta orman kanunlarının geçerli olduğu inşaatlarda bu gökdelenlerin, plazaların yapımında kaç işçinin kanın aktığından kimse bahsetmiyor.

Başta, sermaye sınıfının en büyüklerinden olan Koçlar olmak üzere birçok milletvekilinin de sahip olduğu tersanelerde gemiler inşa edildiğinde yapılan renkli, cümbüşlü açılışlarda havai fişekler atılırken, şampanyalar patlatılırken, kendilerine güzel methiyeler dizilirken, geminin yapım aşamasında kaç işçinin hayatını kaybettiğinden kimse bahsetmiyor.

Yerin yüzlerce metre altında ortaçağ koşullarında çalışmak zorunda bırakılan ve alınmayan üç kuruşluk iş güvenliği önlemleri yüzünden her yıl onlarcasını, bugün

de Soma’da yüzlercesini kaybettiğimiz maden işçilerinden kimse bahsetmiyor.

Ancak, birden fazla ölüme yol açan iş cinayetleri zorunlu olarak gündeme geldiğinde, sermaye devletinin sözcüleri medyada boy gösterip timsah gözyaşları döküyor. Kimi durumlarda göstermelik cezalarla cinayet geçirtiliyor. Hatırlanacağı üzere geçmiş yıllarda Gisan Tersanesi’nde kum torbası yerine işçiler denek olarak kullanılmış, yaşanan iş cinayetinde 3 işçi hayatını kaybetmişti. Bu olaydan Gisan patronu hiç ceza almazken, işçilerin tepkisi ile oluşan kamuoyu sonrası göstermelik tersane kapatma cezası verilmişti. Tekil yaşanan iş cinayetleri ise sermaye devleti tarafından o kadar olağanlaştırılmış durumda ki gündeme dahi gelmiyor.

Sermaye devletinin “güvenlik önlemleri” masalı

Göçüklerin, patlamaların yaşandığı madenlerde, tersanelerde, fabrikalarda, inşaatlarda “Önce iş güvenliği!” uyarısı göze çarpar. Güvenlik önlemlerini bir tabeladan ibaret sayanlar, gerekli önlemleri aldığını, araç ve gereçleri (hiçbir anlamı olmayan baret, tulum, iş ayakkabısı, maske, gözlük vb.) temin ettiklerini ifade ederek gerçekleşen “kazaların” eğitimsiz işçilerden kaynaklandığını söylerler. Yine kan emici asalak sermaye devleti üç kuruş için canını ortaya koyan işçiyi suçlar.

Olağanlaştırılan iş cinayetleri için, belirli bir takım düşük cezalar uygulayarak ve devlet tarafından sus payı anlamına gelen ailelere kan parası verilerek insan hayatı üç kuruşa satılır. İşçi ve emekçileri açlığa ve sefaletle sürükleyen sermaye düzeni insanları üç kuruşa razı edip kendi suçlarının üzerini örtmeye çalışır.

Ama bilmelilerdir ki işçi sınıfı o kadar çaresiz değildir. Emekleriyle dünyayı yaratan işçiler, bu vahşete ve kıyıma er ya da geç dur diyecek, “iş cinayetine” kurban edilen sınıf kardeşlerinin hesabını soracaklardır.

